Relații întregite prin iubire

Femeia care știe să Aștepte

Cum să devenim plăcute lui Dumnezeu
în timp ce așteptăm soțul potrivit

Debby Jones și Jackie Kendall

Femeia care ştie să aştepte este una dintre cele mai eficiente cărți pe care le-am folosit în lucrarea de ucenicie cu tinerele necăsătorite. De asemenea, pentru mine însămi cartea a fost o binecuvântare încă din vremea când nu eram căsătorită. O voi folosi cu siguranță mulți ani de-acum încolo în lucrarea mea.

Brenda Rich *Decan, responsabil cu consilierea studentelor din Columbia International University*

Literatura actuală accentuează parcă prea mult încrederea în propriile noastre puteri, şi nu în puterea Salvatorului nostru. *Femeia care ştie să aştepte* depăşeşte limitele psihologiei contemporane şi ia ca fundament Cuvântul neclintit al lui Dumnezeu. Deoarece asociază în mod creativ adevărurile biblice şi evaluarea realistă a problemelor cu care se confruntă tinerele astăzi, această carte merită un loc de cinste în biblioteca oricărei femei!

Tara D. McClary *Fost consilier al femeilor de carieră. Coordonator al lucrării cu tinerele necăsătorite în Briarwood Presbyterian Church Birmingham, Alabama*

După 22 de ani de căsătorie, cartea *Femeia care ştie să aştepte* m-a ajutat să pătrund mai mult ca oricând sentimentul siguranței în Cristos. Am înțeles astfel că nici tatăl meu pământesc, nici soțul meu sau altcineva nu-mi poate da siguranță, ci numai Dumnezeu. Ce principiu eliberator – nu doar pentru mine, dar şi pentru soțul meu! Acum căsnicia noastră este cu atât mai statornică, cu cât nu mai am aşteptări nerealiste de la el.

Jimmie Davis *Coordonator al lucrării cu surzii din First Baptist Church, Atlanta*

JACKIE KENDALL, în calitatea sa de preşedinte al organizației Power to Grow Ministries, este extrem de solicitată pentru a ține prelegeri unor oameni de toate vârstele şi în tot felul de circumstanțe ale vieții. Stilul predării ei este direct, pătrunzător, plin de umor, aducător de alinare şi încurajator. Jackie locuieşte cu soțul şi cei doi copii ai lor în Florida.

DEBBY JONES, în calitate de conferențiar pentru Crossover Comunications International, a avut oportunitatea de a comunica mesajul Cuvântului lui Dumnezeu în Europa, America Latină şi pretutindeni în Statele Unite ale Americii. Debby locuieşte în Columbia, Carolina de Sud, împreună cu soțul şi cei patru copii ai lor.

Editura Universității
EMANUEL

ISBN 978-973-7791-46-7
9 789737 791467

Femeia care știe să Aștepte

RELAȚII ÎNTREGITE PRIN IUBIRE

Femeia care știe să Aștepte

Cum să devenim plăcute lui Dumnezeu
în timp ce așteptăm soțul potrivit

DEBBY JONES ȘI JACKIE KENDALL

Traducere din limba engleză de
ANCA VASILIOGLU, EMANUELA ȚUNDREA ȘI
RAMONA SIMUȚ

Editor coordonator
ILIE SORIȚĂU

Editura Universității
EMANUEL

Copyright © 2005 by Destiny Image Publishers
Originally published in English under the title
Lady in Waiting
Published in 2005 by Destiny Image Publishers, Inc. P. O. Box 310, Shippensburg, PA 17257-0310
„Speaking to the Purposes of God for This Generation and for the Generations to Come"
All rights reserved
Used by permission through the arrangement with Destiny Image

Prima ediție în limba română, 2008
ISBN: 978-973-7791-46-7
Copyright © 2008, Editura Universității EMANUEL
Str. Nufărului nr. 87, Oradea, Bihor

Distribuită prin Editura Făclia
Str. Făcliei nr. 36D, Oradea 410181, Bihor
Tel./ Fax 0259 419.318; 0722 609.746
E-mail: faclia@rdslink.ro
www.faclia.ro
Redactor: RAMONA SIMUȚ
Tehnoredactare și design copertă: ANDREI BOGDAN MOGA

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

KENDALL, JACKIE
Femeia care știe să aștepte / Jackie Kendall, Debby Jones ; trad.: Anca Vasilioglu, Emanuela Țundrea, Ramona Simuț ; ed. coord.: drd. Ilie Sorițău. - Oradea : Editura Universității Emanuel din Oradea, 2008
ISBN 978-973-7791-46-7

I. Jones, Debby
II. Vasilioglu, Anca (trad.)
III. Țundrea, Emanuela (trad.)
IV. Simuț, Ramona (trad.)
V. Sorițău, Ilie (coord.)

CUPRINS

Prefață.....11
Cuvânt înainte.....13

Capitolul 1 Femeia care se leapădă de sine.....15
Capitolul 2 Femeia sârguincioasă.....29
Capitolul 3 Femeia credincioasă.....45
Capitolul 4 Femeia virtuoasă.....59
Capitolul 5 Femeia devotată.....75
Capitolul 6 Femeia pură.....89
Capitolul 7 Femeia sigură.....107
Capitolul 8 Femeia împlinită.....121
Capitolul 9 Femeia convinsă.....139
Capitolul 10 Femeia răbdătoare.....157

Note finale.....173

Dedicație

Dedicăm această carte tuturor femeilor ce știu să aștepte, și în special fiicelor noastre, Jessica, Christen și Lauren, care vor să fie plăcute lui Dumnezeu.

Ce spun alții...

Am comandat deja mai multe cărți și le-am trimis la pastori, conducători de tineret, tinere necăsătorite, mame singure, femei căsătorite, fete de liceu, studente, femei de carieră, misionare și fiice de misionari din diverse părți ale lumii...

Rebecca Whisnant
Conducător de studiu biblic pentru femeile necăsătorite

Femeia care știe să aștepte este una dintre cele mai eficiente cărți pe care le-am folosit în lucrarea de ucenicie cu tinerele necăsătorite. De asemenea, pentru mine însămi cartea a fost o binecuvântare încă din vremea când nu eram căsătorită. O voi folosi cu siguranță mulți ani de-acum încolo în lucrarea mea.

Brenda Rich
Decan, responsabil cu consilierea studentelor din Columbia International University

Literatura actuală accentuează parcă prea mult încrederea în propriile noastre puteri, și nu în puterea Salvatorului nostru. Femeia care știe să aștepte depășește limitele psihologiei contemporane și ia ca fundament Cuvântul neclintit al lui Dumnezeu.

Deoarece asociază în mod creativ adevărurile biblice şi evaluarea realistă a problemelor cu care se confruntă tinerele astăzi, această carte merită un loc de cinste în biblioteca oricărei femei!

TARA D. MCCLARY
Fost consilier al femeilor de carieră. Coordonator al lucrării cu tinerele necăsătorite Briarwood Presbyterian Church Birmingham, Alabama

După 22 de ani de căsătorie, cartea Femeia care ştie să aştepte m-a ajutat să pătrund mai mult ca oricând sentimentul siguranţei în Cristos. Am înţeles astfel că nici tatăl meu pământesc, nici soţul meu sau altcineva nu-mi poate da siguranţă, ci numai Dumnezeu. Ce principiu eliberator – nu doar pentru mine, dar şi pentru soţul meu! Acum căsnicia noastră este cu atât mai statornică, cu cât nu mai am aşteptări nerealiste de la el.

JIMMIE DAVIS
Coordonator al lucrării cu surzii First Baptist Church, Atlanta

Când am fost trimisă în Kiev (Ucraina) ca învăţătoare pentru copiii misionarilor, Femeia care ştie să aştepte a fost printre puţinele cărţi cărora le-am putut face loc în bagajul meu. Pentru mine ea este „harta comorii", care mi-l va arăta pe „Boaz" când va apărea în viaţa mea.

BECKY DEWITT
Misionară Southern Baptist Convention

În slujba mea de la universitate am ocazia ca măcar o dată pe săptămână să le vorbesc femeilor despre relaţiile lor; ca atare am recomandat în numeroase rânduri cartea Femeia care ştie să aştepte.

DOTTIE MYATT
Departamentul de Educaţie din Union Univeristy

Prefață

Este această carte una dintre multele lecturi destinate femeilor necăsătorite? Nicidecum! Credem că prezenta lucrare este unică deoarece nu are ca subiect statutul femeii (necăsătorite, căsătorite, divorțate, văduve), ci starea inimii ei. Ne propunem aici să îndreptăm atenția femeilor înspre Cel ce le poate înțelege și împlini năzuințele inimii. Mult prea multe femei trăiesc cu speranța că vor întâlni odată un bărbat care le va despovăra inima. Ele cred că viața se rezumă la a iubi un bărbat cu care să se căsătorească și să aibă copii. Căutările adânci ale inimii nu pot fi însă împlinte nici de bărbați, nici de femei sau copii, ci doar de Mirele ceresc, Cristos Isus. Această carte apropie femeia de Dumnezeu, împlinindu-i dorința de a fi iubită și prețuită de un bărbat.

Cartea *Femeia care știe să aștepte* nu arată femeii cum își poate găsi soțul potrivit, ci cum poate ea deveni soția potrivită. Lucrarea are în vedere cele 10 calități ale femeii decrise în cartea Rut din Sfânta Scriptură. Aceste calități nu numai că vor ajuta femeia necăsătorită să-și aprofundeze dragostea pentru Mirele ceresc, dar o vor și călăuzi și păzi în drumul spre cunoșterea viitorului

soț, o vor sprijini în căsnicie și o vor mângâia pe văduvă sau pe femeia părăsită de soț. Citind cartea veți vedea cât de minunat se conturează aceste calități în viața lui Rut. Ea s-a lepădat de sine înaintea lui Cristos Domnul, a dat dovadă de sârguință ca femeie necăsătorită, s-a încrezut în Dumnezeu fără șovăire, s-a arătat virtuoasă în fiecare zi a vieții, l-a iubit pe Domnul cu credincioșie neclintită, a dat dovadă de curăție sentimentală și fizică, a fost sigură, a răspuns problemelor vieții cu mulțumire, a luat hotărâri bazate pe convingere și a așteptatat cu răbdare ca Dumnezeu să-i împlinească nevoile.

Tu ce aștepți? Slujba perfectă, relația ideală, un cămin, o carieră, un copil? Cum va fi când vei primi ce-ți dorești? Îți vor da toate acestea bucuria deplină pe care o aștepți? Orice altceva în afară de dragostea pentru Isus Cristos, indiferent cât de bun ar fi acel lucru, îți va aduce doar descurajare și amăgire. Să învățăm, așadar, din viața lui Rut ce înseamnă a fi cu adevarat o femeie plăcută lui Dumnezeu, o „femeie care știe să aștepte".

Cuvânt înainte

Mă aflam la finalul unei călătorii istovitoare dinspre România spre Statele Unite ale Americii. După zeci de ore de zbor, așteptări în aeroporturi și la final o călătorie cu mașina, am ajuns seara târziu la familia unde urma să fiu găzduit două sau trei zile. După primenirea de seară și un duș cald binemeritat mă pregăteam de culcare. Chiar înainte de a stinge lumina am zărit pe noptiera de lângă pat o carte a cărei titlu, *Lady in Waiting (Femeia care știe să aștepte)*, mi-a captat atenția. Titlul cărții mi-a adus aminte că, la începutul anilor '90, cu prilejul ocaziei deosebite de a fi fost primit la curtea reginei Suediei, o doamnă distinsă care a pregătit toate detaliile privitoare la regulile de conduită pentru o asemenea ocazie, avea un ecuson care, pe lângă nume, menționa și poziția ei la curtea reginei: *Lady in Waiting*. Întorcându-mă din nou la carte, prima impresie mi-a fost că am în față un manual ce prezintă amănuntele unui cod de conduită protocolară la curțile regale. Am luat la răsfoit în cele din urmă cartea, sperând să pot adormi cu mai multă ușurință însă, în ciuda oboselii, somnul mi-a fugit până când am terminat de citit toată cartea. Era adevărat, aveam înaintea ochilor o carte ce prezenta oarecum conduita protocolară de la o curte regală. Însă curtea regală nu era una obișnuită, de pe pământ, ci era prezentată curtea regală a Celui mai mare Împărat, Împăratul Universului. Cartea prezenta regulile de conduită ale fetelor care slujesc în Împărăția Lui. Oare de ce fel de caracter și conduită trebuie să dea dovadă fetele care-L slujesc pe Împăratul Împăraților?

Împreună cu Delia, soția mea, am fost binecuvântați în căsătoria noastră cu două fete deosebite ce trăiesc în ascultare de Cuvântul lui Dumnezeu. Ne-am rugat și le-am crescut cum am știut noi mai bine pentru slava lui Dumnezeu. Dar în toate lecturile noastre cu privire la creșterea fetelor nu am găsit o carte care să prezinte cu atâta frumusețe si convingere biblică perspectiva purității morale în ascultare de Dumnezeu.

În ce le privește pe fete, Jackie Kendall și Debby Jones surprind din perspectivă biblică secretul pentru o viață împlinită care poate fi conturată doar în perimetrul unei relații de profunzime a fiecărei fete cu Mântuitorul Isus Cristos ca și temelie a unei relații armonioase și fericite în viața de familie. Virtuțile cultivate în umblarea cu Domnul Isus vor înfrumuseța sufletul fiecărei fetei care, prin Duhul Sfânt, va reuși apoi să biruiască presiunile culturii contemporane de a coborî standardele morale de dragul acceptării de către băieții în căutare de aventură.

Proiectând istoria lui Rut și Boaz din cartea Rut și imaginea vasului de alabastru din relatarea Evangheliilor, Jackie Kendall si Debby Jones își propun să dezvolte în caracterul fetelor convingerea păstrării purității morale atât înainte cât și după căsătorie. Conștiente de faptul că deciziile din tinerețe afectează întreaga viață, autoarele subliniază importanța unor principii biblice ne-negociabile cu privire la relația de prietenie dintre băieți și fete. Numai inima unei fete care este plină de prezența Domnului prin Cuvântul Scripturii și prin Duhul Sfânt poate să biruiască manipularea sentimentală a băiatului care susține că dragostea adevărată se manifestă prin relații intime înainte de căsătorie. Fata care a așezat mai presus de orice altă relație relația cu Cristos Domnul, are discernământ spiritual și putere spirituală de a-și păstra standardele morale.

Biblia ne învață că Dumnezeu s-a angajat în fața întregului Univers să cinstească pe acela care Îl cinstește. Prin urmare, atunci când o fată credincioasă Îl cinstește pe Dumnezeu prin viața ei, Dumnezeu o va cinsti oferindu-i protecție, călăuzire, binecuvântare și împlinire după bogățiile harului Sau. Alegerea între tiparele lumii și calea Domnului este radicală: ori roșcovele de la porci ca fiul risipitor, ori ospățul de nuntă a fiului de Împărat.

Conștienți de valoarea acestei cărți, salutăm traducerea ei în limba română și de asemenea, recomandăm cu toată dragostea această carte tuturor părinților care doresc să-L cinstească pe Dumnezeu în creșterea copiilor, tuturor tinerilor care doresc să-L cinstească pe Dumnezeu în anii tinereții și tuturor celor căsătoriți care doresc să fie binecuvântați de Dumnezeu în viața de familie.

Paul și Delia Negruț

Capitolul 1

Femeia care se leapădă de sine

Ziua cea mare a trecut. Colega ta de cameră s-a căsătorit cu un tânăr minunat, iar tu ai fost domnişoara de onoare. Ai împărtăşit bucuria colegei tale, dar spinul invidiei s-a cuibărit în inima ta. În timp ce noua familie petrece o lună de miere ca-n poveşti, tu stai singură în apartamentul gol şi-ţi plângi de milă înecându-ţi invidia într-o cutie de îngheţată.

Ţi-e cunoscut scenariul? Te-ai gândit vreodată că împlinirea deplină va veni prin căsătorie? Crezi oare că singurele femei fericite sunt cele căsătorite? Ai încercat şi tu să-ţi găseşti împlinirea în carieră, până când căsătoria îi va lua locul? Dacă răspunsul este da, prevăd amăgirea din viitorul tău. Pe coperta din spate a cărţii *Cum să devenim femei* se găsesc următoarele rânduri despre împlinirea femeii: „Femeia nu s-a născut femeie. Nici când se căsătoreşte, când poartă un copil în pântece sau când îi spală hăinuţele murdare, nici chiar alăturându-se unei mişcări feministe, ea nu devine femeie. Femeia devine femeie când ajunge aşa cum vrea Dumnezeu."[1] Acest adevăr te poate

ajuta să-ți păstrezi curată așteptarea de a avea o viață împlinită. Prea multe femei creștine își leagă dorințele inimii de dragostea pentru soț, de căsătorie și de copii. Analizați atent dacă aceste așteptări au a face în cele din urmă cu dragostea pentru Cristos. Gary Chapman remarca: „Cred că statutul omului căsătorit nu este mai înalt decât al celui necăsătorit. Cu adevărat fericiți sunt oamenii, căsătoriți sau necăsătoriți, care au înțeles că fericirea nu se află în căsnicie, ci într-o relație corectă cu Dumnezeu." În viața femeii creștine împlinirea începe cu suveranitatea lui Cristos asupra oricărui domeniu al vieții.

O profesoară din mediul universitar (soție, mamă a șapte copii, cântăreață și scriitoare) le spunea unor tinere că, pe când avea opt ani, mama sa i-a destăinuit un secret care i-a format perspectiva asupra vieții. Cel mai important lucru pe care a vrut ca s-o învețe a fost că: „Nimeni, nici măcar bărbatul cu care te vei căsători, nu va putea să te facă fericită – numai Isus poate." Ce lecție profundă pentru o fetiță de doar opt ani! Dar acest secret i-a îngăduit să crească urmându-l pe Isus cu lepădare de sine.

Încă mai crezi că apariția bărbatului ideal va înlătura umbrele din viața ta? Nici nu-i de mirare. Pe prima pagină a unei reviste americane apărea știrea: „Ultima modă la Hollywood este să vinzi mai multe albume decât Madonna și să ți se propună să joci în cât mai multe filme. Mai lipsește doar Făt-Frumos!" Cu asemenea provocări au de luptat tinerele de astăzi. Cum poți scăpa de val, cum poți ieși din aceste tipare ? Vrei să faci excepție de la regulă și să înțelegi „secretul vasului de alabastru" ?

Secretul vasului de alabastru

În timpul vieții Domnului Isus pe pământ, când o fată ajungea la vârsta căsătoriei, familia îi cumpăra un vas de alabastru

pe care îl umplea cu untdelemn de preț. Mărimea vasului și valoarea untdelemnului erau pe măsura bogăției familiei. Vasul de alabastru făcea parte din zestrea fetei. Când venea un tânăr s-o ceară în căsătorie, ea îi răspundea luând vasul de alabastru și spărgându-l la picioarele lui. Ungându-i-se astfel picioarele, tânărului i se dădea cinste.

Într-o zi, pe când Domnul Isus stătea la masă în casa lui Simon leprosul, a intrat o femeie cu un vas de alabastru, pe care l-a spart și a vărsat untdelemnul scump pe capul lui Isus (vezi Marcu 14:3-9). În textul paralel din Luca 7, femeia este descrisă în cuvinte aspre, ca o „păcătoasă din cetate" (Luca 7:37). Totuși, pentru ea Isus a fost singurul demn de asemenea sacrificiu și onoare. În Matei 26:13 (vezi și Marcu 14:9), Isus spune chiar că gestul ei este memorabil : el are o însemnătate aparte, deoarece femeia nu doar L-a uns pe Isus în vederea îngropării Sale, dar și-a arătat și lepădarea de sine și de tot ce avea înaintea Mirelui ceresc. Da, era o păcătoasă (din Romani 3:23 înțelegem că toți am păcătuit), dar avea așteptări nobile, iar în înțelepciunea ei a spart vasul de alabastru la picioarele Celui ce putea cu adevărat să-i împlinească așteptările.

Ce e în vasul tău de alabastru? Poate fantezii cărora le-ai dat naștere ascultând sau vizionând basme despre un cuplu fermecat care a trăit fericit până la adânci bătrâneți? Ții la vasul tău de alabastru plin de așteptări, căutând cu înfrigurare bărbatul destul de demn ca să spargi vasul la picioarele lui? Ia-ți vasul de alabstru și sparge-l înaintea lui Isus, singurul demn de această onoare. Dacă răspunzi astfel Mirelui ceresc, poți aștepta cu încredere ca, prin voia lui Dumnezeu, să primești într-o bună zi un mire pământesc ales.

Cum știi că ai spart într-adevăr vasul tău la picioarele Domnului Isus? Un astfel de gest se va reflecta în lepădarea de sine înaintea domniei lui Isus Cristos. Când Domnul îți dă o

misiune dificilă, cum ar fi încă o lună de zile fără întâlniri cu vreun băiat, trebuie să-I accepți regulile fără cârtire. Într-un fel, atitudinea ta reflectă răspunsul dat de Maria îngerului pe când era încă necăsătorită și a trebuit să ia asupra ei cea mai grea îndatorire posibilă. Maria a răspuns: „Iată roaba Domnului (adică, a Domului sunt trup și suflet); facă-mi-se după cuvintele tale" (Luca 1:38). Ia-ți vasul de alabastru, trupul, sufletul și așteptările tale, și încredințează-le Domnului. Având-L ca Domn poți merge bucuroasă pe calea vieții pregătită de El.

Lepădarea de sine a lui Rut

În cartea Rut citim despre o văduvă tânără care a luat hotărârea grea de a-și părăsi poporul, țara și zeii, după ce sufletul ei însetat a gustat din bunătatea Dumnezeului lui Israel. Într-o clipită, Rut s-a lepădat de sine lăsându-se în mâna singurului Dumnezeu adevărat. Și-a spart de bunăvoie vasul de alabastru și L-a urmat pe Domnul ori încotro a îndrumat-o.

> Rut a răspuns: „Nu sta de mine să te las și să mă întorc de la tine! Încotro vei merge tu, voi merge și eu, unde vei locui tu, voi locui și eu, poporul tău va fi poporul meu și Dumnezeul tău va fi Dumnezeul meu" (Rut 1:16).

Analizează următoarele trei domenii din viața lui Rut, pe care le-a lăsat în grija Domului când s-a lepădat de sine înaintea Lui, și vezi cât de mult te-ai dăruit pe tine însăți lui Dumnezeu. Ai spart înaintea Lui vasul tău scump de alabastru?

Noi prieteni

Când Rut i-a spus Naomei : „Poporul tău va fi poporul meu", a înțeles că rămânând între moabiți nu va reuși să se apropie de Dumnezeul lui Israel. Dumnezeu numește, ironic, țara

Moab „ligheanul în care Mă spăl" (vezi Psalmul 60:8, 108:9). Ligheanul se foloseşte pentru a spăla murdăria. Rut a hotărât să lase ligheanul şi să plece la Betleem, care înseamnă „casa pâinii".[2]

Şi astăzi mai sunt „moabiţi" care te pot împiedica să creşti în credinţă dacă petreci prea mult timp cu ei. Aşa-zişii creştini se împotrivesc zelului şi dorinţei de a sluji lui Dumnezeu de care dau dovadă unele tinere necăsătorite. Înţelegând că prietenii te pot atrage spre sau îndepărta de Dumnezeu, s-ar putea să trebuiască să cauţi un „popor" nou, care să te încurajeze să creşti, nu să te oprească. „Cine umblă cu înţelepţii se face înţelept, dar cui îi place să se însoţească cu nebunii o duce rău" (Proverbe 13:20).

Deseori, când vrei să te dăruieşti mai mult Domnului, cei ce-ţi erau odată „buni prieteni" îţi întorc spatele. Nu te nelinişti; e o reacţie obişnuită. Ucenicii nu şi-au arătat admiraţia faţă de femeia care voia să se închine spărgând vasul de alabastru şi vărsând untdelemnul pe capul lui Isus. S-au arătat mai degrabă indignaţi: „Ce rost are risipa aceasta?" (Matei 26:8) Ucenicii erau indignaţi pentru că, după părerea lor, femeia făcuse mare risipă de untdelemn. Dar, din perspectivă divină, martorii cereşti s-au bucurat văzând cum dădea ea slavă lui Isus. Spărgând vasul de alabastru, ea îşi mărturisea public lepădarea de sine înaintea lui Isus. Ce mărturiseşti tu în viaţa de zi cu zi?

Nu spunem aceste lucruri pentru a te face să te îndepărtezi de prietenii care nu şi-au spart vasul de alabastru la picioarele lui Isus. Gândeşte-te puţin la modul în care influenţează aceşti prieteni legământul tău de a-L urma pe Isus Cristos. Dacă-ţi petreci timpul liber cu tinere care nu-ţi împărtăşesc devotamentul faţă de Isus Cristos, fii cu luare-aminte. Atitudinea lor îţi poate afecta relaţia cu Domnul. Dacă în loc să fii tu cea care influenţează, te laşi mai degrabă influenţată de necreştini sau de creştini imaturi,

s-ar putea să ai mari probleme spirituale. Prin tine se oglindesc cei ce te influențează. Când o femeie nu mai crește spiritual, stagnarea se vede și își are probabil rădăcinile într-o prietenie nepotrivită, care i-a subminat relația cu Dumnezeu.

Oprește-te și meditează la influența celei mai bune prietene asupra vieții tale de credință. Crește ea zilnic în asemănarea lui Cristos? Dacă da, creșterea ei te va motiva și pe tine să crești. Dacă nu, apatia ei în relația cu Dumnezeu poate fi contagioasă. „Nu vă înșelați: tovărășiile rele strică prieteniile bune" (1 Corinteni 15:33). Ai prietene care te fac să stagnezi din punct de vedere spiritual?

Poate că, la fel ca Rut, trebuie să te îndepărtezi de cei a căror viață spirituală seamănă mai mult cu ligheanul decât cu casa pâinii. Ar fi bine ca prietenele care te influențează să oglindească textul din Evrei 10:24: „Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune." Prietenii tăi cei mai buni ar trebui să te încurajeze în viața de credință.

Noi teritorii

Ca să primească hrană duhovnicească, Rut a știut că trebuia să se mute în altă parte. La fel ca ea, unele tinere necăsătorite ar trebui să se „mute" pentru a evita relațiile nepotrivite care le înfometează spiritual. Poate că această creștere presupune schimbarea serviciului sau a bisericii pe care o frecventează. Luați în vedere schimbările care v-ar ajuta să creșteți în credință. Ca și Rut, căutați ceva care să vă facă să creșteți.

O tânără a trebuit să aleagă între a juca într-o echipă de campionat la volei sau a se alătura unui grup de misiune. Știa că dacă voia cu tot dinadinsul nimic n-o putea opri să joace volei. Comparând însă voleiul cu misiunea, și-a dat seama că lucrurile *bune* sunt uneori reversul *celor mai bune* lucruri.

Deoarece s-a lepădat de sine dorind călăuzirea Domnului Isus, tânăra a considerat creşterea duhovnicească mai de preţ decât voleiul, şi a primit o mare răsplată. Şcoala de misiune pe care a urmat-o a pregătit-o să răspundă invitaţiei de a sluji temporar ca misionară în Filipine. Orice tânără poate fi chemată să se alăture unei echipe de volei sau unui grup de misiune, însă important este legământul ei de a sluji după voia Domnului.

Rut s-a mutat dintr-o societate păgână într-o nouă cultură, ai cărei oameni căutau să placă Dumnezeului Universului, nu zeilor păcatului. Civilizaţia actuală oferă tinerelor o serie de oportunităţi şi servicii: cluburi feministe, agenţii matrimoniale, croaziere pentru celibatari, petreceri la care sunt curtate etc., toate menite să le dea o ocupaţie în chinuitorul timp al aşteptării. O tânără necăsătorită, dar gata să trăiască slujind altora, trebuie să fie alertă la isipita de a se sluji pe sine, atât de încurajată de societatea noastră egocentrică.

Se întâmplă ca unele tinere să fie ironizate de prietenii lor creştini pentru că aleg să facă o şcoală de vară la un seminar teologic decât să stea la soare cu ei. Ajung astfel să fie acuzate că se cred mai bune decât ei tocmai pentru că pun studiul pe primul loc. Din nefericire, cultura americană egocentrică câştigă până într-atât biserica, încât tinerele au de luptat nu doar împotriva culturii, ci şi împotriva acestei subculturi creştine, dar în fapt lumeşti, care nu face cinste Trupului lui Cristos.

Lepădarea de sine presupune şi a înţelege cât de mult a schimbat cultura actuală felul de vieţuire a creştinilor de odinioară. Vrei să fii asemenea lui Cristos, dar viaţa ta reflectă mai degrabă imagini din revistele „Vogue" sau „Cosmopolitan", şi nicidecum comportamentul unei făpturi noi în Cristos? A. W. Tozer spunea: „Avem a face cu o nouă generaţie de creştini, care cred că-L pot „accepta" pe Cristos fără să se lepede de lume."[3] Pentru a fi învrednicită de slava lui Dumnezeu, Rut a trebuit să părăsească tot ce cunoscuse şi-i plăcuse în ţara sa.

O nouă credință

Rut a schimbat religia falsă cu relația unică și veșnică oferită de Dumnezeu. Sunt o mulțime de tinere care aderă la o formă de închinare religioasă, fără a ajunge vreodată la relația și credința adevărată în Isus Cristos. Poate că și experiența ta religioasă seamănă cu cea descrisă în Isaia 29:13b: „Frica pe care o are [poporul acesta] de Mine nu este decât o învățătură de datină omenească." Ce reflectă credința ta de până acum: un ritual fără viață, sau o relație caracterizată de dragostea pentru Cristos? Ce-ar fi să pui deoparte câteva ore din timpul tău liber și să începi o călătorie care să te întoarcă de la ritualuri înspre relația profundă cu Isus?

O tânără exprima această relație cu Cristos în felul următor: „Mi-am dorit ca relația mea cu Domnul să fie o aventură. O aventură în care să aflu ce-I este plăcut și să împlinesc acel lucru cu un zel la fel de arzător ca într-o situație reală. În fiecare zi mă îndrăgostesc mai mult de Isus." Știi mai bine să fii pe placul unui bărbat, decât pe placul Domnului Isus?

Câștig cu prețuri mari

Hotărârea lui Rut a fost costisitoare, dar câștigul final a depășit investiția. Matei 19:29 spune: „Și oricine a lăsat case sau frați sau surori sau tată sau mamă sau nevastă sau feciori sau holde pentru Numele Meu, va primi însutit și va moșteni viața veșnică." Rut a hotărât să lase în urmă tot ce cunoscuse și să înceapă o viață nouă. Câștigul ei „însutit" a fost un soț plin de credință, un fiu care avea să fie strămoșul regelui David și intrarea în familia genealogică a lui Isus. Rut a părăsit lucrurile obișnuite, iar Dumnezeu i-a răsplătit hotărârea crucială.

Hotărârea lui Rut a fost costisitoare şi pentru că a fost luată într-un moment istoric critic pentru Israel. Era vremea judecătorilor, când expresia „fiecare făcea ce-i plăcea" (Judecători 21:25b) era o realitate în sine. Rut nu numai că a ieşit din cercul familiei sale, dar a şi reprezentat un model de viaţă pe care cei din poporul Israel îl uitaseră. Ea dorea să se îndeplinească voia Domnului, nu a ei; planul Lui, nu zbaterile ei; sarcinile stabilite de Dumnezeu, nu cele gândite de ea.

Dacă o tânără necăsătorită hotărăşte să renunţe cu totul la ea însăşi pentru Domnul, la fel ca Rut, s-ar putea să vadă dintr-o dată că nu mai e în ton cu societatea sau chiar cu prietenii. În ziua de astăzi tinerele necăsătorite au nevoie de mult curaj ca să ţină piept, să iasă din „stilul american" de viaţă, după care relaţia cu un bărbat este singura menită s-o împlinească. Acest „stil american" este opusul adevăratei realităţi a vieţii, care constă în relaţia desăvârşită cu Isus Cristos. O Rut a zilelor noastre scria: „Împlinirea pe care mi-o dă relaţia mea cu Dumnezeu este luată mereu în derâdere de alţi credincioşi. Se poartă cu mine de parc-aş fi din alt veac, demodată pentru anii '90."

Piesa lipsă din puzzle

De cele mai multe ori când „Făt-Frumos" se lasă aşteptat, tinerele decid să se refugieze în carieră. Cu vremea, însă, vor constata că nici cariera de succes nu le poate împlini. Cariera, căsnicia sau chiar rolul de mamă nu vor reuşi să te împlinească prin ele însele nicicând. Dumnezeu ştie că nu vei ajunge desăvârşită decât atunci când vei înţelege pe deplin că doar în Isus eşti întregită. Coloseni 2:9-10 spune: „Căci în El locuieşte trupeşte toată plinătatea Dumnezeirii. Voi aveţi totul deplin în El, care este Capul oricărei domnii şi stăpâniri." Dacă tinerele abordează o carieră sau viaţa de căsnicie fără să înţeleagă că în Isus sunt desăvârşite, vor rămâne dezamăgite şi neîmplinite.

O tânără se simte neîntregită nu pentru că nu este căsătorită, ci pentru că nu este întregită în Cristos. Numai prin lepădarea de sine înaintea Domnului Isus va reuși să înțeleagă că Isus o face întreagă, completă. Când doi tineri „incompleți" ajung să se căsătorească, unirea lor nu-i va face întregi. Și în căsnicie vor fi tot „incompleți", fiecare încercând să găsească întregirea în celălalt. Doar înțelegând că plinătatea se găsește numai în relația cu Isus, vor începe să se *complementeze* unul pe celălalt. Ei nu se pot *întregi* reciproc, dar se pot *complementa*. Întregirea este responsabilitatea lui Isus, iar complementarea este privilegiul femeii. Femeia neîntregită în Cristos va avea așteptări nejustificate de la soțul ei, va spera ca el să umple un gol pe care numai Isus îl poate umple. Doar tinerele necăsătorite care văd întregirea în Cristos vor fi destul de mature pentru a-și ajuta (complementa) viitorul soț. „Căci în El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii. Voi aveți totul deplin în El..." (Coloseni 2:9,10). Te simți întreagă? Roagă-L chiar acum pe Domnul să-Și descopere în inima ta realitatea plinătății Lui. „Cât pentru mine, fericirea mea este să mă apropiu de Dumnezeu" (Psalmul 73:28).

În cartea intitulată *Singurătate*, Elizabeth Elliot afirma: „Căsnicia ne învață că nici cea mai intimă tovărășie omenească nu poate împlini gândurile ascunse ale inimii. Inimile noastre sunt singuratice, dacă nu-și găsesc odihna în El."[1] Elizabeth Elliot a fost căsătorită de trei ori (de două ori a rămas văduvă) și știa din experiență că mariajul nu întregește; numai Cristos ne poate face întregi.

Împlinirea dată de Mirele ceresc

Cum este relația ta cu Dumnezeu: dovedește ea lepădare de sine sau doar o încercare comună, superficială, de a-L urma pe

Cristos? Îi dai din toată inima lui Isus ceea ce ai primit fără plată? Îți încurajezi cunoscuții să facă un legământ cu Isus Cristos care să le schimbe viața? În Cântarea Cântarilor, Sulamita era atât de devotată bărbatului iubit că toate celelalte femei voiau să știe cine era el! Erau nerăbdătoare s-o ajute să-l caute numai ca să-l întâlnească. „Unde s-a dus iubitul tău, cea mai frumoasă dintre femei? Încotro a apucat iubitul tău, ca să-l căutăm și noi împreună cu tine?" (Cântarea Cântărilor 6:1) Cine era acest om, de tânără era gata să renunțe la sine pentru el? Ești într-atât de devotat lui Cristos, încât ceilalți să și-L dorească Domn în viețile lor? Sau ești superficial, însetat spiritual alături de ceilalți?

O tânără, prietenă cu Jackie, a vizitat-o acasă într-o zi strălucind de bucurie. Întrebată care era motivul, tânăra a răspuns: „Sunt în luna de miere cu Domnul Isus!" Femeia trecuse printr-un divorț brutal (pierzând inclusiv custodia copiilor) și în deznădejdea ei L-a întâlnit pe Cel ce dă nădejde veșnică. Când a început să-L cunoască pe Isus ca Domn, El a umplut treptat golurile lăsate de soțul și copiii ei. În Cristos a găsit alinare, vindecare, călăuzire și scop în viață. Înțelegi oare această relație cu Cristos? Nu se ajunge ușor la ea, dar merită să plătești prețul pentru a culege apoi roadele dăruirii depline înaintea lui Cristos, mai ales în vremurile noastre. De tine depinde cât de profundă este relația ta cu Dumnezeu. Dumnezeu nu are copii preferați; alegerea de a te preda îți aparține. În cartea *În căutarea lui Dumnezeu*, A. W. Tozer spunea: „Ne trebuie o inimă hotărâtă și mult curaj ca să ieșim din chingile societății noastre și să ne întoarcem la căile biblice."[5] Rut a avut o astfel de inimă hotărâtă, iar Domnul i-a răsplătit credința prin care s-a mutat din lumea cunoscută ei și a început călătoria spre necunoscut. Rut n-a îngăduit ca prietenii, locurile sau credința moartă a culturii în care se născuse s-o împiedice să alerge la Dumnezeu. Trecutul ei tragic n-a fost o scuză în calea viitorului luminos deschis de hotărârea crucială de a se lepăda de sine înaintea lui Isus Cristos.

Ai luat și tu această hotărâre crucială sau te mulțumești să-L slujești pe Isus la modul superficial? Amy Carmichael, o femeie necăsătorită și una dintre cele mai mari misionare ale lumii, spunea: „Cel mai trist lucru pe care-l poți vedea în viață este un creștin cu numele."[6]

Alege chiar acum să ieși din mediocritate; fii curajoasă și hotărăște să-L urmezi pe Cristos cu toată inima ta, cu tot sufletul și mintea ta. Ca femeie necăsătorită, acesta este momentul oportun să-ți aprofundezi relația cu Isus și să înlături superficialitatea din viață.

Femeia care știe să aștepte începe prin a se lepăda de sine înaintea lui Cristos. Puterea și disciplina necesare unei femei sârguincioase, credincioase, virtuoase, devotate, pure, sigure, împlinite, convinse și răbdătoare se primesc doar prin această relație fundamentală cu Mirele ceresc. Dacă vei constata că nu ai vreuna dintre calitățile analizate în capitolele următoare, ar fi bine ca mai întâi să afli cât ești de devotată lui Isus. Este devotamentul tău real și deplin, sau îl afișezi doar ca ornament? Ți-ai spart vasul de alabastru înaintea Domnului Isus? Femeia care știe să aștepte recunoaște aroma parfumului scump care curge din „vasul de alabastru". Este aroma inconfundabilă a lepădării de sine înaintea lui Cristos.

Cum este femeia care se leapădă de sine

Din punctul tău de vedere, care este diferența dintre „devotamentul superficial" și „lepădarea de sine" înaintea lui Isus? Ce exprimă relația ta cu Isus : jertfă de sine sau comoditate? (2 Samuel 24:24)

_____

_____

_____

Ți-ai spart „vasul de alabastru" la picioarele lui Isus? (vezi Marcu 14:3-9 și Luca 7:36-39). Ți-e teamă să spargi vasul la picioarele Sale? De ce?

Având în vedere cazul lui Rut, cum a influențat relația ta cu Isus prietenii, locul în care stai și credința ta? (Matei 19:29)

Dovedești tu în mod public și personal că te-ai lepădat de tine înaintea lui Cristos? Explică.

Citește Coloseni 2:10. Ce înseamnă pentru tine să ai „totul deplin"? Simți că-ți lipsește ceva, că nu ești complet? Cum poți schimba această stare?

Ai experimentat întregirea dată de relația cu Mirele ceresc? Fă din această relație o condiție primordială: înțelege că ești desăvârșită numai în Isus înainte de a te împrieteni cu un tânăr sau de a te căsători.

Ce înseamnă pentru tine afirmația: „Femeia care nu înțelege că numai în Isus este completă, se închină la idoli"? (Idolatria în cazul de față este dependența de un bărbat care s-o întregească, înlocuirea lui Dumnezeu cu acest bărbat). Ia în considerare și versetul: *„Ferice de cei săraci în duh [de cei ce-și recunosc nevoia după Dumnezeu]..."* (Matei 5:3).

_____

_____

_____

Capitolul 2

Femeia sârguincioasă

Dimineața, înainte de întâlnirea la care va vorbi, ea trezește copiii, îi îmbracă și le face micul dejun, le pregătește pachețelele de prânz, îi urcă în mașină și-i duce la școală. Apoi se grăbește spre casă pentru a-și aranja părul și fața. În sfârșit, după ce pune totul în ordine și-și pregătește discursul, dă o ultimă fugă în baie. În timp ce se spală pe mâini vede că toaleta curge – nu o scurgere ușoară, ci se revarsă peste tot, o udă pe pantofi și pe ciorapi. Se întinde după niște prosoape, le pune pe lângă vasul de toaletă, își uscă picioarele și-și aranjează pantofii. Fuge pe ușă și sare în mașină. La jumătatea drumului spre biserică își dă seama că și-a uitat Biblia și notițele pe masa din bucătărie.

Cam așa arată viața lui Jackie Kendall. Dar nu este singura care trece prin această vâltoare zilnică. Fiecare soție și mamă întâmpină zi de zi nevoile soțului și copiilor ei. Ele pun aceste nevoi mai presus de orice dorințe, indiferent cât de „nobile" ar fi. Pentru a face o lucrare oricât de simplă, femeii căsătorite îi ia chiar și de trei ori mai mult timp decât celei necăsătorite. Deși

unele femei necăsătorite și-ar dori și ele „haosul" familiei, nu este bine să piardă vremea până vor avea parte de el. Ele trebuie să fie sârguincioase și să folosească cu înțelepciune timpul ca femei necăsătorite. Probabil că acum au, mai mult ca niciodată, control deplin asupra timpului și hotărârilor lor. (Nu ne referim aici și la mamele singure, ele având responsabilități duble comparativ cu femeile căsătorite. Pentru că trebuie să-și crească singure copiii, grijile zilnice sunt mult mai mari.)

În perioada de dinaintea căsătoriei puteți da atenție tuturor oportunităților care apar. Fiecare credincios este chemat să-și folosească timpul cu înțelepciune, vezi Efeseni 5:15-17: „Luați seama, deci, să umblați cu băgare de seamă, nu ca niște neînțelepți, ci ca niște înțelepți. Răscumpărați vremea, căci zilele sunt rele. De aceea nu fiți nepricepuți, ci înțelegeți care este voia Domnului."

John Fisher scria:

> Dumnezeu mă cheamă să trăiesc acum. El vrea să mă ridic la nivelul la care pot ajunge acum, să fiu mulțumit de poziția mea și să mă bucur de ea pe deplin. Nu am încredere în cei ce suferă că nu sunt căsătoriți, iar când în sfârșit se căsătoresc și înțeleg ce presupune căsătoria, ar vrea să nu se fi căsătorit. Vor ajunge probabil să se întrebe: „Oare de ce nu mi-am folosit timpul pentru Domnul când nu aveam atâr de multe obligații? De ce nu m-am dat pe deplin Lui când nu eram căsătorit?"[1]

Femeia necăsătorită se poate ocupa de lucrarea Domnului așa cum femeia căsătorită nu poate, având în vedere responsabilitățile ei de soție și mamă. Este de-a dreptul ironic că unele femei necăsătorite sunt atât de complexate de statutul lor, încât viața lor emoțională este mai fragilă decât a unei soții cu patru copii.

În loc să stai acasă îngrijorată că nici sâmbăta asta n-ai avut întâlnire, ar trebui să folosești timpul prețios care ți-a fost dăruit în această perioadă a vieții. În loc să urăști orele de singurătate,

primeşte-le ca un dar de la Dumnezeu – un dar care cuprinde numeroase ocazii de a-L sluji şi pe care nu-l vei onora plângându-ţi de milă.

Nu-i timp de pierdut

Cu gândul la făgăduinţa lui Dumnezeu că va purta de grijă văduvelor, Naomi o trimite pe Rut să adune spice în ogorul unei rudenii. Rut şi-a pus de bunăvoie viaţa la dispoziţia chemării lui Dumnezeu. Ea nu s-a lăsat complexată de faptul că nu avea soţ. „Rut, moabita, a zis către Naomi: 'Lasă-mă, te rog, să mă duc să strâng spice de pe câmpul aceluia înaintea căruia voi căpăta trecere.' Ea i-a răspuns: 'Du-te, fiica mea'" (Rut 2:2). Rut nu s-a lăsat intimidată nici chiar de faptul că era străină şi strângea spice într-un ogor străin. Rut era „nouă în oraş", proaspăt venită, dar nu i-a fost teamă să abordeze o situaţie total necunoscută. Multe femei singure stau închise în casă, în loc să călătorească spre necunoscut. Astfel, legate cu funiile fricii şi autocompătimirii, ele nu pierd doar încurajările celorlalţi, ci şi ocazia de a începe posibile noi relaţii.

Femeia singură care se închide în casă speriată de perspectiva de a-şi face noi cunoştinţe, va junge în timp să se plictisească şi să se însingureze ratând experienţe ce i-ar fi putut aduce împlinirea. Nu te însingura stând închisă în casă. Fă doar un pas, implică-te, lucrează de bunăvoie şi vei vedea câte puteai pierde dacă stăteai la o parte. O tânără necăsătorită spunea: „Slujirea lui Dumnezeu aduce o bucurie de nedescris!" Cei care nu au luat până acum parte activă în slujirea lui Dumnezeu nu au gustat această bucurie; dacă n-ar fi aşa, bisericile n-ar trebui să-i roage să se implice. Dacă toţi necăsătoriţii din biserică şi-ar înţelege „poziţia strategică" în lucrare, bisericile n-ar mai trebui să ceară ajutor în lucrarea cu copiii, cu tineretul sau cu studenţii. Ar fi atât de mulţi slujitori, încât am ajunge la surplus.

Liberă să-L urmezi

Ce faci în timpul liber, îl slujești pe Dumnezeu sau te irosești încercând să găsești un băiat fără prietenă? Rut era văduvă, dar nu și-a omorât timpul cu tot felul de „ședători" la care femeile necăsătorite și-ar fi putut plânge de milă împreună. Când s-a mutat cu Naomi în Betleem, Rut nu și-a plâns de milă nici măcar o clipă, ci s-a pus îndată pe lucru. În loc să se lase doborâtă de situația ei nefericită, a întâmpinat fiecare zi cu sârguință.

Rut a venit la Dumnezeul lui Israel după zeci de ani de trai în întuneric. El a primit-o pe ea și slujirea ei cu bucurie, chiar dacă era o moabită. Rut s-a pus în slujba Domnului, îmbinând munca ei cu lucrarea Lui ca într-o împletitură trainică. Isaia 56:6-7 vorbește despre străinul (sau străina) care se lipește de Domnul și căruia El îi răsplătește sârguința: „Și pe străinii care se vor lipi de Domnul ca să-I slujească... îi voi aduce la muntele Meu cel sfânt."

> Te-ai lipit tare de Domnul, îi slujești cu sârguință acum, când nu ești căsătorită, sau nu prea știi ce presupune relația cu El și slujirea Lui? Ți-ai lăsat resentimentele și autocompătimirea să compromită seriozitatea cu care lucrai pentru Domnul? Trebuie să fii atentă la toate lucrurile și situațiile care te împiedică să „răscumperi vremea". Elizabeth Elliot scria: „Am căutat să lepăd cu desăvârșire orice mi-ar fi umbrit viziunea asupra lucrării primite de la Dumnezeu, orice m-ar fi distras, înșelat sau ispitit să caut altceva decât pe Domnul Isus."[2]

Unii oameni necăsătoriți înțeleg absența partenerului ca pe ceva de care Dumnezeu îi privează în vederea unui „scop mai nobil" – *crucea care trebuie purtată*! Firea noastră egoistă ne face să ne gândim mai degrabă la ce nu avem, decât la ce avem, adică timpul liber pe care-l putem folosi pentru ceilalți și pentru noi înșine. Tu ce faci, îți irosești timpul până-ți vei găsi partenerul?

Luând masa alături de o frumoasă tânără blondă care tocmai

își spunea povestea vieții, ascultătorul era copleșit. Această femeie atât de frumoasă a încetat să-i slujească lui Dumnezeu de când lumea ei s-a năruit. Era căsătorită de câțiva ani și făcuse tot posibilul să rămână însărcinată, când află că prietena ei cea mai bună, necăsătorită, rămăsese însărcinată. Ce ironie: prietena ei necăsătorită purta un copil în pântece, iar ea nu. Ironia s-a dovedit o adevărată tragedie când a aflat că tatăl copilului prietenei era chiar soțul ei. Imaginează-ți dezastrul venit asupra inimii femeii. Ți-ai simțit vreodată inima călcată în picioare? Uluit, ascultătorul se rugă lui Dumnezeu pentru înțelepciune cu privire la această tragedie. Isus îi aminti că Dumnezeu este mai mare decât nenorocirile. Psalmul 34:18 spune: „Domnul este apoape de cei cu inima frântă și mântuiește pe cei cu duhul zdrobit." Această femeie cu inima frântă a încetat să trăiască de când soțul divorțase de ea. E de înțeles reacția ei, dar în acea zi la restaurant ea hotărî să-și aducă inima frântă, brațele-i neputincioase și singurătatea înaintea lui Isus. În schimb, Isus o învață să lase deoparte autocompătimirea și amărăciunea. După ce s-a lepădat de sine înaintea lui Isus Domnul, a fost liberă să-I slujească. Tânăra odinioară cu inima zdrobită se transformă într-o slujitoare neînfricată a lui Cristos. De fapt a ajuns misionară în Quito, Ecuador.

Nici tu nu trăiești cu adevărat? Ai vreun motiv pentru care nu-L slujești pe Isus?

Un decor desăvârșit

O fostă colegă de facultate a rămas necăsătorită mai mult decât ne-am fi așteptat. În studenție mergea mereu la întâlniri cu băieți, de aceea ne gândeam că, dacă cineva dintre noi se va căsători, aceea va fi Donna. Totuși, la zece ani după terminarea facultății ea încă nu se căsătorise. Cineva a întrebat-o ce anume

i-a dat împlinire în acest răstimp. Răspunsul a venit prompt: „Un decor desăvârșit." Ani de zile mâncase din farfurii de carton, ținându-și frumosu-i serviciu de porțelan și vesela la păstrare în cufărul „speranțelor". Domnul i-a arătat însă că nu trebuia să aștepte partenerul de viață pentru a-și înfrumuseța viața. Despachetă, așadar, serviciul de porțelan și tacâmurile de argint, și începu să-și trateze nu doar invitații în stil mare, ci și când mânca singură folosea vesela de porțelan și cristal. (Într-o miercuri seara la biserică, Donna a nimerit lângă două persoane care urma să-i fie rudenii după căsătorie. Pe atunci nu se cunoșteau. După biserică, în drum spre casă, cel ce avea să fie socrul Donnei îi spuse soției că presimțea că Donna le va fi noră. Avea perfectă dreptate. Această tânără necăsătorită, dar împlinită, are acum cu cine împărtăși vesela de porțelan și cristal; totuși, împlinirea nu a venit odată cu soțul ei. Ea și-a găsit împlinirea cu mult înainte, slujind lui Dumnezeu.)

Unele femei încetează să trăiască cu adevărat și stau așteptând un bărbat care să apară în viața lor călare pe un cal alb. Nu au veselă de porțelan, nici mobilier plăcut, nici poze pe pereți – nimic din micile amănunte care fac o casă să arate primitoare. Ele investesc în lucruri temporare și-și hrănesc viața din „farfurii de carton". Nu pot concepe împlinirea și mulțumirea decât alături de un bărbat. Viața lor, de altfel atât de prețioasă, se limitează la această formă „generică". Cât de departe sunt ele de Ioan 10:10, unde Isus spune că a venit pe pământ ca noi să avem viață din belșug, o viață plină. Și tu crezi că doar femeile căsătorite pot trăi viața din belșug? Crezi că o femeie cu soț, doi copii, o casă frumoasă și două ipoteci se bucură mai mult de viață decât tine? Orice statut ai avea, viața ta va fi împlinită numai când vei sluji Domnului cu sârguință.

Singurătate de invidiat

Singurătatea este o stare de invidiat. O femeie necăsătorită are ceva la care femeia căsătorită renunță în ziua nunții: mai mult timp pentru Isus. Prea multe tinere irosesc ani prețioși așteptând să înceapă viața – viața de după căsătorie. Prea multe înțeleg că au irosit timp liber prețios abia după ce s-a dus. Ai lăsat să treacă pe lângă tine lucrări de misiune sau altele asemănătoare, de teamă că vei rămâne nemăritată din pricina lor?

O tânără a auzit despre această stare de invidiat și i-a scris lui Jackie întrebând-o dacă să înceapă sau nu studiile de doctorat. (Tânăra își serbase zilele de naștere singură mai mult decât și-a închipuit vreodată.) Jackie a încurajat-o din inimă să înceapă de îndată studiile. Fiind necăsătorită porni cu sârguință în lumea cărților, fără a neglija dorința de a avea soț și copii. Starea de necăsătorită era exact ce-i trebuia pentru studiile de doctorat. Nu vreau să spun că după căsătorie femeile nu-și mai pot îndeplini visurile, dar vor plăti un preț mult mai mare și uneori visul va deveni coșmar.

Dacă iubești slujirea nu irosi timpul liber de care te bucuri. Nu te considera prea nefericită ca să ajuți pe cineva. Egoismul te va priva de bucuria de a-i sluji pe alții. Satan, care se pricepe de minune să te distragă de la ce are Dumnezeu mai bun pentru tine, vrea să rămâi în continare cu speranța că, într-o zi, odată, te vei implica și tu în lucrare. Satan vrea să te împiedice să faci o investiție de lungă durată. Prea multe femei îi cred cu naivitate minciunile și ratează ocaziile de a face lucrări care să schimbe vieți. Nemulțumite și neîmplinite, ele se adâncesc în nisipurile mișcătoare ale nădejdii că vor face ceva „la anul".

Multe tinere ajung să trăiască decepția finală plângându-și de milă. Următorul fragment din scrisoarea unei prietene necăsătorite dă în vileag minciuna ascunsă sub obiceiul de a

ne plânge de milă: „Cum se întâmplă de obicei, odată ce am încetat să-mi caut propriul interes și am încercat să văd ce pot da, lucrurile s-au îmbunătățit, începând cu atitudinea mea. Relația mea cu Dumnezeu se dezvoltă și mă întărește, iar eu caut ocazii de a sluji celor din jur." Această tânără necăsătorită are o mare frumusețe: ea a învățat să-și folosească timpul liber pentru Cristos, în loc să stea în casă scriind poezii melancolice.

O căutare necontenită

Concentrarea și neclintirea sunt fațetele cuvântului „sârguință". Femeia sârguincioasă întrupează aceste caracteristici. Atitudinea ei față de lucrare și slujire este descrisă în 1 Corinteni 15:58: „De aceea, preaiubiții mei frați, fiți tari, neclintiți, sporiți totdeauna în lucrul Domnului, căci știți că osteneala voastră în Domnul nu este zadarnică." Dai tu dovadă de astfel de atitudine prin felul în care-ți folosești timpul liber? În cele ce urmează vom învăța care este efectul sârguinței asupra slujirii și lucrării tale pentru Dumnezeu.

Sârguința în învățătură

Ai căutat ani de zile adevărul cu toată sârguința, dar nu ai dat la fel de mult pe cât ai primit? Faci parte dintr-un grup de studiu biblic în care dai învățătură altora? Obiceiul de a primi Cuvântul, dar a nu-l pune în practică, nu este mai puțin periculos decât neglijarea Cuvântului. „Învățarea fără exprimare duce la stagnare." Mergi în continuare la biserică, la școala duminicală, la studiul biblic, la seminarii și conferințe – primind, dar niciodată dând? Profită de aceste momente din viață când îi poți învăța pe alții fără a avea de dus prea multe poveri. Poate te gândești să conduci un grup de ucenicie. Nu mai aștepta: pune-te pe lucru!

Nu-i timp mai bun decât acesta. Poate ți-ar plăcea să conduci studiul biblic. Nu pregeta! Dacă amâni pe altă dată s-ar putea să apară o serie de lucruri care te-ar distrage de la obiectiv.

Sârguința în încurajare

De câte ori pe săptămână se întâmplă să vină cineva la tine împărtășindu-ți o problemă, și îți dorești foarte mult să-i răspunzi cu înțelepciune și har? Isaia 50:4 spune: „Domnul Dumnezeu mi-a dat o limbă iscusită, ca să știu să-l înviorez cu vorba pe cel doborât de întristare. El îmi trezește, în fiecare dimineață, îmi trezește urechea, să ascult cum ascultă niște ucenici [unii care primesc învățătură]." Ți-e greu să răspunzi unei chemări atât de matinale? Trezirea de dimineață pentru a te lăsa învățat va deschide oportunități de a-i sluji pe cei mai slabi, fie ei de la locul de muncă, de la biserică sau chiar din magazinul unde faci cumpărături. Cuvintele tale vor face o lucrare de vindecare și încurajare. „Limba dulce [care aduce vindecare] este un pom de viață, dar limba stricată zdrobește sufletul" (Proverbe 15:4). Pregătirea matinală te va face ca un izvor de la Dumnezeu pentru pământul secetos.

Sârguința în rugăciune

Ai o prietenă cu care te rogi, sau, dimpotrivă, o prietenă cu care-ți plângi de milă? Dacă nu ai pe cineva cu care să te rogi, roagă-L pe Domnul să-ți dea. O astfel de prietenă te poate ajuta să te rogi pentru alții. Bineînțeles, această prietenă va trebui să te încurajeze să împlinești chemarea lui Dumnezeu de a fi așa cum vrea El atât acum, când ești singură, cât și după ce te vei căsători.

„Parteneriatul de rugăciune este cel mai de preț bun pe care-l

poți primi pentru a îndeplini cea mai profundă și mai înaltă lucrare a sufletului, rugăciunea."[3] Rugăciunea periodică alături de o prietenă sau un mic grup de rugăciune este vitală pentru slujirea lui Dumnezeu. Este un privilegiu să mijlocești pentru nevoile cuiva. Când mijlocești alături de cineva, „duetul" acestei armonii aduse înaintea Domnului ne poate schimba lumea. Matei 18:19 îl descrie astfel: „Vă mai spun iarăși că, dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu care este în ceruri." Verbul „se învoiesc" reflectă armonia. Ai pe cineva alături de care te apropii de Dumnezeu rugându-vă în armonie? Înainte de a căuta un partener de viață, caută unul de rugăciune. Împreună puteți mijloci în rugăciune pentru planurile voastre. Împreună puteți învăța să aduceți grijile altora înaintea lui Dumnezeu ca planuri de rugăciune.

Sârguința în slujire

Este puțin probabil că veți avea vreodată un timp mai potrivit pentru slujire decât această „etapă", viața de celibat. În loc să irosiți timp prețios visând la vreun iubit pământesc, profitați zilnic de orele libere pentru a sluji Domnului cerului. Dacă nu aduci roade pentru Isus din cauza frustrării și dezorientării, roagă-l pe Domnul să te lumineze.

În timp ce Rut lucra cu sârguință, Dumnezeu a trimis un bărbat s-o apere și să-i poarte de grijă. Dumnezeu va face la fel pentru tine, dacă acesta este planul Lui. Ai vreo ocazie de slujire pe care ar trebui s-o iei în considerare? De pildă, ai fi de acord să faci misiune într-un alt loc pe termen scurt? Nu-ți face probleme cu privire la băiatul la care te gândești de ceva vreme. Dacă este pentru tine, Domnul îl va ține aici până te întorci. Poate că nu vei rămâne necăsătorită pentru totdeauna, dar cu siguranță nu

trebuie să stai deoparte aşteptând să apară Făt-Frumos şi să te ducă la palatul lui. Femeile necăsătorite nu sunt ca „Frumoasa din pădurea adormită", aşteptând prinţul care se luptă cu mărăcini şi cu vrăjitoare ca să ajungă la ea şi s-o trezească printr-un sărut. Această iluzie este folosită de duşmanul nostru pentru a ne înşela aşteptările.

Ţi s-a deschis o uşă pentru lucrare, dar eviţi să intri ca nu cumva să-ţi pierzi din ochi „cavalerul"? Ai primit vara aceasta un formular de înscriere în vreo lucrare, dar încă nu l-ai completat? S-ar putea să ai o astfel de ocazie şi vara viitoare, dar îţi va fi mai greu să accepţi, fiindcă timpul aduce din ce în ce mai multe preocupări. Cu cât înaintezi în vârstă se înmulţesc responsabilităţile şi obligaţiile care necesită timpul şi atenţia ta. Îţi va fi astfel tot mai greu să slujeşti. I-ai îngăduit Domnului să fie Stăpânul timpului tău?

Femeia sârguincioasă are nenumărate ocazii de slujire, care sunt la îndemână chiar în acest moment. Nu trebuie să fi făcut neaparat facultatea pentru a le îndeplini. Singura condiţie este să fii dispusă să-ţi foloseşti timpul cu înţelepciune.

Sârguinţa în scriere

Pentru această lucrare ai nevoie de creion, hârtie şi suflet deschis. Mare parte din Noul Testament a fost scrisă sub formă de scrisori către credincioşi. O scrisoare de încurajare sau o carte poştală poate fi citită şi recitită. Ni se întâmplă să ne gândim să scriem cuiva o scrisoare, dar ne trezim că n-am mai scris-o. Gândul nostru poate fi alungat de programul zilnic foarte încărcat sau de simpla ezitare. Totuşi, o scrisoare este o gură de aer pentru sufletul celui ce-o primeşte: „Sufletul binefăcător va fi săturat, iar cel ce udă pe alţii va fi udat şi el" (Proverbe 11:25).

Dacă ți-e peste mână să scrii o scrisoare sau dacă programul nu-ți îngăduie, cumpără niște felicitări și încearcă să le trimiți în mod regulat, împreună cu un cuvânt bun. Domnul vrea să fii atent la cei din jur, și scrisul este o modalitate potrivită.

Sârguința în ascultare

Lucrarea de ascultare este la îndemâna noastră chiar acum. Când cineva este mâhnit, prezența ta are mai multă putere decât cuvintele. Când cineva este împovărat, ascultarea este mai bună decât o mie de sfaturi. Fiecare dintre noi poate face cuiva darul de a sta și a-l asculta. Cel ce ascultă este ca un leac tămăduitor pentru cineva aflat în suferință. Când a murit sora lui Jackie, cei ce i-au împărtășit suferința și i-au ascultat plânsul au fost pentru ea ca un izvor de mângâiere de la Dumnezeu. A asculta pe cineva este un dar pe care-l putem oferi chiar astăzi.

Sufletul omului se alină cu atingerea blândeții. Uneori trebuie doar să petrecem timp cu persoana respectivă, să fim lângă ea fie în holul unui spital, fie la căpătâiul unui bolnav. În anumite vremuri de restriște nici cele mai frumoase cântări sau sfaturi nu sunt potrivite. „Ca unul care își scoate haina pe o zi rece sau varsă oțet pe silitră, așa este cine cântă cântece unei inimi în nenorocire" (Proverbe 25:20). Această lucrare nu cere studii înalte, ci o inimă iubitoare și ascultătoare.

Sârguința în ospitalitate

Ospitalitatea nu înseamnă să faci din casa ta un punct de atracție sau un loc în care se adună vedetele. Chiar și faptul că gătești pentru alții este o lucrare însemnată, mai ales pentru cei ce suferă fizic sau sufletește. O mâncare gătită sau o prăjitură poate fi o binecuvântare pentru o mamă care a născut de

curând, pentru un vecin vârstnic sau pentru cineva distrus din cauza unui deces în familie. Ce mod frumos de a împărtăşi dragostea lui Cristos cuiva care are nevoie să vadă creştinismul în acţiune.

Nu-ţi limita ospitalitatea la cine romantice alături de bărbatul viselor tale. Gândeşte-te cât de mult le-ai îmbucura printr-o simplă cină pe alte tinere necăsătorite sau studente.

Sârguinţa în ajutorare

Această lucrare cere timp, dar este neprețuită. Ajutându-i pe alţii cu daruri simple, de fiecare zi, îi poţi salva de la monotonie. Ajutând o prietenă să se pregătească pentru musafiri sau să se mulțe într-o locuinţă nouă, laşi în urmă o inimă mulţumitoare. Munca fizică poate părea neimportantă comparativ cu lucrarea în biserică, dar Cuvântul lui Dumnezeu arată că această idee este greşită. „Deci, fie că mâncaţi, fie că beţi, fie că faceţi altceva: să faceţi totul pentru slava lui Dumnezeu" (1 Corinteni 10:31). Poate că o prietenă trebuie să ajungă la aeroport la o oră de vârf, sau poate are nevoie de ajutor la curăţenie sau la spălatul rufelor. Toate aceste lucruri pot fi făcute ca pentru Domnul. „Orice faceţi, să faceţi din toată inima ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni."(Coloseni 3:23).

Lucrări netrâmbiţate

Pentru cele care îl urmaţi pe Domnul cu sârguinţă şi căutaţi ocazii de a-I sluji, iată un gând de care să vă amintiţi. S-ar putea să fiţi chemate la o lucrare oarecare, ce nu este cunoscută de toţi oamenii. Poate lucrarea vă va frustra fiindcă nu este „impresionantă". Gândeşte-te la toate lucrările netrâmbiţate pe care le-a făcut Isus (înainte să împlinească 30 de ani) înainte de

a-Şi începe lucrarea oficială. Ce lucrare mai umilitoare putea face Rut, decât să adune spicele rămase ca să poată supraviețui ea și soacra ei? Richard Foster exprima concis acest gând: "Dacă slujim numai de ochii lumii, cu siguranță vom fi superficiali."[4] Isus îi mustra pe cei ce-și trâmbițau slujirea: „Toate faptele lor le fac pentru ca să fie văzuți de oameni" (Matei 23:5). Data viitoare când vei fi rugată să faci o lucrare monotonă, netrâmbițată, nu ezita. Regele ceresc Își amintește de aceste lucrări (vezi Matei 25:34-35). A conduce studiul biblic, grupele de evanghelizare, de misiune și de rugăciune – toate acestea sunt ocazii de slujire neprețuite, dar nu sunt singurele. Lucrarea cu preșcolarii din biserică, organizarea taberelor de copii sau chiar lucrul la bucătărie pentru serbările de liceu, și acestea sunt lucrări onorabile pe care femeia sârguincioasă le îndeplinește cu respect.

Analizează-ți programul și gândește-te cum poți răscumpăra astăzi timpul liber irosit ieri. Nu-ți mai pierde timpul plângându-ți de milă. Folosind timpul liber cu înțelepciune vei trăi o viață fără regrete. Slujirea ta va fi plină de seriozitate și nimic n-o va tulbura.

Acum, când în tinerețe
Bucurii ne-nconjoară,
Să dăm inimile noastre
Domnului, ca de jertfă.

De-l iubim pe Domnul Isus,
Cu fapta s-o arătăm;
Miluind și făcând bine,
Astfel sfatul Lui urmăm.

Cum să fii o femeie sârguincioasă

Gândeşte-te care dintre aceste caracteristici te opresc de la slujire:

INVIDIA. Te uiți prea mult la talentele celorlalți şi de aceea nu-ți găseşti locul în lucrare? Te-ai comparat, fără a medita prea mult, cu alte femei? (1 Corinteni 4:7, 12:7; Romani 12:3)

ÎNGÂMFAREA. Vrei să-I slujeşti lui Dumnezeu, dar cu condițiile puse de tine? Vrei să scrii tu însăți scenariul şi să joci rolul principal? (Ioan 4:34; 7:16, 18: Matei 23:5)

TEAMA. Te întrebi ce ar crede ceilalți? Ți-e teamă să te implici prea mult ca să nu fii considerată fanatică? Ți-e teamă să fii sârguincioasă pentru că te simți nedemnă? (Proverbe 29:25; 2 Timotei 1:7; 1 Tesaloniceni 5:24)

ÎNDOIALA. Credință înseamnă a crede ce ne spune Dumnezeu. Vrei să te implici mai mult în anumite lucrări, dar simți că nu le vei putea duce la capăt cu credință? Ți-a fost greu în trecut când ai slujit Domnului, şi astăzi te îndoieşti? (Învățarea face parte din lucrare, deci nu lăsa caznele din trecut să împiedice succesele viitoare.) (1 Ioan 4:4; 2 Timotei 1:9, 1 Timotei 6:12)

_____

_____

_____

Orice fel de slujire cere sacrificiu. Ai lăsat egoismul să-ți afecteze programul zilnic? Ia lista cu cheltuieli şi vezi cât ai cheltuit pentru alții (2 Samuel 24:24; Filipeni 2:3-4; Matei 19:29).

Femeia care știe să Aștepte

Capitolul 3

Femeia credincioasă

Credința...
Mireasma însuflețitoare a acestui rod
Dă aripi spre victorie
și sprijină în durere.
JMK

Dacă scopul tău este să „vânezi" parteneri de viață, am aflat că în Alaska, Montana şi Florida este surplus de bărbați. În mod proporțional, în statele americane din Nord-Est predomină femeile.

Te neliniștește faptul că locuiești într-o zonă unde bărbații sunt inferiori numeric? O statistică recentă dată de Biroul Național de Recensământ arată că, din anul 1980, în Palm Beach 47% dintre bărbați sunt necăsătoriți. Palm Beach, Florida – „acolo unde-s băieții!" (spunea un film din anii '50). Simți dintr-o dată îndemnul să-ți schimbi domiciliul? Nu te apuca de împachetat, deocamdată.

Într-un articol din *USA Today* citim: „Biroul de Recensământ informează că, pentru prima oară de la începutul anilor 1900, în anii '80 populația de sex masculin a devansat-o pe cea de sex feminin."[1] Te simți ușurată? Această statistică nu-ți face mai ușoară sarcina de a fi credincioasă. Faptul că a crescut numărul bărbaților necăsătorți nu te scutește de „chinuitoarea" așteptare în credință a celui pe care Dumnezeu îl consideră cel mai bun soț pentru tine.

O prietenă a mea s-a dus să studieze la un cunoscut colegiu creștin, presupunând că acolo-și va găsi cu siguranță soțul perfect. Venind dintr-o zonă populată mai mult de cirezi de vite decât de oameni, strategia fetei părea logică. Totuși, la terminarea celor patru ani de studiu, pe diploma ei nu scria „Doamna...". Unde credeți că și-a găsit partenerul? Ați ghicit, în micul oraș de-acasă. Însoțindu-și tatăl la un joc de baseball între tinerii bisericii, pe cine credeți că văzu în echipa adversă? Pe alesul ei, un băiat întâlnit înainte cu zece ani într-o tabără de tineret. Restul poveștii îl bănuiți. Logica n-a prea ajutat-o să-l găsească pe Făt-Frumos. Odată revenită însă în locurile natale sărace în bărbați, Dumnezeu i l-a dat pe cel potrivit, deoarece El nu este îngrădit de neajunsurile noastre. Dumnezeu n-a lucrat după logica ei, ci după credința că El îi va purta de grijă.

Locuiești și tu într-un orășel în care îți trebuie „ochii credinței" pentru a-ți găsi alesul? Mergi la o biserică săracă în tineri? Să vedem două reacții diferite în astfel de împrejurări.

„Acolo unde-s băieții"

Să ne amintim începutul poveștii de dragoste a lui Rut. Trei văduve, Naomi și nurorile ei, Orpa și Rut, tocmai au trecut prin experiența amară a pierderii soților iubiți. În situația lor, până

şi traiul zilnic necesita multă credinţă din pricina greutăţilor materiale. Fiind evreică, Naomi a hotărât să se întoarcă din Moab în satul natal Betleem, din Israel. Nurorile ei erau văduve tinere, aşa că Naomi le-a încurajat să se întoarcă la familiile lor, unde şi-ar fi putut găsi alţi soţi. Sugestia Naomei părea logică. Ea ştia că, fiind moabite, tinerele-i nurori aveau mai multe şanse să-şi găsească soţi în Moab, decât în Israel. „Duceţi-vă şi întoarceţi-vă fiecare la casa mamei ei! Domnul să se îndure de voi, cum v-aţi îndurat şi voi de cei ce au murit şi de mine! Să vă dea Domnul să găsiţi odihnă fiecare în casa unui bărbat" (Rut 1:8-9). Şi-ar fi găsit Rut un soţ credincios dacă ar fi rămas în Moab?

Cu dragoste, Naomi le-a arătat Orpei şi lui Rut o perspectivă posibilă şi le-a încurajat să pornească spre locul în care şi-ar fi putut găsi soţi. Orpa a urmat sfatul Naomei şi a ales calea logică pentru viitorul ei. Sărutându-şi soacra de despărţire, a pornit „încotro erau băieţii". Astfel de „alegeri" au la bază logica umană şi nu cer credinţă nici măcar cât un grăunte de muştar.

Multe fete îşi petrec timpul liber căutând soluţia Orpei. Se duc la anumite şcoli pentru că „văd" acolo perspectivele. Merg la o anumită biserică luând în calcul numărul mare de bărbaţi. Participă la seminarii şi conferinţe căutându-şi bărbatul visurilor, dar nu fac decât să retrăiască veşnicul coşmar (femeile de la conferinţă sunt considerabil mai multe decât bărbaţii).

Unele fete îşi schimbă biserica fiindcă nu are potenţiali parteneri de viaţă. Altele evită bisericile sărace în tineri necăsătoriţi. Eşti şi tu ca ele? Unele tinere necăsătorite se feresc să stea prea mult pe câmpul de misiune, pentru că acolo bărbaţii sunt şi mai puţini decât acasă. O misionară necăsătorită scria: „Iată-mă într-o situaţie disperată. Aici bărbaţii necăsătoriţi sunt unul la cincizeci de femei necăsătorite." Ce le frământă pe aceste femei, situaţia lor sau slujirea Domnului Suveran?

Întâlniri la întâmplare

Femeia care ia drumul Orpei (chemarea firii și a minții) își închipuie întâlnirea cu bărbatul visurilor ei. O poți vedea zăbovind prin locurile frecventate de Făt-Frumos, în speranța că acesta o va observa și povestea de dragoste va începe, întocmai ca în romanele siropoase. O astfel de femeie se duce la cor nu pentru că vrea să înalțe cântări spre slava Domnului, ci pentru că are ocazia să stea săptămânal lângă bărbatul „de perspectivă". Ce motivație firească ascunsă după o cauză duhovnicească ! Proverbe 19:14 spune: „Casa și averea le moștenim de la părinți, dar o nevastă pricepută este un dar de la Domnul."

Dacă Domnul vrea să-ți dea un soț, nu are nevoie de „întâlnirile la întâmplare" chibzuite de tine. Sfatul meu nu este ca de acum încolo să eviți toți bărbații și să aștepți ca Domnul să-ți comunice prin „poșta rapidă" pe cine a ales pentru tine. Deși e bine să iei parte la activități din care fac parte și bărbați și femei, gândește-te dacă ai motive ascunse când te afli în preajma unui „bărbat disponibil". Când vrei să te cercetezi și să-ți analizezi motivațiile, ia în considerare textul din Proverbe 16:2: „Toate căile omului sunt curate în ochii lui, dar cel ce cercetează duhurile este Domnul."

Poți preveni dezamăgirile dacă-ți cercetezi inima ori de câte ori intri într-o lucrare în care sunt implicați și oameni necăsătoriți. Tinerele în special se îngrijesc cu mare băgare de seamă înaintea unor astfel de activități (dau mare atenție băii, machiajului, coafurii, manichiurii și îmbrăcămintii), dar lasă nepregătită inima! Fata cu așteptări romantice este atât de preocupată să-și găsească băiatul potrivit, încât își neglijează sufletul. Logica Orpei tinde să devină un model de comportament, dar Rut oferă o alternativă căutărilor zadarnice după „Făt-Frumos".

Ochii credinței

Pilda Orpei, care a plecat în căutarea bărbaților disponibili, ar fi putut s-o convingă pe Rut să se întoarcă în Moab, la casa părinților și la zeii tinereții ei. Totuși, Rut a rămas cu Naomi și cu Dumnezeul ei. Cu siguranță, ea a luat în calcul și posibilitatea de a rămâne necăsătorită dacă mergea cu Naomi. Dar chiar și așa, a hotărât s-o urmeze pe Naomi și pe Dumnezeul ei la Betleem. A hotărât să-I încredințeze lui Dumnezeu viitorul ei. Rut n-a fost o romantică, ci a privit prin „ochii credinței". Deși se întorsese doar de curând la Dumnezeul lui Israel, a preferat să-și încredințeze inima unui viitor pe care nu-l putea prevedea.

Biblia Internațională a Copiilor descrie credința astfel: „Credință înseamnă să fii sigur de lucrurile pe care le nădăjduiești. Credință înseamnă să știi că ceva există, chiar dacă nu-l vezi" (Evrei 11:1). Această definiție simplă dată unei calități atât de abstracte poate fi trăită zilnic de femeia credincioasă. Nu-ți pune nădejdea într-un viitor visat de tine. Nădăjduiește în Dumnezeu, care-ți cunoaște trecutul, prezentul și viitorul și care te iubește îndeajuns încât să-ți dea ce are mai bun.

Ți se pare că ești într-o situație deznădăjduită? Ce reacție ai când știi că trebuie să te duci la biserică și fiecare bărbat de acolo este fie căsătorit, fie logodit sau de grădiniță? În loc să te îngrijoreze această situație chinuitoare, privește la Domnul cu „ochii credinței". Făcând astfel vei aduce mare plăcere lui Dumnezeu. Evrei 11:6a spune: „Și fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui!" Dacă te uiți zilnic prin ochii credinței, vei aduce mare bucurie lui Isus.

Îți dorești să fii pe placul lui Cristos? Analizează-ți situația și înțelege că, deși pare deznădăjduită (nu se văd perspective la orizont), aceasta este doar partea nevăzută a lucrurilor ce trebuie văzute cu „ochii credinței".

Străduindu-te să fii o femeie a credinței s-ar putea întâmpla să te abați de la cale în graba de a afla care este bărbatul ales. Cu toții suntem de părere că tinerele au șanse mai mari de a găsi un tânăr duhovnicesc în biserică, într-un colegiu creștin sau într-un grup de studiu biblic. Acestea sunt, evident, locurile potrivite pentru aflarea alesului, dar presupoziția că-l vei găsi cu siguranță poate duce la dezamăgire. Sute de fete minunate locuiesc și frecventează „locurile potrivite", dar tot nemăritate rămân.

Poate te întrebi: „Cum pot fi o femeie a credinței, când în adâncul inimii nu sunt sigură că Dumnezeu îmi va trimite ce doresc? Dar dacă, tot privind prin ochii credinței, voi ajunge la 98 de ani necăsătorită?" Bineînțeles, astfel de gânduri nu se spun deschis, ar suna prea neduhovnicesc, nu-i așa? Teama se strecoară însă în mintea ta: „S-ar putea oare întâmpla ca, dacă las căutările de-o parte și privesc prin „ochii credinței", Dumnezeu să nu-mi dea ce-mi doresc, un soț, un cămin, copii?" Dumnezeu știe cât râvnește inima ta după aceste lucruri. Dar știe și că aspirațiile pământești nu-ți vor oferi siguranță.

Fii încredințată că aceste temeri care te macină sunt normale. Dușmanul nostru ne știe temerile și ne împovărează cu minciunile-i specifice: „Oh, dacă lași în seama Domnului dorințele tale, s-ar putea să te trimită în locuri unde nu vei găsi bărbați pe gustul tău" sau: „Dacă-ți lași dorințele în seama Domnului, poate că te vei căsători, dar soțul tău va fi așa de nearătos că nu vei vrea să-l prezinți prietenilor."

„Chiar pot să-I încredințez lui Dumnezeu toate speranțele și visurile mele? Cum îmi voi întâlni alesul prin ochii credinței? Chiar trebuie să-l las pe Dumnezeu să-mi îndrume visurile? Cum rămâne cu a fi în locul potrivit la momentul potrivit? Cum îmi voi întâlni alesul dacă nu sunt unde este el? Simt că trebuie să merg la cutare petrecere sau la o școală unde sunt

tineri necăsătoriți." Aceste neliniști se hrănesc din teamă, nu din credință. „Credința nu înlătură întrebările, dar știe înaintea Cui să le ducă."[2] Spui că ai credință, dar vrei să fii mai cu seamă practică în credința ta. Chiar ai credință? Care este opusul credinței? Teama. Cine ne simte teama dacă nu dușmanul nostru? Existența celui rău se bazează pe înșelăciune, pe dorința de a-ți fura ce are Dumnezeu mai bun pentru tine. Satan vrea să crezi în minciuna care duce la necredință, în minciuna că Dumnezeu nu e de încredere.

Ca să vezi prin „ochii credinței" va trebui uneori să folosești o „alifie" care să-i curețe spiritual, să înlăture nisipul pe care ți l-a aruncat Satan în față. Uneori în ochii femeii credincioase licărește neliniștea cauzată de lucrurile firești. Mărturisindu-și nesiguranța înaintea Domnului, El va curăța ochii ei încețoșați. Cel mai bun remediu spiritual pentru „ochii credinței" este adâncirea în Cuvântul lui Dumnezeu.

Romani 10:17 spune: „Astfel, credința vine în urma auzirii, iar auzirea vine prin Cuvântul lui Cristos." Femeia credinței va reuși să treacă peste săptămânile fără întâlniri (în pofida faptului că biserica ei este plină de tineri necăsătoriți), și asta doar dacă privește prin „ochii credinței" și se bucură de relația cu Domnul ei ceresc. Faptul că nu ai întâlniri cu vreun băiat poate fi pentru tine nisipul care-ți irită „ochii credinței," dar remediul este timpul petrecut cu Cristos în citirea Cuvântului Său. Acest remediu ne curăță temeinic ochii de fiecare dată.

Întâlnirea divină

Spre deosebire de întâlnirile la întâmplare ale tinerei văduve Orpa, Rut a avut o întâlnire divină care a schimbat nu numai statutul ei civil, ci și istoria biblică. În cea dintâi dimineață petrecută în Betleem s-a întâmplat ca Rut să se oprească în

ogorul lui Boaz. Interesant este că în aceeaşi zi Boaz şi-a inspectat „întâmplător" ogorul de pe care Ruth strângea spicele rămase. Întâlnirea lor nu a fost accident şi nici rezultatul manevrelor unei femei. A fost lucrarea Dumnezeului Suveran.

În providența Sa, Dumnezeu a călăuzit-o pe Rut spre acel ogor. Întâlnirea ei divină este prezentată în Rut 2:3: „Şi s-a întâmplat că ogorul acela era al lui Boaz..." În limba ebraică, verbul „s-a întâmplat" are sensul de „le-a fost dat să...", conotație ce înlătură orice idee de manipulare. Rut a a avut o şansă care era în voia lui Dumnezeu şi care era legată de ogorul lui Boaz. Boaz era bogat şi necăsătorit. Când i-a fost dat să ajungă în ogorul lui, Rut nu „avea planuri" tâlcuite dinainte. „Ochii credinței" lui Rut au dus-o în locul potrivit, unde avea să-şi întâlnească alesul, pe Boaz, al cărui nume înseamnă „stâlp al puterii". (Ce semnificație diferită de numele lui Mahlon, primul ei soț, care însemna „slab şi bolnăvicios"! Dumnezeu a răsplătit credința lui Rut printr-un soț care era un „stâlp al puterii".)

Dacă Domnul vrea să te căsătoreşti, va orchestra El întâlnirea. Nu ai de ce să te temi, decât de faptul că-I poți sta împotrivă încercând să scrii tu „scenariul" în loc să te conformezi planului Său. Isus doreşte ce e mai bun pentru tine. El vrea să te binecuvânteze dându-ți cel mai bun soț. Câteodată ceea ce crezi că e mai bun pentru tine nu-i decât o versiune ştearsă. Dă întâietate înțelepciunii şi dragostei Lui şi lasă la o parte propria înțelepciune şi importanță. În ce te încrezi, în atotînțelepciunea şi dragostea divină, sau în biata ta făptură neputincioasă? De la Eden încoace, femeile continuă să creadă că pot şi trebuie să ştie la fel de multe ca Dumnezeu. Lumea noastră a avut multe de suferit din pricina încrederii noastre în propria înțelepciune, iar nu în înțelepciunea Tatălui.

Întâlniri peste continente

O frumoasă stewardesă şi-a părăsit slujba şi a plecat în Germania ca misionară. Uneori „ochii credinţei" îi erau înceţoşaţi de diverşi bărbaţi care i se iveau în cale, dar care nu-i împărtăşeau perspectiva de a sluji Domnului cu sârguinţă. La o conferinţă biblică, tânăra a întâlnit un bărbat necăsătorit care slujea Domnului de cealaltă parte a continentului. Dacă fata ar fi judecat după logica firească şi după visurile ei romantice, probabil că nu l-ar fi ales pe el. Totuşi, cei doi au ajuns prieteni, au trecut peste neajunsurile distanţei lungi dintre ei şi în final s-au căsătorit. Astăzi slujesc Domnului împreună în Filipine.

Situaţia şi zona în care slujeşti nu împiedică împlinirea voii şi planurilor lui Dumnezeu. Aşa cum Domnul a dus-o pe Eva la Adam, pe Rebeca la Isaac, pe Rut la Boaz, iar într-o zi pe Mireasa Lui la Sine, la fel îţi va aduce alesul dacă va fi să te căsătoreşti. Poate că în prezent locul în care te afli sau slujba ta nu prea te ajută să întâlneşti bărbaţi duhovniceşti, dar aceste bariere nu-l opresc pe Dumnezeu. Nu o dată am văzut cum Dumnezeu găseşte cu cale să aducă un bărbat minunat, duhovnicesc, în viaţa unei femei a credinţei, de parcă ar fi apărut din senin.

O tânără frecventa cu credincioşie de ani de zile aceeaşi biserică. Se gândea deseori că alesul va sosi cândva, deşi nu încă. Dumnezeu i l-a adus pe Boaz din cealaltă parte de ţară tocmai la ea, în Florida. Lacrimile de bucurie au spălat „nisipul" îndoielilor care au făcut-o să se întrebe dacă se va mai căsători vreodată. Tânăra a profitat de vremurile de îndoială şi a privit prin credinţă la Dumnezeu, care orchestra această mare binecuvântare.

Tocmai din Escondido, California, Dumnezeu a adus cel mai bun soţ pentru o tânără care slujea Domnului în Kenia, Africa. Nu a îngrijorat-o absenţa bărbaţilor necăsătoriţi din zonă. După o logodnă destrămată şi doi ani de întâlniri fără perspectivă,

Vivian s-a oferit să plece voluntar în Kenia ca învățătoare pentru copiii misionarilor. Chiar înainte de a pleca a participat la o seară de studiu biblic unde l-a întâlnit pe David. Dacă n-ar fi trebuit să plece în Africa, ar fi avut timp să se cunoască mai bine. Privind prin „ochii credinței", Vivian L-a urmat pe Domnul în Africa, gândindu-se însă la faptul de a fi întâlnit un tânăr atât de distins în preziua plecării. Știa prea puține despre planul lui Dumnezeu. Pe la jumătatea primului semestru de slujire pe câmpul de misiune a sosit din Statele Unite o echipă de constructori la școala unde preda ea. Și cine era în echipă? Exact: David! Vivian și David nu numai că s-au cunoscut mai bine, dar s-au și căsătorit tocmai acolo, în Kenia. Așa cum Isus l-a adus pe David la Vivian, la fel îți poate scoate în cale viitorul soț, oriunde te-ai afla.

Alte mărturii vii de femei ale credinței sunt și tinerele necăsătorite care au urmat cele zece principii din această carte și încă sunt necăsătorite. Pentru ele nu căsătoria a fost aleanul, ci L-au îmbățișat strâns pe Domnul lor, astfel încât fac față prelungitei lor singurătății cu pace, nu cu amărăciune.

O femeie numită DeeDee s-a sprijinit pe ajutorul Mirelui ceresc în singurătatea ei de peste patruzeci de ani. Nu a încetat niciodată să-și dorească un soț și copii, dar aceștia nu erau scopul vieții ei. Scopul ei îl reprezintă „îndatoririle zilnice" pe care i le dă Dumnezeu. Aceste îndatoriri țin de iubirea și încurajarea oferite celor din jur. În loc să aibă propriul copil, Domnul i-a dat în grijă copiii altora, pe care să-i iubească și să-i încurajeze (femeia este director-adjunct într-o școală creștină). În locul unui soț pe care să-l aline, are profesori pe care-i încurajază în zilele de muncă obositoare. Această femeie nu face bucurie doar Mirelui ceresc, dar este o binecuvântare pentru Mireasa lui Cristos.

Eziți să accepți o slujbă nouă sau să pleci ca misionară în străinătate de teamă să nu-ți scape „Făt-Frumos"? Te ferești să

predai la şcoala duminicală gândindu-te că l-ai rata pe alesul inimii tale? Dacă încerci să orchestrezi „întâlnirea divină", s-ar putea să te alegi cu adevărate decepţii. Oriunde ai fi şi în orice situaţie, fie că eşti părăsită de soţ, văduvă sau ai înaintat în vârstă fără să te căsătoreşti, fii sigură că Dumnezeu are adresa şi datele tale personale. El ştie exact unde eşti şi de ce anume ai nevoie. Aminteşte-ţi că Dumnezeu a îngrijit deja de nevoia ta primordială – mântuirea sufletului – şi îţi spune în Romani 8:32 : „El, care n-a cruţat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toţi, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?"

Când îţi închini viaţa lui Cristos „prin credinţă", iei cea mai importantă hotărâre din viaţă. A doua hotărâre ca importanţă este alegerea soţului, care necesită multă credinţă. A şti să-ţi aştepţi alesul şi apoi a-i spune „Da" necesită o credinţă sigură, precum credinţa lui Rut în Dumnezeul lui Israel.

Înainte de a merge mai departe, dacă te îngrijorezi cu privire la viitorul soţ ia câteva momente şi mărturiseşte-ţi îndoielile Domnului. Cere-I să-ţi dea o credinţă aşa cum a avut Rut. Credinţa ta în vremuri de aşteptare îi face plăcere lui Dumnezeu.

Nu te teme şi nu respinge vremurile de aşteptare din viaţă. Acestea sunt grădinile în care rodesc semînţele credinţei. Când apar împrejurări care te provoacă să-ţi arăţi credinţa, nu te împotrivi, ci treci prin ele cu bucurie. În cartea *Pasiune şi puritate* (bibliografie obligatorie pentru cei ce se tem de vremurile lungi de aşteptare), Elizabeth Elliot spunea:

> Nu-mi este necunoscut faptul că, pentru a-L aştepta pe Dumnezeu, trebuie să trec prin nesiguranţă, întrebări fără răspuns, şi să-mi închin inima lui Dumnezeu ori de câte ori acestea îmi copleşesc gândurile.[4]

Când eşti copleşită de întrebări fără răspuns sau de singurătate, ia un moment şi lasă aceste grij în seama Cui trebuie. 1 Petru

5:7 ne îndeamnă: „Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El Însuși îngrijește de voi." Îngrijorarea legată de absența partenerului de viață nu este o realitate, ci mai degrabă o slăbiciune pe care Relitatea Divină o poate schimba. Du-te la Isus de îndată ce acest intrus, această îngrijorare, se strecoară în mintea ta. Obiceiul de a merge la Isus îți va îmbogăți viața de femeie a credinței. Multe femei necăsătorite nu înțeleg că vremea împovărătoare și frustrantă a așteptării poate fi școala în care devin adevărate femei ale credinței. Nu lipsi de la nici o lecție! Acceptă serile în care nu ai nici o întâlnire și, prin credință, odihnește-te în credincioșia Lui.

Cum să fii o femeie credincioasă

Alege câțiva psalmi și subliniază cu roșu cuvintele „încredere" și „bizuire". Observă încrederea lui David în Dumnezeu. Acest exercițiu îți va întări „ochii credinței". Gândește-te la alte două moduri în care se poate întări credința?

_____

_____

_____

Știi care este legătura dintre viața devotată și femeia credincioasă? Citește Romani 10:17.

_____

_____

_____

Care este legătura dintre credința ta și timpul petrecut zilnic cu Dumnezeu?

_____

_____

Citeşte Evrei 11 şi subliniază toate verbele. Citeşte din nou şi mărturiseşte: „Prin credinţă eu pot să _____" completând spaţiul gol cu verbele din fiecare verset.

Crezi că există vreun lucru pe care să nu-l poţi face prin credinţă?

Ai încredere că Dumnezeu, în suveranitatea Lui, ţi-l va aduce pe „Boaz"?

Ce anume te face să te opui umblării prin credinţă?

Explică în ce fel îţi manipulezi întâlnirile şi/sau cum îl poţi lăsa pe Dumnezeu să ţi le organizeze.

Înţelegi că uneori perioadele mai lungi de singurătate pot face din tine o femeie a credinţei? Explică.

Capitolul 4

Femeia virtuoasă

„Un caracter virtuos
Oferă bucurie de durată,
potențial nelimitat,
cea mai aleasă avuție."
JMK

Perla, unul dintre cele mai scumpe și mai frumoase lucruri, se naște prin durere și suferință. Firicelul de nisip se strecoară în carapacea unei stridii și se freacă de țesutul moale provocându-i suferință. În urma rănilor, stridia secretă o substanță vâscoasă, care se transformă în cea mai frumoasă bijuterie din lume – o perlă sclipitoare. Cu cât mai mare suferința, cu atât mai prețioasă perla!

Tinerețea lui Rut a cunoscut multe dureri și încercări. Și-a plâns socrul și soțul și a trecut neînfricată prin schimbări legate atât de viitoarea direcție a vieții ei, cât și de stabilirea într-o țară străină alături de o soacră cu suflet „amărât". Ajunsă în noua țară, încercările n-au luat sfârșit: a nimerit de îndată într-un

nou mediu de muncă, printre oameni necunoscuți, cu obiceiuri noi. În ciuda acestei situații apăsătoare, credința ei s-a întărit. Rezultatul a fost o perlă ieșită chiar din „carapacea" Moabului.

Multe femei necăsătorite se simt precum stridiile, frământate de încercările și problemele cauzate de absența unui soț. Mai mult, ca și cum situația n-ar fi destul de grea, își compară carapacea scorțoasă de stridie cu scoicile frumoase din jur, întrebându-se dacă se va uita vreodată și la ele vreun bărbat.

Dacă ești ca aceste femei, fii tare. Nu privi încercările aduse de singurătate ca pe niște fire de nisip ce trebuie înlăturate urgent. Înțelege că Dumnezeu le îngăduie pentru a lucra ceva minunat în tine. Iacov 1:2-4 spune: „Să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, pentru ca să fiți desăvârșiți, întregi, și să nu duceți lipsă de nimic."

Dumnezeu folosește nisipul singurătății pentru a te întregi și desăvârși. El face din caracterul tău o perlă. Dumnezeu știe că aceleași calități pe care le folosești ca să „prinzi" un bărbat va trebui să le folosești și pentru a-l păstra. Dacă atragi un bărbat numai prin trăsăturile exterioare vei avea probleme, fiindcă acestea nu rezistă. Cu timpul toți vom ajunge să arătăm ca niște stridii. Aspectul interior este mai important decât cel exterior.

Privește din nou la Rut, femeia care a știut să aștepte. Ce l-a atras pe Boaz la ea? Părul ei bogat sau ochii ei frumoși? Răspunsul i-l dă însuși Boaz lui Rut în capitolul 2.

> Atunci ea s-a aruncat cu fața la pământ și i-a zis: „Cum am căpătat eu trecere înaintea ta, ca să te îngrijești de mine, o străină?" Boaz i-a răspuns: „Mi s-a spus tot ce ai făcut pentru soacră-ta, de la moartea bărbatului tău, și cum ai părăsit pe tatăl tău și pe mama ta și țara în care te-ai născut, ca să mergi la un popor pe care nu-l cunoșteai mai înainte" (Rut 2:10-11).

Boaz a fost atras de virtutea, de caracterul lui Rut. O femeie virtuoasă este neprețuită pentru un bărbat duhovnicesc.

Soția unui pastor a vorbit la o conferință a tinerilor necăsătoriți despre copilăria ei. A crescut cu un tată alcoolic, care și-a dus familia la sapă de lemn. Ca tânără, aspectul ei exterior era modest, nu-și putea permite haine elegante, machiaj sau frizuri costisitoare. Nu prea avea timp să-și facă prieteni, pentru că trebuia să lucreze ca să-și întrețină familia. În loc să se lase doborâtă de dezamăgiri, de lipsurile materiale sau de lipsa timpului liber, tânăra s-a încrezut în Domnul să-i poarte de grijă. S-a rugat mult și i-a cerut lui Dumnezeu să-i dea frumusețea de care avea nevoie. A muncit din greu și a crescut tare în credință, știind că Dumnezeu va purta grija nevoilor ei.

Mărturia ei a fost tulburătoare, dar și mai impresionantă a fost cuvântarea soțului ei de a doua zi. El a spus: „Ce m-a atras la soția mea a fost caracterul ei. Frumusețea ei interioară era irezistibilă. Acum, după treizeci de ani de căsătorie și șase copii, sunt mult mai îndrăgostit de ea decât eram când ne-am cunoscut." Tânăra a atras atenția cavalerului ei printr-un adevărat caracter duhovnicesc. Căsnicia și lucrarea lor sunt puternice și binecuvântate datorită calităților dezvoltate de Dumnezeu în viața ei de dinainte de căsătorie.

Carapacea scorțoasă a stridiei nu este locul în care ne așteptăm să găsim nestemate, și totuși, Isaia 55:8 spune: „Căci gândurile Mele nu sunt gândurile voastre, și căile voastre nu sunt căile Mele." Tu vezi doar scoica urâtă, dar Dumnezeu vede frumusețea pe care o lucrează în tine. Te lași doborâtă de nisipurile singurătății, sau îngădui acestor greutăți să te transforme în perlă? Domnul vrea să fii o femeie virtuoasă – o perlă minunată, scumpă, pe care toți s-o admire.

Capcana trupului frumos

Lumea îi face pe mulți creștini să creadă că numai un trup superb poate atrage bărbații. Hollywood-ul vinde minciuna că o femeie nu se va căsători niciodată cu bărbatul viselor ei dacă nu e îndeajuns de frumoasă, suplă, înaltă sau dacă nu are pomeții destul de ridicați! Multe fete care nu au întâlniri cu băieți cred că acest fapt se datorează „imaginii din oglindă". În consecință cheltuie anual milioane de dolari, mergând pe ideea că frumusețea fizică împuternicește căsnicia.

Proverbele istorisesc cum o femeie fără caracter a atras atenția unui tânăr. Iată câteva dintre trăsăturile ei: buzele ei strecoară miere, are o limbă ademenitoare, frumusețe, pleoape și buze îmbietoare (vezi Proverbe 5:3; 6:24-25; 7:21). Tehnicile folosite de femeia modernă sunt aceleași ca ale primei femei care a captivat vreodată sufletul unui bărbat. Accentul cade pe aspectele superficiale, pe înfățișarea exterioară a femeii, care se ofilește pe zi ce trece. Revistele destinate femeilor laudă aceste tehnici, în loc să demascheze sfârșitul lor amar. Căsnicia bazată numai pe frumusețea exterioară poate duce la imoralitate și la divorț de îndată ce apare un alt trup, mai atractiv.

Cuvântul lui Dumnezeu previne foarte clar femeile să nu cadă în „capcana trupului frumos": „Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară, care stă în împletirea părului, în purtarea de scule de aur sau în îmbrăcarea hainelor" (1 Petru 3:3). Deși părul împletit și bijuteriile de aur nu sunt rele în și prin ele însele, frumusețea adevărată nu se găsește în afară. Versetul de mai sus nu vrea să spună nici că aspectul exagerat de modest este o dovadă de evlavie. Unele femei trăiesc cu ideea că pentru a fi sfinte trebuie să arate mereu ca la bucătărie. Nu este adevărat. Femeile ar trebui să arate cât mai bine posibil. Acest verset ne învață pur și simplu că nu trebuie să stăm cât e ziua de lungă

împodobindu-ne pe dinafară şi neglijând calităţile de durată, pe care trebuie să le dezvoltăm înlăuntrul nostru.

Cheia frumuseţii o dă 1 Petru 3:4: „[Podoaba voastră]... să fie omul ascuns al inimii, în curăţia nepieritoare a unui duh blând şi liniştit, care este de mare preţ înaintea lui Dumnezeu." O astfel de frumuseţe nu poate decât să sporească odată cu trecerea timpului. Precum spunea Jackie odată: „Dacă soţul meu m-ar fi preferat pentru frumuseţea exterioară, cu timpul s-a fi ales doar cu ridurile mele. Dar dacă m-a preferat pentru frumuseţea interioară, ca nu va pieri nici la apusul vieţii noastre împreună, căci este lucrată de Isus."

Când citim despre femeia virtuoasă în Proverbe 31:10-31, vedem ce înseamnă pentru Dumnezeu femeia minunată. El o descrie în nu mai puţin de douăzeci de versete, dintre care doar unul se referă la înfăţişarea exterioară. Dacă ai cheltui doar o oră din zi cu aspectul exterior, şi restul vremii dând atenţie calităţilor pe care Dumnezeu le numeşte frumoase (ca înţelepciunea, bunătatea, evlavia), ai deveni femeia minunată pe care o recomandă Proverbe 31 bărbaţilor.

Ce spunea împăratul Solomon în Proverbe 31:30 despre frumuseţea şi strălucirea exterioară? „Dezmierdările sunt înşelătoare şi frumuseţea este deşartă, dar femeia care se teme de Domnul va fi lăudată." Multe femei se tem de coşuri, riduri, vergeturi etc., dar puţine se tem într-adevăr de Domnul. Prin ce te găsesc bărbaţii atrăgătoare: prin „capcana trupului" din Proverbe 5, 6 şi 7, sau prin frumuseţea din 1 Petru 3:4?

La înălţimea unui rege

Cum ţi-l imaginezi pe bărbatul ideal, pe prinţul tău? Este el devotat lui Dumnezeu? Este el un bărbat de caracter – gata să se lase învăţat, loial, credincios, blând şi bun? Cu ce fel de femeie

crezi c-ar vrea să se căsătorească acest bărbat – cu o femeie superficială, șarmantă, care știe cum să se îmbrace ca să atragă atenția bărbaților? Oare lângă o asemenea femeie își imaginează el viața, pe ea o vrea mama copiilor săi? Nicidecum!

Ca să te poți căsători cu un prinț, trebuie mai întâi să devii prințesă. Ca să te măriți într-o familie regală, trebuie să te pregătești ca atare. Chiar și Diana, Prințesa de Wales, a trecut printr-o vreme de „așteptare și pregătire" înaintea căsătoriei cu Prințul Charles. A trebuit să învețe să se poarte corespunzător, să se îmbrace și cum să vorbească astfel încât să onoreze familia regală. Este oare de mirare că o prințesă cerească trebuie să se pregătească lăuntric pentru chemarea căreia își va dărui întreaga viață? Când vei vrea cu adevărat să ai un caracter duhovnicesc, Dumnezeu te va schimba într-o prințesă minunată, conform planului Său cu privire la tine.

Rut nu este singura femeie care, știind să aștepte, a ajuns o perlă în mâna Domnului. Gândește-te la povestea fermecătoarei Rebeca din Geneza:

> Fata era foarte frumoasă; era fecioară și nici un bărbat n-avusese legături cu ea. Ea s-a coborât la izvor, a umplut vadra și s-a suit iarăși. Robul a alergat înaintea ei și a zis: „Dă-mi, te rog, să beau puțină apă din vadra ta." „Bea, domnul meu", a răspuns ea. Și s-a grăbit de a plecat vadra pe mână și i-a dat să bea. După ce i-a dat și a băut de s-a săturat, a zis: „Am să scot apă și pentru cămilele tale, până vor bea și se vor sătura." A vărsat în grabă vadra în adăpătoare și a alergat iarăși la fântână ca să scoată apă, și a scos pentru toate cămilele lui. Omul o privea cu mirare și fără să zică nimic, ca să vadă dacă Domnul a făcut să-i izbutească sau nu călătoria. Când s-au săturat cămilele de băut, omul a luat o verigă de aur de greutatea unei jumătăți de siclu, și două brățări grele de zece sicli de aur. Și a zis: „A cui fată ești? Spune-mi, te rog. Este loc pentru noi în casa tatălui tău, ca să rămânem peste noapte?" Ea a răspuns: „Eu sunt fata lui Betuel, fiul Milcăi și al lui Nahor." Și i-a zis mai departe: „Avem paie și nutreț din belșug și este și loc de găzduit peste noapte" (Geneza 24:16-25).

Şansele erau rare în satul ciobănesc al Rebecăi. Mai mult, ea lucra cu normă întreagă pentru tatăl ei, îngrijind oile. Când îi asculţi povestea afli lucruri care indică faptul că Rebeca făcea mult mai mult decât să „aştepte". Uită-te la calităţile minunate pe care le-a dezvoltat pentru cavalerul ei necunoscut, Isaac.

Geneza 24:15-16 arată că Rebeca muncea din greu „cu vadra pe umăr" văzând de oile tatălui ei. De asemenea, ea era „fecioară, şi nici un bărbat n-avusese legături cu ea." Rebeca a hotărât să-l aştepte pe cel mai bun bărbat pentru ea. Până atunci nu ieşise din cuvântul tatălui ei, în casa căruia locuia şi pentru care lucra. Respectul ei pentru ceilalţi reiese din bunătatea arătată străinului din versetul 18: „'Bea, domnul meu', a răspuns ea. Şi s-a grăbit de a plecat vadra pe mână şi i-a dat să bea." Rebeca n-a fost o femeie leneşă, ci una dintre trăsăturile ei de caracter era să poarte de grijă celor în nevoie. Caracterul ei este mai de preţ decât „mărgăritarul", spune Proverbe 31:20: „Ea îşi întinde mâna către cel nenorocit, îşi întinde braţul către cel lipsit."

Rebeca nu s-a oprit după primul act de bunăvoinţă. „Am să scot apă şi pentru cămilele tale, până vor bea şi se vor sătura" (Geneza 24:19). Rebeca a avut iniţiativă şi a slujit fără să i se fi cerut. Slujirea ei nu avea intenţii ascunse, nu era un plan de a „prinde" bărbaţi. Nu a făcut o slujbă pentru a câştiga atenţia unui tânăr prin entuziasmul ei. Rebeca a purtat de bunăvoie grija unui bătrân călător istovit şi a cămilelor lui, pentru că aşa-i stătea în fire. Era atentă la nevoile celor din jur şi căuta să le împlinească. N-a oferit călătorilor doar un strop de apă; nu şi-a îndeplinit slujba doar pe jumătate, ci a aşteptat până s-au săturat. Vezi sârguinţa ei în versetul 20: „A vărsat în grabă vadra în adăpătoare şi a alergat iarăşi la fântână ca să scoată apă, şi a scos pentru toate cămilele lui." Rebeca era amabilă şi darnică, după cum citim în Geneza 24:25: „Şi i-a zis mai departe: ‚Avem paie şi nutreţ din belşug şi este şi loc de găzduit peste noapte.'"

Sluga a găsit o soție pentru fiul stăpânului său, și asta datorită virtuții fetei. Rebeca nu-l cunoștea pe Isaac, deci nu făcuse tot acest efort numai pentru a-i capta atenția. Ea era ocupată cu oile tatălui ei, dar Dumnezeu i-a adus împreună. Când sluga și-a făcut cunoscute intențiile și a întrebat-o dacă voia să-l însoțească (vezi Geneza 24:54-57), Rebeca a știut că Domnul o pregătise în școala Lui și acum era gata. De aceea a răspuns: „Da, vreau" (Geneza 24:58). Ești gata să devii femeia virtuoasă de care un bărbat va avea nevoie ca ajutor potrivit? Îți folosești timpul pentru a crește în evlavie, ca atunci când vei fi întrebată să poți spune „da"? Fie că te vei căsători sau nu, trebuie să cauți virtutea asemănării cu Cristos.

Așteptarea Rebecăi are un sfârșit perfect, o poveste de dragoste. „Isaac...a ridicat ochii și s-a uitat... Rebeca a ridicat și ea ochii, a văzut pe Isaac și s-a dat jos de pe cămilă... Isaac a dus-o pe Rebeca în cortul mamei sale..., ea a fost nevasta lui și el a iubit-o..." (Geneza 24:63-64, 67). Dumnezeu a răsplătit așteptarea acestei fete virtuoase împlinindu-i visul. A meritat așteptarea! Isaac a iubit-o pe femeia care l-a așteptat.

Dacă Rebeca n-ar fi lucrat la caracterul ei duhovnicesc, ar mai fi fost Isaac atât de atras de ea? Poate pentru o vreme da, dar în căsnicie ies la iveală bărbatul și femeia adevărați. Această experiență poate fi minunată sau îngrozitoare. Dumnezeu dorește ca fiecare bărbat și femeie să crească în omul dinlăuntru astfel încât, cu cât trec anii și cele exterioare se ofilesc, dragostea să crească și să se aprofundeze. Ești gata să devii femeia care să trăiască „fericită până la adânci bătrânețe"?

Adevărul spus pe față

Sunt, așadar, două moduri în care poți atrage atenția unui bărbat. Primul mod, „capcana trupului frumos", presupune a-l

atrage prin aspectul exterior. Trupul frumos este într-adevăr o cursă, pentru că înfățișarea se (**sa**) trece, este doar de suprafață. Cel de-al doilea mod l-a făcut pe Boaz s-o observe pe Rut, și pe Isaac să fie atras de Rebeca. Femeia virtuoasă este observată și admirată pentru caracterul ei duhovnicesc. Fii sinceră: care variantă te reprezintă cel mai bine? Fă testul de mai jos. Încercuiește în fiecare coloană caracteristicile care te domină. Fă punctajul pe coloane pentru a vedea la ce fel de frumusețe lucrezi, lăuntrică sau exterioară.

Femeia virtuoasă	*Capcana trupului frumos*
— O persoană îndrăgită de toți	— Amabilă doar cu cei ce o pot ajuta să întâlnească băieți
— Îl pune pe Dumnezeu înainte de toate	— Pune o relație pe primul loc
— Interesată de obiective de durată	— „La cumpărături" – în continuă căutare de soț
— Gata să fie așa cum vrea Dumnezeu	— Așteaptă să fie găsită
— Realistă	— Trăiește prin imaginație romantică
— Preocupată de binele celui cu care se întâlnește	— Caută avantajele personale într-o relație
— Dă îndemnuri duhovnicești	— Senzualitate tulburătoare
— Își oferă prietenia	— Așteaptă prietenia altora
— Comunică verbal	— Bibelou
— Devotată lui Dumnezeu	— Se agață de un băiat
— Pregătită pentru prietenii trainice	— Se „joacă" cu prieteniile
— Deschisă pentru noi prietenii	— Posesivă
— Liniștită în Domnul	— Neliniștită fără „bărbatul visat"
— Își dezvoltă calitățile pozitive	— Îl vrea *acum*
— Se încrede în Dumnezeu	— Se încrede în propriile-i metode de a prinde bărbați
— Așteaptă cu răbdare	

— La vânătoare

Fă punctajul: _____ Fă punctajul: _____
(Total calități) _____ (Total calități) _____

Cum te-ai descurcat? Îi dai voie Duhului Sfânt să te treacă prin nisipul singurătății ca să facă din tine o perlă, o femeie cu caracter virtuos?

Formarea colierului de perle

Calitățile lui Rut și ale Rebecăi nu se cumpără de la bijutier și nici nu se dobândesc instantaneu când ți se pune un inel de logodnă în deget. Virtutea se dezvoltă în timp, pe măsură ce îngădui Duhului lui Dumnezeu să facă lucrări speciale în viața ta.

Duhul lui Dumnezeu este Cel ce produce caracterul duhovnicesc. Perlele acestui caracter sunt enumerate în Galateni 5:22-23 : „...dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor". Pe măsură ce dezvolți aceste calități, viața ta va deveni un colier format din perlele caracterului duhovnicesc.

Galateni 5:19-21 enumeră și un alt soi de giuvaieruri cu care unii aleg să se împodobească în loc de perle. Acestea sunt : „preacurvia, curvia, necurăția, desfrânarea, închinarea la idoli, vrăjitoria, vrăjbile, certurile, zavistiile, mâniile, neînțelegerile, dezbinările, certurile de partide, pizmele, uciderile, bețiile, îmbuibările și alte lucruri asemănătoare cu acestea...". Dacă vrei să fii o femeie virtuoasă, nu-ți face colier din astfel de pietre. Dacă vezi o mărgea nepotrivită în colierul tău, înlătur-o și înlocuiește-o cu o calitate după voia Domnului.

Ca să poți înlătura mărgeaua rea, mărturisește păcatul care a creat acest defect. Fii sinceră cu tine însăți și nu încerca să găsești scuze sau să ascunzi păcatul pe care ți-l arată Dumnezeu. Fii specifică. De pildă, în loc să spui : „Iartă-mi toate păcatele", spune : „Doamne, am fost invidioasă pe... . Iartă-mă că m-am gândit prea mult la ce i-ai dat *ei*, în loc să-ți mulțumesc pentru ce mi-ai dat mie." După ce ai descris specific mărgeaua care-ți strica frumusețea interioară, primește iertarea lui Dumnezeu. Cuvântul Său spune : „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire" (1 Ioan 1:9). Nu te mai simți vinovată ; Biblia spune : „Cât este de departe răsăritul de apus, atât de mult depărtează El fărădelegile noastre de la noi" (Psalmul 103:12).

După ce ai primit iertarea lui Dumnezeu, roagă-L să te curețe de lucrul care a cauzat păcatul. De exemplu, invidia apare deseori din cauză că te compari cu alții sau ai o inimă nemulțumitoare. Această problemă este mai adâncă și trebuie schimbată dacă vrei să scapi de invidie. Dacă nu-ți cureți inima de defectele adânci, vei veni mereu pe genunchi să ceri iertare pentru păcatul invidiei din viața ta.

Numai Duhul Sfânt te poate ajuta să schimbi aceste aspecte profunde. El îți dă puterea de care ai nevoie să înlături defectele care creează mărgele rele. Despre acest lucru vorbește Galateni 5:16 când spune: „Umblați cârmuiți de Duhul și nu împliniți poftele firii pământești." Cum poți umbla prin Duhul și cum poți stărui în puterea Lui ce creează adevăratele mărgăritare? Scriptura clarifică această întrebare în următoarele trei texte.

Primul este Efeseni 4:30a, unde citim: „Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu." Îl întristezi sau rănești pe Duhul lui Dumnezeu când gândești, spui sau faci ceva care nu place lui Dumnezeu. Ca să ajungi să lucrezi adevăratele perle trebuie mai întâi să vrei să trăiești o viață pe placul Domnului,

în toate privințele. De dimineața când te trezești și până seara când mergi la culcare, pune-ți inima să-L laude pe Domnul.

Al doilea text este 1 Tesaloniceni 5:19: „Nu stingeți Duhul." Când Duhul lui Dumnezeu te îndeamnă să faci ceva anume, du la îndeplinire îndemnul. Nu ignora călăuzirea Lui. De pildă, Duhul te poate îndruma să faci un gest de bunătate, să te ferești să spui ce voiai să spui sau să încurajezi o prietenă în suferință. Orice-ar fi, caută să te supui Duhului lui Dumnezeu clipă de clipă.

În sfârșit, pentru a putea lucra adevăratele perle, Efeseni 5:18 ne spune: „Fiți plini de Duh." Nu putem umple ceva ce n-a fost gol mai întâi. Ca să fii plină de Duhul, trebuie să te golești de tine și să te umpli de Dumnezeu. Dă Duhului Sfânt controlul deplin asupra vieții tale. Când ai devenit creștină, l-ai primit pe Duhul Sfânt în toată plinătatea Lui. Ca să devii o femeie virtuoasă, trebuie să I te dai cu totul.

Multe perle sunt false, dar cu timpul vopseaua sidefie crapă și cade, dând la iveală o simplă mărgea pe o sfoară. Prin contrast, Duhul lui Dumnezeu produce frumusețe interioară veritabilă pe măsură ce-ți mărturisești păcatul, te ferești să-l întristezi pe Duhul lui Dumnezeu, I te supui la cel mai mic îndemn și-L lași să-ți conducă viața. Perlele caracterului duhovnicesc se dezvoltă în timp, dar cât de binecuvântată este femeia care le poartă ca podoabă!

Poți lucra o simplă imitație de perle încercând să acoperi caracterul neduhovnicesc, sau Îl poți lăsa pe Duhul Sfânt să te treacă prin nisipul singurătății ca să creeze perle veritabile. Dacă alegi imitația, orice școală lumească ce te învață să atragi privirile îți este de-ajuns. Dar dacă vrei perle autentice, trebuie să-I îngădui Duhului Sfânt să facă o lucrare specială în viața ta. Începe chiar acum să alcătuiești „colierul virtuții" ca dar pentru Domnul tău.

Perla

În fiecare scoică de cauți, vei afla
Puterea ce lucrează minune de mărgea.
Din tot nisipul mării, un fir de adevăr
Înfățișa-va lumii sclipire ca de cer.

Oh, tânără, ca scoica de ești disprețuită
Și treci prin chinul vieții de nimenea iubită,
Ai vrea să fugi departe, să te ascunzi de poți
Cu inima zdrobită și sângerând de tot.

Dar Domnul nu Se-nșală,
El ne-a ales pe toți,
El viața ne-o veghează,
Lucrarea Sa măreață în toți poate da roadă.

Primiți Duhul Lui Sfânt,
Creșteți în harul Său,
Numai cei tari în Domnul
Frumoși la suflet sunt.

La fel, tânără scumpă,
Urmează-L strâns pe Domnul:
El te preschimbă-n perlă!

Sylvia Hannah

Cum să fii o femeie virtuoasă

Studiază portretul Rebecăi din Geneza 24 și notează toate calitățile de caracter găsite în text. Pe care dintre ele mai trebuie

să le dezvolți? Alege una dintre calități și descrie specific cum ai de gând s-o dezvolți.

_____

_____

_____

Ce cărți ai citit despre virtuțile femeii duhovnicești? Compară-le cu revistele despre frumusețea și strălucirea exterioară. Enumeră câteva cărți care te-ar ajuta să te dezvolți pe plan spiritual.

_____

_____

_____

Alege poza unei femei care, după cum indică revistele, „le are pe toate". Ce trăsături vezi? Ce aspecte care ies în evidență îți plac? De ce este periculos să te compari cu astfel de poze?

_____

_____

_____

Citește Proverbe 31. Roagă-te : „Tată, Tu nu mă obligi să cresc și să mă dezvolt ca fiică de Dumnezeu. De aceea hotărăsc astăzi să lucrez împreună cu Duhul Sfânt ca să poți face din mine o femeie virtuoasă. În timp ce citesc din Scriptură, arată-mi o calitate la care mai am încă de lucrat" (de exemplu: disciplina, atenția la detalii, amabilitatea, dăruirea, sârguința). Roagă-te pentru această calitate timp de o lună, apoi treci la alta.

_____

_____

_____

Analizează-ți „colierul" în lumina textului din Galateni 5:16-24. Câte mărgele nepotrivite ai găsit în el? Mărturisește păcatele respective și roagă-L pe Dumnezeu să ia în stăpânire și aceste domenii. Întâlnește-te săptămânal cu o prietenă credincioasă alături de care să te rogi să poți înlocui mărgelele nepotrivite din caracterul tău cu perle veritabile.

_____

_____

_____

Capitolul 5

Femeia devotată

Stând la intrare şi primind invitaţii la nunta surorii ei mai mici, unii invitaţi o salutau pe Brenda adăugând remarci cicălitoare: „Mereu domnişoară de onoare, niciodată mireasă; Când o să-ţi vină rândul?; Singura fată nemăritată din casă" etc. Chiar dacă cei ce-i urau astfel de bine o făceau ca să se amuze sau de milă, vorbele lor nu erau înţelepte. Tânăra le primi cu răceală. Este destul de greu pentru o fată nemăritată să-şi păstreze calmul, mai ales când prietenii o tratează cu comentarii atât de insensibile. Ca femeie aflată în aşteptare, tânăra ar fi avut nevoie de prieteni care să-i încurajeze devotamentul faţă de Cristos, iar nu de remarci din cauza cărora să se simtă nevrednică. Dacă Isus ar fi fost printre invitaţii la nuntă, cu siguranţă ar fi încurajat-o să folosească această vreme de aşteptare la maximum, în cel mai rodnic mod cu putinţă.

De prea multe ori oamenii se uită la tinerele necăsătorite cu milă, pe când situaţia lor este de invidiat. Acesta este adevărul. Vremea de aşteptare îi dă femeii necăsătorite avantajul de a-şi aprofunda relaţia cu Domnul fără să fie tulburată de grijile pe care le întâmpină, uneori, femeile căsătorite şi cu copii.

Acesta a fost planul lui Dumnezeu încă de la început. Cu blândețe, Dumnezeu a creat femeia ca să-L iubească și să se bucure de binecuvântarea părtășiei cu El. La început, Eva a avut părtășie cu Dumnezeu într-o unitate desăvârșită. Când Dumnezeu venea în grădina Eden în răcoarea zilei nu exista frică, ci doar dragoste. Eva avea doar simțiri înalte pentru Dumnezeu. Îl iubea și știa că și El o iubește. Ea se bucura de părtășia cu El și Îi era devotată.

Și astăzi, Dumnezeu dorește să cunoască femeile și să fie cunoscut de ele. Din cauza intrării păcatului în lume însă nu mai avem o imagine clară despre Dumnezeul adevărat. „Primul atac al lui Satan asupra omului a fost strădania plină de șiretenie de a risipi încrederea Evei în bunătatea lui Dumnezeu."[1] Satan a mințit-o pe Eva cu privire la caracterul lui Dumnezeu: „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat...?" (Geneza 3:1) Satan a continuat să le mintă și pe fiicele Evei. Drept urmare, frica a îndepărtat femeile de Cel ce le iubește, de Cel de care au nevoie să fie iubite. În adâncul sufletului, femeia simte dorința arzătoare după îmbrățișarea Dumnezeului Cel viu, iar nu după zeul pe care vrăjmașul s-a străduit atât de abil să-l născocească.

Boaz descria devotamentul lui Rut când a spus : „Domnul să-ți răsplătească ce ai făcut și plata să-ți fie deplină din partea Domnului, Dumnezeului lui Israel, sub ale cărui aripi ai venit să te adăpostești" (Rut 2:12). Rut a ales să se țină de Dumnezeul lui Naomi ca și cum ar fi Dumnezeul ei, în ciuda imaginii oarecum negative a soacrei despre El : „Ea le-a zis: 'Nu-mi mai ziceți Naomi *(Plăcută)*. Ziceți-mi Mara *(Amărăciune)*, căci Cel Atotputernic m-a umplut de amărăciune... Domnul S-a rostit împotriva mea și Cel Atotputernic m-a întristat'" (Rut 1:20-21).

Ți-ai arăta devotamentul față de Dumnezeul descris de Naomi? În amărăciunea ei, Naomi nu l-a mai numit pe Dumnezeu „Domnul" din versetele 8 și 9, ci Îl numește „Cel Atotputernic",

> simțindu-se înstrăinată și lipsită de importanță în ochii Lui. Deși s-a atașat de Naomi ca de o mamă, Rut n-a înțeles din spusele ei că Dumnezeu este un Dumnezeu personal. „Dacă ne gândim la Dumnezeu doar ca la o persoană severă și exigentă cu noi, nu vom ajunge să-L iubim și ne vom trăi viața în frică, precum robii."[2]

Experiențele din trecut, împrejurările actuale, părinții devotați sau fără devotament, toate acestea ne-ar putea face să ne creăm o imagine incorectă despre Dumnezeu. Nimeni și nimic nu va clarifica imaginea noastră despre adevăratul Dumnezeu: doar refugiindu-ne sub aripile Lui și descoperind singuri Cine este El cu adevărat vom găsi adăpostul pe care-l căutăm. El vrea să revenim „în grădină" și să refacem părtășia deplină cu El. Aceasta este plinătatea dăruirii de sine.

Ca tânără necăsătorită ai ocazia să-ți folosești timpul pentru a-ți aprofunda părtășia cu Dumnezeu. Când iubești pe cineva îi dai inima ta, esența ființei tale. Dumnezeu nu cere mai puțin. El dorește o inimă pe deplin devotată. Deuteronomul 6:5 spune că trebuie să-L iubești cu toată inima ta (să I te dăruiești cu tot ce ai), cu tot sufletul tău (cu gândul și simțirea ta) și cu toată puterea ta (cu energia și puterea ta).

În zilele noastre sunt multe femei pe deplin devotate. Ele s-au dăruit unei relații de dragoste, dar nu cu Domnul. În mod cu totul greșit, ele caută dragostea în senzații și în promisiuni. Aceste femei vor să experimenteze viziunea lumii despre dragoste; între timp, adevărata dragoste trece pe lângă ele. Adevărata dragoste poate fi găsită numai în dăruirea nestrămutată față de Isus Cristos.

Pentru a-L cunoaște în acest mod trebuie să ai o relație strânsă cu El. Apostolul Pavel își arăta dorința de a-L cunoaște pe Dumnezeu în Filipeni 3:10. În greceşte, verbul *a cunoaște* exprimă „o cunoaștere care unește desăvârșit subiectul cu obiectul."[3] Pavel dorea să-l cunoască pe Dumnezeu în

profunzime. 2 Petru 1:3 spune că tot ce privește viața și evlavia ne este dat „prin **cunoașterea** Celui ce ne-a chemat". În Fapte 4:13, Petru și Ioan sunt recunoscuți ca oameni needucați, dar a căror încredere și dăruire față de Domnul este remarcată de toți cu mirare. Scriptura arată reacția oamenilor, care au recunoscut sau au înțeles că ucenicii „fuseseră cu Isus". Faptul că au fost cu Isus și că acest lucru s-a văzut clar în afară denotă o cunoaștere, o relație profundă a ucenicilor cu Isus. Este o cunoaștere personală, adâncă. Ești tu într-atât de devotată Domnului încât oamenii se minunează când văd ce bine-L cunoști? Îl cunoști pe Dumnezeu ca și cum ar fi parte a vieții tale, îi ești devotată precum alesului inimii tale?

Ca femeie ai fost creată cu dorința de a fi cunoscută nu numai din punct de vedere fizic sau general, ci cunoscută și iubită în profunzime. Dacă speri să apară un bărbat în viața ta și să-ți împlinească dorința de a fi cunoscută în profunzime, vei fi dezamăgită. Dumnezeu îți știe dorința de a fi iubită și numai El poate împlini pe deplin această nevoie a ta. Tatăl ceresc te-a creat cu nevoi pe care numai El le poate înțelege și împlini. Pe măsură ce înveți să-L cunoști cu adevărat, El îți va împlini nevoia după dragoste.

Tatăl tău ceresc nu poate face răul. El te iubește, îți iartă și uită pe deplin toate păcatele mărturisite. Așa este Dumnezeul pe care-L cunoști? Poate ai impresia că-l cunoști pe Dumnezeu, dar relația ta cu El te trădează. Dacă te ascunzi cu frică, încerci să-ți găsești scuze când faci ceva ce știi că nu-I place, cunoașterea ta despre Dumnezeu este greșită, la fel ca a Naomei. Dumnezeu nu este supersensibil, egoist, sau cu toane.

Ți s-a întâmplat vreodată să te învinovățești că nu faci destul pentru Domnul? Simți că Domnul are așteptări de la tine, pe care încă nu le-ai îndeplinit? Crezi că ești mult prea imperfectă ca să-ți mai poți reveni? Atunci felul în care-l vezi pe Dumnezeu

este greşit. Dumnezeu nu este greu de mulţumit. El Se bucură de creaţia Sa şi observă chiar şi cel mai mic efort pe care-l faci pentru a-I fi pe plac (vezi Psalmul 103:11-14).

Simţi că Dumnezeu îţi cere prea mult? Crezi că îţi refuză lucrurile de care ai cel mai mult nevoie? Dacă da, atunci nu-L cunoşti cu adevărat. Psalmul 103:8-14 înlătură ideile preconcepute despre Dumnezeu. L-ai cunoscut prea mult timp greşit pe Dumnezeu? Cunoaşte-l cu adevărat!

Dumnezeu vrea să-ţi facă bine, nu rău. Ieremia 29:11 spune că El vrea să-ţi dea un viitor şi o nădejde. Oare imaginea greşită despre Dumnezeu nu este un şiretlic al duşmanului pentru a te opri să-l cunoşti pe Dumnezeu cu adevărat? Nu te lăsa înşelată, precum Eva în grădina Eden. Cunoaşte-l cu adevărat pe Cel după a cărui dragoste îţi tânjeşte inima. Ca să-L poţi iubi pe Dumnezeu, trebuie să-L cunoşti în profunzime, în mod personal şi cu dăruire. Asta nu înseamnă că-L cunoşti dintr-o dată; Îl cunoşti pe măsură ce-L cauţi.

Căutarea dragostei adevărate

Căutarea lui Dumnezeu seamănă cu o relaţie de prietenie. Vorbeşti mult, asculţi, comunicaţi, afli ce-I place şi ce nu şi încerci să faci doar ce-I place. Cu cât petreci mai mult timp cu un prieten, cu atât mai bine îl cunoşti. Cu cât îl cunoşti mai bine, cu atât mai mult îl iubeşti. La fel este şi în relaţia cu Dumnezeu.

Ieremia 29:12-13 ne făgăduieşte că, dacă Îl căutăm pe Dumnezeu cu toată inima, Îl vom găsi. Inima ta este cheia dăruirii faţă de Dumnezeu. Pentru a-L găsi, trebuie să-L cauţi cu toată inima. Căutarea cu jumătate de inimă este insuficientă, ceea ce înseamnă că nu-L poţi căuta pe Dumnezeu făcând ce vrei.

Oare cere Dumnezeu prea mult când spune să-L cauți cu toată inima? Nicidecum! Iată ce vreau să spun. Într-o zi apare Făt-Frumos și-ți promite veșnică dăruire. Îți spune exact ce-ți dorești să auzi: „Te iubesc. Îți dau toată inima mea. 364 de zile pe an mă voi dărui ție și numai ție." Apoi adaugă : „Totuși, *o zi* pe an vreau să mă întâlnesc și cu alte fete, ca să văd ce-am pierdut. Nu te întrista, *toate* celelalte zile ți le voi da ție. Vrei să te măriți cu mine?"

Ce i-ai răspunde? Ai vrea un astfel de devotament? Ai fi egoistă dacă i-ai interzice să-și dea inima altora doar o zi din an? Nu, categoric nu! Ai vrea cu siguranță toată dragostea și dăruirea lui. Vrei inima lui în toate cele 365 de zile din an. Tot astfel, dacă-ți dai inima lui Cristos nu mai ești liber s-o dai și altor oameni sau altor lucruri din viața ta (nu poți trăi în idolatrie). Nu poți da o parte din tine relațiilor care te împlinesc în lume și totodată să-L cauți pe Dumnezeu cu *toată* inima. Nu poți păstra o parte din inimă în eventualitatea că ulterior vine ceva mai bun. A te dărui Domnului Isus Cristos înseamnă a-I da totul sau nimic. A te dărui lui Cristos înseamnă a face legământ veșnic cu El ca Domn. Cristos te iubește și S-a dăruit pentru tine pe deplin. Ca răspuns dăruiește-te Lui cu toată inima, iubește-L și bucură-te de El în toate cele 365 de zile din an.

Dacă vrei să-L cunoști pe Domnul de aproape, trebuie nu numai să-L cauți cu toată inima, dar și să ai inima curată. Când te gândești la cuvântul „mireasă", îți imaginezi o femeie frumoasă, pură, îmbrăcată în alb. Nimic murdar nu poate umbri puritatea. Creștină fiind faci parte din Mireasa lui Cristos. Orice murdărie a păcatului îți va păta imaginea înaintea Lui.

Mireasa Domnului trebuie să aibă inima curată. Curăță orice pată de păcat care te poate despărți de Mirele ceresc. Păcatul face ca Dumnezeu să-Și întoarcă fața de la noi. Păcatul este o scârbă înaintea lui și El nu va sta la un loc cu păcatul. Imaginează-ți

o pereche de îndrăgostiți. El adoră să fie aproape de ea, atât de aproape încât să-i simtă dulcea respirație! Ce dragoste! De asemenea, lui nu-i place mirosul cepei și cu atât mai puțin să-l simtă în respirația preaiubitei lui. Realmente îi face greață. Așadar, ce crezi că face ea dacă a mâncat ceapă și urmează să-l întâlnească? Bineînțeles că nu vrea să alunge frumusețea întâlnirii lor, de aceea se spală pe dinți ca să nu-și jignească iubitul. Nu numai că se spală, dar se și clătește bine cu apă. Nu vrea să-și ofenseze iubitul! Nu vrea să lase să se strecoare ceva între ei. Păcatul îi repugnă mult mai mult lui Dumnezeu decât îți displace ție mirosul de ceapă în respirația iubitului. Dacă vrei să te dăruiești pe deplin Domnului, nu fi blândă cu păcatul. Mărturisește-l, curăță-te de el și aruncă-l pe veci afară. Scapă de el. Dacă știi că viața ta duhovnicească lasă de dorit, ia măsuri urgente. Roagă-te folosind cuvintele Psalmului 51:10 : „Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule."

Mulți Îl caută pe Dumnezeu pentru ceea ce le poate da. Ei nu-L doresc atât pe Dumnezeu, cât ceva de la Dumnezeu, de pildă un soț, fericire sau familie. Această căutare necurată după Dumnezeu se limitează la bunurile primite. Ea trădează mai mult dragostea-de-sine decât dragostea de Dumnezeu. O astfel de căutare va duce la suferință, iar nu la unitatea dragostei pe care o dorești. Nu ne putem folosi de Dumnezeu ca de o carte de credit. El ne cunoaște motivațiile. Pentru a crește în cunoașterea lui Dumnezeu trebuie să-L căutăm cum se cuvine, adică să-L căutăm cu o inimă curată.

Femeia cu inimă curată înaintea lui Dumnezeu nu se concentrează pe ceea ce poate să-i dea Dumnezeu, ci se desfătează în ceea ce este Dumnezeu. Ea se uită la *fața* Lui, nu la *mâna* Lui. Ai vrea să-ți spună cineva că te iubește numai pentru că are nevoie de ceva de la tine? Ca să-L găsești pe Dumnezeu, trebuie să ai motivații curate. Caută-L pentru ceea ce este, nu pentru ce poate face pentru tine.

Ar putea iubi cineva o femeie care trăncăneşte întruna? Această femeie are multe de spus şi-i place să se audă vorbind. Încerci să spui şi tu ceva când ia ea o gură de aer (ceea ce nu se întâmplă prea des), dar ea continuă să vorbească. Niciodată nu ascultă. „Conversația" merge într-o singură direcție, iar tu rămâi pe dinafară. Chiar şi când cineva ți-e foarte drag, nu-ți place să-i auzi monologul necurmat. Ascultarea este parte importantă din apropierea celor doi. Dacă vrei să-L cunoşti pe Domnul nu-i de-ajuns să-L cauți din toată inima ta curată şi pură, ci şi cu o inimă care ascultă.

La timpul tău zilnic de părtăşie cu Dumnezeu, învață să-L asculți când citeşti din Biblie despre dragostea şi gândurile pe care le are cu privire la tine. Gândeşte-te la ce-ți vorbeşte în mod personal. Stai liniştită şi scrie impresiile pe care le asculți cu inima. Citind şi studiind scrisoarea Sa de dragoste, Biblia, vei afla ce gândeşte cu adevărat despre tine şi care sunt planurile Lui minunate pentru tine. Astfel I te vei putea dărui tot mai mult.

Ca să-L găseşti pe Dumnezeu trebuie să-L cauți cu toată inima, cu inima pură, curată, care-L ascultă. Evrei 11:6 spune că El îi „răsplăteşte pe cei ce-L caută". Îl cauți tu ca să-ți aprofundezi relația cu El?

Singurătatea nu trebuie percepută ca blestem. Fetele singure nu trebuie să stea triste şi să-şi plângă de milă până când, în sfârşit, au speranțe de căsătorie. Din contră! Singurătatea te avantajază în momentul de față, când ai cu siguranță mai mult timp pentru Domnul ca oricând.

O postură avantajoasă

Femeile căsătorite duc o luptă continuă cu nevoia de a echilibra cererile fizice şi cele emoționale cu care se confruntă zilnic. Toate femeile trebuie să învețe să-şi pună în echilibru

prioritățile, dar inima femeii căsătorite se îndreaptă cu prioriate înspre nevoile soțului și ale copiilor.

Înainte de răsăritul soarelui, o mamă care are copii mici coboară scările cu multă grijă ca să nu-și trezească familia, după care caută pe sub teancul de scrisori ce așteaptă răspuns și pe sub caietele copiilor ca să-și găsească Biblia. „Uh, câteva minute de liniște", șoptește ea în timp ce deschide Biblia. Spre surprinderea ei, pe scări se aude: „E dimineață?" Lasă Biblia la o parte și-i șoptește micuței care s-a trezit atât de dimineață să vină jos în cea mai mare liniște. O încurajează să se uite puțin pe cartea ei preferată, se întoarce, ia Biblia și începe să citească (timp în care mezina imită zgomotele animalelor din carte). Dintr-o dată de sus se aude un sunet de apă și un strigăt: „O, nu - mamiiii! Am dat pe lângă oliță!" Ea fuge pe scări, salvează copilul ud leoarcă, spală pe jos, îl trezește pe cel de școală și se apucă să pregătească micul dejun.

Soțul are nevoie de un nasture la cămașă, de ajutor să-și găsească cheile și cina să fie gata cu o oră mai devreme decât de obicei. Copiilor le trebuie un arbitru, un șofer, o infirmieră și cineva care să le spele îndată hainele de sport. Mama își face anevoie loc printre mormanele de haine murdare din dormitor, se împiedică de jucăriile din hol, împinge într-un colț grămada de ziare și cărți de colorat și se prăbușește pe canapea pentru o clipă, trezită însă imediat de țipetele copiilor ce anunță începutul primului război din zi. Telefoanele și curierii o întrerup mereu. Când în sfârșit ajunge și la vasele murdare s-a făcut miezul nopții: unde este liniștea necesară timpului de părtășie cu Dumnezeu? Dacă înainte de căsătorie a fost o femeie care a știut să aștepte și și-a folosit timpul liber cu înțelepciune pentru a crește spiritual, acum ar avea resursele necesare părtășiei cu Dumnezeu chiar în cea mai haotică zi. O soție/mamă își începe ziua foarte devreme și termină seara târziu, adesea fără să fi avut răgazul de a căuta

Adevărata Dragoste. Tinerele necăsătorite ar trebui mai degrabă să prețuiască timpul de singurătate, în loc să fie nefericite din cauza lui.

Cuvântul lui Dumnezeu descrie situația avantajoasă a femeii necăsătorite când vine vorba despre treburile casnice : „cea nemăritată se îngrijește de lucrurile Domnului, ca să fie sfântă și cu trupul și cu duhul ; iar cea măritată se îngrijește de lucrurile lumii, cum să placă bărbatului ei" (1 Corinteni 7:34).

Dumnezeu spune că femeia nemăritată este în avantaj când vorbim despre dăruirea față de Domnul. Femeia necăsătorită îi poate da Domnului un lucru de care femeia căsătorită are rareori parte: devotamentul netulburat. Nu aștepta până la căsătorie ca să ai părtășie cu Domnul. Multe femei singure irosesc ani prețioși așteptând ca „viața să înceapă" după nuntă. Întrebați orice soție, chiar o soție fără copii, și vă va spune cum jonglează cu rutina zilnică. Femeia căsătorită trebuie să lupte ca să aibă ceva timp pentru ea, iar pentru Dumnezeu îi rămâne și mai puțin timp.

Prețul pe care-l plătește femeia care știe să aștepte, care se dedică iubirii, cunoașterii și căutării lui Dumnezeu, nu este deloc mic. Noi suntem cele care stabilim limite adâncimii relației cu Dumnezeu. Dumnezeu nu are preferați. Alege să-L urmezi pe Iubitul sufletului tău, pe Mirele ceresc.

O femeie necăsătorită care și-a folosit înțelept vremea de singurătate scria poemul următor:

Darul singurătății

Chiar de ești singur, ești ferice,
Griji și-ntrebări n-au rost.
Atâtea binecuvântări alese
Nu crezi c-aievea-au fost?

Nu-i drum greşit sau ne-nţeles,
Vreo vină-n Planul sfânt,
C-a ta mireasă n-ai găsit,
Sau tu, pe-al tău ales.

În dragostea-i de nedescris
Cât n-ai gândit El îţi va da.
Cu bunătatea-I te-a cuprins,
Gustă chiar azi deplin din ea!

Tot ce-i desăvârşit e El!
Pe Domnul ia-L de partea ta,
Nu-i nimenea de-ajuns ca El,
Nici chiar mireasa ta.

De eşti pustiu, vin' la Isus
Ca viaţa să ţi-o umple.
Pe El înalţă-L tot mai sus,
În voia Lui trăieşte!

Domnul ţi-a dat fără măsură
Dorul de-a sta 'naintea Lui.
Cu El în rugă şi Scriptură
Treci greul muntelui.

Inima, deci, păzeşte-ţi-o
Când alţii bat la uşă.
Nădejdea, pacea, bucuria
Le ai prin harul Său.

Degrab' întoarce-te la Domnul,

Acolo ești ferit.
În taină El face dintr-unul
Doi oameni întregiți!

Donna L. Mihura

Dumnezeu ți-a oferit un timp prețios și privilegiat. Nu irosi nici măcar o zi! Niciodată nu vei retrăi prezentul. În aceste zile poți descoperi comorile din locașul Tatălui ceresc. În timp ce stai la fereastră așteptându-ți cavalerul cu armură strălucitoare, nu uita să te împodobești cu nestematele pregătite de Tatăl tău. Cum îți aștepți alesul: cu îndoială și amărăciune, sau încununată cu dragostea Tatălui ceresc? Alegerea îți aparține, prințesă iubită. Tatăl tău nu-ți interzice să stai la fereastră, dar să știi că este nerăbdător să aibă părtășie cu tine. Intră în locașul Lui, bucură-te de prezența Lui. Fie să devii o femeie devotată Lui.

Cum să fii o femeie devotată

Citește Deuteronomului 30:11-20. Care este câștigul devotamentului față de Cristos? Ce se întâmplă dacă nu ești devotată lui Cristos?

_____

_____

_____

În ce fel te previne Dumnezeu în Deuteronomului 11:16 și în Deuteronomul 30:17? Ce idoli îți înstrăinează inima de El?

_____

_____

_____

Cum L-a căutat David pe Dumnezeu în Psalmul 63? Care i-a fost răsplata?

_____

_____

Cum este părtăşia ta cu Dumnezeu? Cum o poţi îmbunătăţi?

_____

_____

Este relaţia ta cu Isus de aşa fel încât nici o altă iubire pământească nu se poate asemui cu ea?

_____

Este părtăşia ta zilnică cu Dumnezeu în măsură să te împlinească din cap până-n picioare?

_____

Îl urmezi cu stăruinţă pe Isus sau te laşi amăgită de tineri „cu posibilităţi"?

_____

Citeşte Cântarea Cântărilor 6:1. Cum este dragostea ta pentru Isus: îi face pe ceilalţi să-L caute şi ei la fel ca prietenele Sulamitei? De ce da şi de ne nu? Ce trebuie schimbat la relaţia aceasta?

_____

_____

_____

Dacă până acum n-ai avut părtăşie cu Dumnezeu, începe citind câte un psalm pe zi. După ce ai terminat de citit scrie într-un carneţel răspunsurile la următoarele întrebări:

Ce spune textul acesta despre mine?

Ce spune textul despre Dumnezeu?

În ce fel mi se aplică textul?

Femeia care știe să Aștepte

Capitolul 6

Femeia pură

Nimeni n-a fost surprins să afle că Tim şi Susan se întâlnesc. Păreau făcuţi unul pentru altul. Puteau discuta orice şi aveau aceleaşi idealuri, aceeaşi dorinţă de a-şi întări prietenia. După un an în care s-au întâlnit consecvent, Susan şi-a dat seama că-l iubea. Îşi dorea să fie soţia lui. A început să-şi arate afecţiunea în multe feluri. Au început să se sărute şi să se atingă uşor. Ea simţea că nu-i nimic rău în asta, că putea controla situaţia şi intenţiona să rămână fecioară până la căsătorie.

Căsătorie?! De fapt, Tim nu-i făcuse nici o promisiune clară, dar ea simţea că în curând o va face.

Sărutările nevinovate şi atingerile au ajuns să escaladeze, dar de fiecare dată când "întreceau limita" îşi cereau iertare unul de altul şi de la Dumnezeu. După mai multe luni în care atingerile au continuat, Susan a simţit că Tim începe să fie distant. S-a gândit că poate nu-l covinsese îndeajuns de dragostea ei. Poate avea îndoieli cu privire la ea. Se temea că-l va pierde – dar aşa ceva nu era cu putinţă! El era alesul!

Susan şi-a propus să facă orice pentru a-l păstra. Se întreba

dacă nu cumva era demodată. La urma urmei era sigură că se vor căsători. Poate Tim voia să știe cât de mult i se putea dărui.

Relația lor a devenit din ce în ce mai fizică, până când într-o seară Susan i-a dăruit lui Tim ceea ce făgăduise să păstreze până în noaptea nunții. Își închipuise că acest moment de intimitate va aduce statornicie iubirii lor. Cu siguranță, credea, noaptea aceea avea să pecetluiască marea lor dragoste. N-a fost așa.

Fața lui Tim își pierduse blândețea. Susan simțea că vorbea cu un străin. I se frânse inima. Erau împreună, și totuși mai departe unul de altul ca niciodată. Când s-a ridicat să plece de lângă ea, n-a spus nimic. În loc să le consolideze relația, acest act fizic a distrus-o. Susan și-ar fi dorit să-și ia înapoi comoara. Își dorea să reînceapă noaptea și să nu se fi întâmplat nimic. Din păcate, cruda realitate abia începea.

Tim și Susan sunt nume fictive, dar povestea este adevărată – și nu doar pentru o singură tânără. Este valabilă pentru sute de femei care-și doresc să facă ce este bine, dar în lipsa lor de înțelepciune ajung să renunțe mult prea devreme la puritatea fizică. Darul este o comoară care poate fi reîmpachetată și oferită altcuiva, însă doar o dată poate fi oferit pentru prima oară.

Trăim într-o societate a necurăției sexuale. Femeile care se căsătoresc fiind încă virgine fac excepția, nu regula. Statisticile recente arată că 80% dintre femeile necăsătorite și-au pierdut virginitatea înainte de a împlini 20 de ani.[1] Istorisirea noastră biblică ne-o arată pe Rut trăind într-o vreme de decădere morală fără precedent. Povestea lui Rut se desfășoară în perioada din an când promiscuitatea sexuală atingea punctul culminant în comunitățile agrare din Israel. „În timpul secerișului, practicile imorale nu erau nicidecum neobișnuite, fiind în mod clar încurajate de ritualurile fertilității specifice religiilor străine."[2]

În această societate păcătoasă, Rut s-a păstrat pură chiar într-o situație posibil compromițătoare. Rut 3:7 spune: „Boaz

a mâncat şi a băut şi inima-i era veselă. S-a dus şi s-a culcat la marginea unui stog. Rut a venit atunci încet de tot, l-a descoperit picioarele şi s-a culcat." La o primă citire am putea crede că acest verset pătează imaginea lui Rut. Trebuie să înţelegem, însă, că Rut a acţionat conform obiceiurilor vremii. Ea nu s-a strecurat lângă Boaz ca să-l seducă. Urmând povaţa soacrei ei, Rut s-a întins în linişte la picioarele lui pentru ca el s-o observe, şi astfel îşi arăta inferioritatea faţă de cea mai apropiată rudă cu drept de răscumpărare. Gestul ei îi dădea bărbatului ocazia ca, dacă dorea, să facă demersurile legale pentru bunăstarea ei şi a soacrei ei. (În societatea vremii, femeile necăsătorite nu avea siguranţă şi nici drepturi sociale.) Gestul lui Rut nu a fost un act imoral de seducţie, ci dovada supunerii faţă de planul prin care Dumnezeu a hotărât să-i poarte de grijă ei şi soacrei ei. Un lucru e sigur: când Rut s-a întors acasă, nu-şi pierduse puritatea.

Dacă obiceiurile din vremea lui Rut sunt greu de înţeles, ispita compromiterii fizice nu este atât de greu de înţeles. Din păcate, multe femei cedează dinaintea înşelătoriilor diavolului şi îşi pierd puritatea. Cum îşi pot păzi comoara femeile din ziua de azi, cum pot pleca acasă ca Rut, femei pure?

Înşelăciunea aducătoare de moarte

Vă amintiţi cum a amăgit-o şarpele pe Eva făcând-o să se îndoiască de Dumnezeu? A convins-o că Dumnezeu îi refuza un lucru bun, când de fapt El îi pregătise ceva mult mai bun. Duşmanul vrea să crezi că, dacă amâni relaţia sexuală, pierzi bucuriile vieţii.

Femeile duhovniceşti nu trebuie să înţeleagă plăcerile sexuale conform reclamelor, revistelor sau senzaţiilor din cărţi. De toate acestea se foloseşte duşmanul pentru propagandă. Societatea de astăzi caută plăcerea fără suferinţă. Însă de toată această plăcere

încurajată de societate se alege praful. Privește la Tatăl ceresc, la Creatorul tău, ca să găsești adevărul. Dumnezeu știe când trebuie să vină adevărata împlinire sexuală pentru femeia care așteaptă acest dar. Planul lui Dumnezeu este să găsești împlinirea și plăcerea sexuală numai în căsnicie. Minunăția și bucuria acestui act este sporită de puritatea păstrată până la căsătorie.

Întrebați orice femeie care s-a încrezut în Dumnezeu și a așteptat, și vă va spune cu sclipire în ochi cât de mult a meritat sacrificiul de a-și înfrâna dorințele pentru un timp. Uitați-vă la căsnicia acelei femei. În povestea de dragoste dintre ea și soțul ei arde încă flacăra relației lor minunate. Compară situația ei cu iluziile pe care le propun episoadele TV de jumătate de oră și „viața lor reală". Oare au găsit actorii aceia (care de altfel sunt cu totul rupți de realitățile muncii zilnice și-i găsești mereu în ținute elegante de seară) adevărata împlinire? Ei strigă: „Ah, da, încântările sexului!", dar în episodul următor au parte numai de rușine, scandal și durere. Nu vă lăsați înșelate. Sexul este special! Nu sexul care urmărește doar plăcerea, ci împlinirea după felul și timpul lăsat de Dumnezeu.

De ce să aștept?

Dacă tot este de dorit, de ce să nu faci sex? De ce vrea Dumnezeu să-ți înfrânezi dorințele față de persoana pentru care nutrești afecțiune, dar cu care nu te-ai căsătorit încă? Ți s-a întâmplat vreodată să faci cură de slăbire, dar tocmai atunci să vină o sărbătoare și să mănânci o bucată imensă de prăjitură cu ciocolată? Prăjitura este bună. Prăjitura este de dorit. Cu cât mai multă prăjitură, cu atât mai multă plăcere. Dar prăjitura mâncată în timpul unei cure de slăbire stricte poate să-ți facă rău! Plăcerea unei bucăți mari, delicioase de prăjitură depinde de momentul potrivit, la fel ca plăcerea sexuală.

Dumnezeu vrea să fii pură deoarece vrea să te ferească de consecințele relațiilor sexuale avute înainte de căsătorie. Aceste consecințe pot fi fizice, emoționale, relaționale și spirituale. Să le analizăm mai detaliat.

Consecințele fizice. Ai deschis vreodată un cadou înainte să vină dimineața Crăciunului, după care l-ai reîmpachetat și l-ai pus înapoi sub pom? Cât de emoționată ai fost când ai văzut ce conține. Dar care-ți este reacția în „ziua cea mare", când toți ceilalți își deschid darurile pentru prima oară? Unde-ți este bucuria când îți deschizi cadoul? Nu-ți mai pare la fel de special, pentru că nu e prima oară când îl deschizi, nu-i așa? Fiecare femeie are parte o dată-n viață de „prima oară". Dumnezeu dorește să oferi darul tău de preț celui ales, care ți se va dărui, te va aprecia, întreține și proteja toată viața începând cu căsătoria. Dumnezeu vrea ca tu și darul tău să fiți prețuiți și purtați în suflet, nu învinși și apoi călcați în picioare. Cântarea Cântărilor 8:4 spune: „nu stârniți, nu treziți dragostea până nu vine ea." Dumnezeu vrea să te ferească să-ți pierzi virginitatea.

De asemenea, Dumnezeu vrea să te ferească și de bolile cu transmitere sexuală, care te-ar putea afecta nu numai pe tine, dar și pe viitorul tău soț. O tânără necăsătorită a izbucnit în plâns într-o seară, când a aflat că luase o boală genitală. A plâns la gândul că, atunci când cavalerul ei o va cere în căsătorie, va trebui să-i dezvăluie secretul bolii ei infecțioase. Gândul acesta a afectat-o mai mult decât faptul că boala era incurabilă. Aceste boli fizice nevindecabile nu numai că te pot afecta pe tine și pe soțul tău, dar pot fi transmise și copiilor tăi.

Dumnezeu vrea să te păzească și de o sarcină nedorită. În ciuda mijloacelor de precauție, sarcina rămâne o posibilitate. O nuntă făcută în grabă, o adopție sau un avort atrag consecințe dintre cele mai complicate.

Judy, o tânără creștină de liceu, cu un viitor promițător, era nerăbdătoare să termine școala. Ca să sărbătorească evenimentul s-a dus la o petrecere însoțită de un tânăr foarte chipeș. A decis că doar în seara aceea putea face excepție și să bea câteva pahare. Nu voia să pară „altfel" în ochii însoțitorului ei. Invitația acestuia de a se retrage împreună într-o cameră a neliniștit-o oarecum, dar seara era atât de specială, iar băiatul atât de atent, gingaș și romantic.

În următoarele luni, Judy a încercat să ignore schimbările fiziologice prin care trecea. Curând începea studiile la colegiul biblic, așa că a dat vina pe școală pentru stresul continuu. Dumnezeu o iertase pentru că a mers până la capăt în seara cu pricina: cu siguranță nu îngăduise să rămână însărcinată. O sarcină i-ar fi distrus toate planurile.

Judy s-a dus la medic numai după ce mama a văzut starea în care era. Din păcate, cele mai mari temeri s-au adeverit. Judy avea să fie mamă în curând. Indiferent câte remușcări avea și cu toate că Dumnezeu o iertase, consecințele acelui act unic i-au schimbat viața pentru totdeauna. Dumnezeu a vrut s-o ferească de urmările fizice, însă alegerea a fost a ei.

Dumnezeu vrea să te păzească de consecințele fizice negative date de relațiile sexuale de dinainte de căsătorie. El vrea să te ferească să păcătuiești împotriva propriului tău trup. 1 Corinteni 6:18 spune: „Fugiți de curvie. Orice alt păcat pe care-l face omul este un păcat săvârșit afară din trup; dar cine curvește păcătuiește împotriva trupului său." „Dumnezeu nu vrea să fii dependentă de relațiile sexuale premaritale. Actul sexual pasional oferă plăceri de moment. El are același efect ca drogurile: vei începe să cauți din ce în ce mai multe clipe de încântare și din ce în ce mai intense."[3]

Consecințele emoționale. Dumnezeu a creat femeia

complexă şi delicată, cu caracteristici emoţionale care diferă de ale bărbaţilor. Femeia nu-şi poate separa emoţiile de starea fizică. Bărbatul care-ţi atinge trupul, îţi atinge şi emoţiile. Dumnezeu te-a făcut astfel şi vrea să te păzească de orice bărbat care ţi-ar putea frânge inima. Nu poţi face dragoste cu un bărbat şi să nu fii atinsă emoţional, oricât de mult ai încerca. De aceea, dacă Dumnezeu ştie că bărbatul pe care crezi că-l iubeşti nu poate purta de grijă inimii tale, El nu vrea să-i dai acestuia nimic din trupul tău. Nu poţi s-o dai pe una fără s-o afectezi pe cealaltă! Ce mult Îşi doreşte Tatăl ceresc să-ţi păzească emoţiile, să te păzească de sentimentele care-ţi ameninţă bunăstarea emoţională.

Dumnezeu vrea să te protejeze de sentimentul devastator al vinovăţiei. Diavolului îi place când te prăbuşeşti, vrea să te simţi josnică şi astfel să te oprească să-L lauzi pe Dumnezeu sau să ţii capul sus înaintea celorlalţi. El se foloseşte din plin de această tactică, şoptindu-ţi : „Halal creştină mai eşti ! Cum îndrăzneşti să-i spui lui Jane despre Isus?... Cu siguranţă a auzit ce-ai făcut... Nu poţi fi misionară; te-ai murdărit, ţii minte? Vinovată...Vinovată...Vinovată !"

Dacă emoţiile te-au înşelat şi ţi-ai dat comoara bărbatului nepotrivit, temerile vor începe să te bântuie precum ciuma. „Oare mă va mai respecta? Mă va mai iubi? Asta-i tot ce-şi va dori de la mine de acum încolo? Dacă rămân însărcinată? Cine-o să mai afle? Ce va fi când vor afla părinţii mei? Şi dacă ne despărţim, ce va fi dacă va afla viitorul meu prieten?" Aceste temeri se pot juca zi şi noapte cu mintea şi emoţiile tale. Dumnezeu vrea să te păzească de aceste traume emoţionale.

Dacă ai relaţii sexuale înainte de căsătorie, apar de obicei şi îndoielile. „M-ar mai fi iubit dacă nu i-aş fi dat trupul meu? S-ar fi căsătorit cu mine dacă n-aş fi rămas însărcinată? Se va uita la femei mai atrăgătoare decât mine după nuntă?" Cele mai

copleșitoare sunt îndoielile cu privire la dragostea lui Dumnezeu pentru tine sau cu privire la mântuirea ta, la posibilitatea de a mai avea vreo relație pură din punct de vedere moral.

Poți fi pe deplin iertată și curățită de Cristos, dar pentru a te reface emoțional este nevoie de mult timp. Domnul nu vrea să suferi aceste răni emoționale. Ești prețioasă în ochii Lui. De aceea, în dragostea Lui, El stabilește limite relațiilor fizice și atașamentului emoțional care le însoțește.

Poverile emoționale ale vinovăției, fricii și îndoielii atrag adesea și alte emoții, precum resentimentele, amărăciunea, depresia, neîncrederea. Dumnezeu te-a creat cu emoții care pot fi copleșite de imoralitatea sexuală. Îngăduie-I să te păzească de ele.

Consecințe relaționale. Femeia nutrește în adâncul sufletului dorința după o prietenie profundă cu bărbatul pe care-l iubește, nu doar după o relație fizică. Ea vrea să fie cunoscută pentru ceea ce este, nu doar pentru trupul ei. Cuplul care hotărăște să rămână pur în trup, își folosește timpul și atenția pentru a se cunoaște la un nivel mintal și emoțional mai adânc. Odată îngăduită pasiunea în relație, bărbatului îi este foarte greu să se oprească și să se mulțumească doar cu relația pură de prietenie. Atenția bărbatului este distrasă de fizic. De aceea, cele mai mulc femei se bucură de relație până când ea se transformă din „prietenie" în „trai împreună". Ceva se pierde când dăm frâu liber pasiunii fizice.

Nu există două posibilități. Fie îl lași să te cunoască pe tine, cea dinlăuntru, fie pe cea dinafară. Dacă-i îngădui prietenului tău să atingă panglica de pe „cadoul" tău, va vrea să desfacă panglica și să despacheteze cadoul. Nu folosi panglica pentru a-i atrage atenția. Permiterea relațiilor sexuale înainte de căsătorie duce aproape întotdeauna la pierderea prieteniei profunde cu cel

care vrei să te cunoască pentru ceea ce eşti, nu pentru ce ai de oferit.

Relaţiile sexuale înainte de căsătorie au şi consecinţe care nu se arată decât după căsătorie. După ce aţi mâncat tortul de nuntă, ies la suprafaţă neîncrederea şi lipsa de respect, începe „nesiguranţa postmaritală". Când cei doi tineri au relaţii sexuale înainte de căsătorie, ei de fapt încearcă să-şi liniştească conştiinţa cu gândul că oricum se vor căsători şi, deci, autocontrolul şi abstinenţa n-au importanţă. Tocmai aici se înşală! Lipsa autocontrolului înainte de căsătorie este *curvie*. Lipsa autocontrolului după căsătorie este *adulter* (preacurvie). Seminţele adulterului cresc în „răsadniţa" curviei. În sinea ei, femeia se întreabă: „Dacă n-a avut stăpânire de sine cu mine înainte de căsătorie, de unde ştiu că acum, după căsătorie, o să se controleze când este ispitit de femei mai atrăgătoare?" Un bărbat care nu se poate controla înainte de căsătorie nu se va controla dintr-o dată doar pentru că poartă verighetă!

Alte două consecinţe relaţionale reale au a face cu familia ta prezentă şi cu cea viitoare. Gândeşte-te la ruşinea părinţilor tăi când vor afla despre viaţa ta sexuală. Dar copiii pe care-i vei avea? Într-o zi s-ar putea să te ajungă din urmă faptul că nu ai fost pentru ei o pildă de puritate, iar ei ştiu asta. Ce le vei răspunde când vor întreba: „Tu şi tata aţi aşteptat?"

În încheiere, dacă până la urmă nu te căsătoreşti cu bărbatul care ţi-a „despachetat" pentru prima oară cadoul, ci cu altul, vei lua în căsnicia ta amintiri despre el care te vor bântui mereu. Dumnezeu vrea ca în noaptea nunţii să-i poţi spune cu bucurie cavalerului tău: „Iată-mă, curată şi pură sentimental şi fizic. Nimeni n-a atins comoara dragostei mele. M-am păstrat pentru tine."

Dumnezeu ştie că femeia are mult mai mult de oferit decât doar trupul. El ştie că relaţia unei femei cu un bărbat presupune

mai mult decât experiența fizică. Dumnezeu vrea ca bărbatul și femeia să nu se bucure doar de actul sexual, ci de o dragoste pe care actul sexual nu face decât s-o accentueze. Această dragoste rămâne chiar și în absența contactului fizic. Raportul sexual distrage atenția celor doi de la comunicare. Dacă vreți ca în timpul prieteniei să ajungeți să vă cunoașteți cât mai bine unul pe altul, nu vă lăsați distrași de relații sexuale timpurii și necuvenite.

Consecințe spirituale. Pasiunea te împiedică să vezi și că Dumnezeu a stabilit limitele fizice cu scopul de a te proteja spiritual. Evrei 13:4 spune foarte clar: „Căsătoria să fie ținută în toată cinstea, iar patul să fie nespurcat, căci Dumnezeu va judeca pe curvari și pe preacurvari." Dumnezeu judecă păcatul imoralității. Este groaznic să te simți departe de Domnul din cauza păcatului.

> Faptele sunt mai expresive decât vorbele, și acest adevăr este valabil mai ales cu privire la relațiile sexuale premaritale. Îți este foarte greu să spui despre Cristos cuiva care-ți cunoaște reputația. De asemenea, faptele tale îi pot face pe frații și surorile tale mai slabi să se poticnească. O singură noapte de pasiune îți poate distruge reputația pe care te-ai străduit s-o construiești o viață întreagă. „Latura spirituală pe care o implică relația sexuală este adesea trecută cu vederea. Până și mulți dintre creștini nu sunt conștienți de elementul spiritual profund pe care-l implică viața lor sexuală. Dacă ai relații sexuale fără să fii căsătorit, te va durea sufletul și te vei simți despărțit de Dumnezeu; nici nu-ți dai seama cât de bine este să păstrezi aceste relații pentru căsătorie!"[4]

Dumnezeu nu vrea să te priveze de plăcere. El te protejează ca să te poți bucura de sănătate fizică, stabilitate emoțională, intimitate sexuală și binecuvântări spirituale. Dacă te căsătorești, El vrea ca dragostea ta pentru soțul tău să crească odată cu anii.

El vrea să trăiți având încredere deplină unul în celălalt și să vă iubiți toată viața, nu să pătimiți din pricina unei nopți de dorințe nestăpânite.

Cum să-ți păzești comoara

Cum va reuși atunci femeia să se păstreze pură? Odată ce femeia își dă inima bărbatului iubit, trupul o urmează îndeaproape. Din acest motiv, Proverbele 4:23 spune: „Păzește-ți inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieții." Pentru a trăi în curăție, femeia trebuie mai întâi să-și păzească inima. Aceasta nu înseamnă că relația ei cu cel drag va fi automată și lipsită de sentimente, ci va fi mai degrabă o relație de prietenie, nu de romantism.

Iată cum a hotărât Debby să-și păstreze curăția înainte de căsătorie:

> L-am rugat pe Domnul să mă ajute să nu-mi iau inima prea repede de la El și s-o dau unui prieten înainte de vreme. Ca să pot păzi acest legământ, am hotărât să mă rog înainte de a accepta să ies cu vreun băiat. Înainte să plec din casă mă rugam din nou, de astă dată pentru ca, în timpul petrecut împreună, gândurile și faptele mele să nu-l încurajeze la romantism, ci la prietenie și la dragoste pentru Domnul. Uneori, când îmi simțeam inima tremurând de emoție, Îl rugam pe Domnul să-mi dea puteri și autocontrol; îmi închipuiam că îngenunchez și mă predau din nou Domnului. Când L-am lăsat pe Dumnezeu să-mi păzească inima, m-am bucurat mult mai mult de întâlniri și de construirea relației de prietenie. Singurul bărbat care a primit inima mea a fost cel cu care m-am căsătorit. Când ne-am logodit, i-am dat o cutiuță din catifea roșie având înăuntru o cheie veche, simbol al faptului că îi dădeam inima mea ca să-i poarte de grijă și s-o prețuiască așa cum a făcut Domnul înainte să mi-l scoată în cale. Acum sunt mulțumitoare, deoarece Bill mă prețuiește ca pe o comoară scumpă, iar cheia inimii mele ca pe un bun de mare preț. Ca bonus, în

căsnicie te bucuri din plin de momentele „foarte romantice" pe care mi le-am interzis înainte de a-l cunoaște pe soțul meu.

Nu-ți dărui inima cu ușurință. Dacă un bărbat îți spune că te iubește, nu trebuie să-i răspunzi și tu. Aceste două cuvinte pot însemna multe lucruri pentru bărbații care le rostesc, precum „Te doresc" sau „Vreau să mă săruți." Sau poate, pur și simplu, nu-i trece altceva prin minte în momentul respectiv! Ce efect a avut acel „Te iubesc" asupra ta? Treptat, declarațiile lui te pot capta emoțional și te pot face să-i cedezi fizic. Pentru a-ți păzi inima, fă legământ că vei spune „Te iubesc" nu după primul fior de dragoste, ci numai celui pe care-l iubești din toată inima. Astfel te vei putea controla într-o prietenie. Adevărata dragoste înflorește la vremea ei și crește chiar și fără aceste două cuvinte. Păstrează-le pentru momentul în care Dumnezeu îți va arăta că le-a sosit timpul. Ce cadou frumos pentru logodnicul tău să-i spui: „Ești primul căruia i-am spus 'Te iubesc!'" Prețuiește aceste cuvinte scumpe și astfel le vei rosti și le vei auzi rostite cu dragoste mulți ani în căsnicie.

Al doilea pas pe care-l poți face pentru a te păstra pură este să-ți păstrezi toate săruturile pentru viitorul soț. O femeie care a luat această hotărâre spunea: „Mă săturasem ca după fiecare întâlnire cu vreun băiat să-i dau un sărut în fața casei doar pentru un hamburger, un suc și cartofi prăjiți. Ce-ar fi trebuit să-i ofer dacă m-ar fi invitat la o cină cu friptură? După căsătorie am aflat că hotărârea de a nu-mi da sărutările „pe gratis" oricărui băiat mi-a adus un bonus. Fiecare sărut pe care l-am refuzat băieților în fața casei, l-a primit cel cu care m-am măritat, și încă „cu dobândă". A meritat să las sărutările să aștepte: după ani de zile, însemnătatea lor sporește în căsnicia noastră."

Sărutarea sau îmbrățișarea oferită de femeie nu trebuie să țină loc de „Mulțumesc"! Sărutul ar trebui să spună ceva mult mai profund. Dacă așa este, vrei să spui cuvinte intime, profunde,

oricărui băiat cu care te întâlnești? Orice sărut dat înainte și după căsătorie exprimă dragostea care aparține unui singur bărbat, alesului tău.

Dacă ți-ai aminti cui aparțin săruturile tale, nu te-ai grăbi să le oferi atât de repede. Dacă crezi că ți-ai întâlnit alesul, lasă timpul să dezvolte prietenia dintre voi, iar mai apoi vor sosi și drăgălășeniile. Dacă aștepți, el le va prețui și le va respecta mult mai mult.

Înțelege că sărutul este începutul contactului fizic și odată ce l-ai pornit e greu să dai înapoi. Gândește-te ce vrei să comunici și ce-ți comunică sărutul. Oferă-l ca să-ți dezvălui inima, nu ca să stârnești hormonii. Întrebată de ce „prietenii" rămân cu greu doar prieteni odată ce ies la întâlnire, o doamnă a răspuns: „Odată ce începi relația sexuală, ea rămâne singurul lucru pe care-l mai ai în comun cu 'prietenul'."

Al treilea pas este să hotărăști și să alegi ce vei face și ce nu vei face cu prietenul *înainte* ca lucrurile să se înfierbânte. Iată câteva exemple de „standarde la întâlnire", pe care multe femei duhovnicești le-au respectat. Ele te vor ajuta să rezişti presiunii de a „deschide cadoul" înainte de vreme (vezi mai multe în capitolul 9).

Mă voi întâlni numai cu băieți care cresc duhovnicește. (Cel mai probabil te vei căsători cu tânărul cu care te întâlnești. Acest aspect este foarte important!)

Mă voi concentra asupra prieteniei, nu asupra romatismului. (Nu te lăsa furată!)

Nu voi rămâne singură cu el în casă.

Nu mă voi întinde lângă un bărbat.

Nu-ți stabili standardele „pe parcurs." Emoțiile te pot înșela. Trebuie să faci alegeri importante înainte ca „palpitațiile" să devină prea zgomotoase ca să te mai poți auzi gândind. Notează-ți alegerile și citește-le des! Adu-le înaintea Domnului în rugăciune.

La o seară de studiu biblic, una dintre femeile care au știut să aștepte spunea următoarele lucruri despre întâlnirile ei:

„Înainte ca Isus să devină Domn peste relațiile mele, trăiam după sloganul societății, anume că a merge la întâlnire cu un băiat înseamnă a rămâne singură cu el într-un loc retras. De obicei, o astfel de relație se voia romantică și implica o anumită relație fizică – ca se accentua treptat, pe măsură ce continua relația. Când am început să mă apropiu de Domnul, mi-am schimbat părerile despre întâlniri și le-am înțeles ca pe un timp de construire a prieteniei, fără promisiuni sau atingeri fizice. Stând într-un grup de prieteni în loc să mă retrag singură cu el, pot vedea cu adevărat caracterul băiatului cu care-mi petrec timpul. Diversele activități pe care le desfășurăm în grupul nostru de prieteni ne ajută să ne păstrăm puritatea, dar nu ne opresc să ne construim prietenia sau să comunicăm. Când petrec timp cu un băiat nu mai definesc acel timp ca „întâlnire", ci vorbesc despre „construirea unei prietenii" fundamentate pe Cristos, Cel care are inima mea și ne direcționează prietenia."

Prea multe femei cred că, dacă-i dau bărbatului iubit satisfacția fizică pe care și-o dorește, îl vor câștiga fără îndoială pe veci. Sute de femei și-au coborât standardele și s-au compromis mergând mai departe decât știau că place Domnului, sperând că astfel bărbatul dorit va rămâne mereu al lor. Asta este o minciună; n-o crede!

Cuvintele pot aprinde cu ușurință o femeie. Majoritatea bărbaților știu acest lucru. Un alt mod de a-ți păzi puritatea este fuga de „vorbele dulci". Nu te lăsa pradă nici uneia dintre următoarele vorbe:

Dacă mă iubești...
Niciodată n-am mai simțit așa dragoste...
Doar o dată...
Nu te voi lăsa însărcinată...
Vreau să-mi petrec tot restul vieții cu tine...

Dacă tot ne căsătorim...

Fetele de vârsta ta nu mai sunt virgine ...

Ceea ce facem când suntem doar noi doi nu-i problema celorlalți...

O să fie bine, nu mergem până la capăt, numai un pic...

Și ei o fac, și sunt din biserică...

Dacă nu vrei să-mi demonstrezi că mă iubești, voi găsi pe alta care va vrea...

Ești prea demodată...

Hai să o facem acum, ca să ne pregătim pentru căsătorie...

Nu ni se va întâmpla tocmai nouă...

Să nu crezi aceste cuvinte. Au mai fost rostite, darul a fost despachetat, iar domnișoara a fost rămas cu un bagaj emoțional pe care scria „cucerită". Aceste cuvinte au prins în capcană multe fete – ferește-te! Când te vei gândi la situația în care te afli și vei crede că deții controlul, verifică din nou. Te vei bucura c-ai verificat. Un bărbat duhovnicesc nu te va presa spunându-ți vorbe dulci, ci te va prețui prin dragostea lui și te va cere în căsătorie înainte de a pretinde darul purității tale.

Dar dacă e deja prea târziu?

Nu trebuie să faci aceleași greșeli pe care le-au făcut atâtea femei. Dar, dacă pentru tine este „prea târziu" și ți-ai pierdut darul, nu-ți pierde și nădejdea. Chiar dacă există numai o „primă oară", Dumnezeu știe de prima ta experiență. Lasă-L să-ți vindece inima frântă cu iertarea Lui. Mărturisește-i că ai păcătuit și adu-ți păcatul înaintea Lui. Apoi păzește-te să nu te mai complaci în acest păcat. Învață lecția importantă care reiese din experiența ta dureroasă, dar încetează să lupți cu sentimentul de vinovăție. Isus a făcut ispășirea pentru acest păcat la Calvar.

Nu mai îngădui diavolului să te înfrângă amintindu-ți mereu de un păcat mărturisit lui Dumnezeu și de cei pe care i-a afectat. S-ar putea ca păcatul tău să aibă anumite consecințe în viitor, dar nu te lăsa biruită de vinovăție.

Dumnezeu este Dumnezeul care ne iartă și ne uită păcatul. Ieremia 31:34 spune: „Căci le voi ierta nelegiuirea și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatul lor." Una dintre cele mai mărețe lucruri este că Dumnezeu uită păcatele celor care sunt ai lui Cristos Isus. „Eu, Eu îți șterg fărădelegile pentru Mine și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele tale" (Isaia 43:25). Ia următoarele cuvinte pentru tine: „Dar fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea și aruncându-mă spre ce este înainte, alerg spre țintă pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Cristos Isus" (Filipeni 3:13-14).

Chiar dacă ai fost eliberată de păcatul tău mărturisindu-l, nu folosi harul iertării pentru a rămâne în păcat sau a te expune unor noi ispite. Alege mereu libertatea, în locul robiei păcatului. Înlătură orice piedică și păcatul care te înfășoară așa de lesne, și aleargă cu stăruință în alergarea care-ți stă înainte (vezi Evrei 12:1). Cum faci asta? Ațintește-ți privirea la Isus (nu la păcatul tău, la trecutul tău sau la tine). Isus este Cel ce sădește în tine și îți desăvârșește credința (vezi Evrei 12:2).

Mai trebuie să faci ceva pentru a fi cu totul eliberată. Trebuie să ierți și să uiți păcatele celor care au păcătuit împotriva ta. În Matei 5:21-24, Isus îți spune foarte clar ce trebuie să faci dacă ești mânioasă pe aproapele tău. Dar cum trebuie să ierți? Mai întâi hotărăște să-ți ierți aproapele din inimă, și apoi Dumnezeu te va ajuta să-ți vindeci sentimentele rănite. Nu te vei vindeca pe deplin dacă păstrezi amărăciunea în inimă. Lucrările frumoase din viața ta sunt distruse într-o clipă de atitudinea amară, neiertătoare.

Dacă ți-ai deschis darul mult prea curând, nu te lăsa

țintuită, nu pierde ocazia de a-ți reface viața. Acceptă iertarea lui Dumnezeu și nu te considera un bun respins la controlul calității. Dumnezeu are încă planuri mărețe cu tine. Tu, draga mea tânără care aștepți, ești o comoară. Dușmanul încearcă să te înșele când îți spune să te distrezi în felul lui. Ține seama de valoarea ta și de ceea ce ești. Nu lăsa ca plăcerile trecătoare ale unei nopți „de dragoste" să distrugă o viață întreagă de „dragoste trainică".

Cum să fii o femeie pură

2 Samuel 13:1-19 spune povestea dureroasă a unei femei care a fost violată. Observă reacția bărbatului care a primi ce a dorit. După ce-și potolește dorința carnală, ce reacție are el față de femeia pe care o dorise? Ce sentimente are față de această femeie? De ce?

_____

_____

_____

Cum își pot păstra tinerele curăția? (Psalmul 119:9, 11)

_____

_____

_____

Cum îți pot afecta prieteniile propria curăție? (1 Corinteni 15:33)

_____

_____

_____

Fă o listă cu moduri în care vrei să-ți păstrezi curăția în relația cu prietenul tău.

_____

_____

_____

Îți este prea greu să te păstrezi curată? (1 Corinteni 10:13). Enumeră câteva căi de scăpare pe care ți le dă Domnul.

_____

_____

_____

Explică ce înseamnă sărutul pentru tine. Ce vrei să arăți când săruți un bărbat? Există și un alt mod în care poți arăta acest lucru? Cum se poate opri comunicarea dintre cei doi când intervin atingerile fizice?

_____

_____

_____

Capitolul 7

Femeia sigură

„Nici acum nu-mi vine să cred!" îmi spunea o prietenă. „Am fost la întâlnire cu Făt-Frumos! Am pierdut câteva zile căutând o rochie superbă, mi-am făcut unghiile, şi părul îmi stătea mai bine ca niciodată. Mi-am luat zi liberă de la serviciu ca să mă pregătesc şi am plecat devreme să ajung la întâlnire. Cei două sute de kilometri pe care i-am parcurs mi-au părut o nimica toată. Puteam să zbor, aşa eram de emoţionată. Tot timpul drumului am încercat să mă calmez, dar nu mă puteam gândi decât la cât de bine ne potrivim, cât de frumoasă va fi relaţia şi viitorul nostru. Ne-am dus într-un loc romantic. Nu-mi vine să cred! Eram pregătită, doritoare, disponibilă. Totul era perfect, cu o singură excepţie. Am aflat că era homosexual."

Această tânără necăsătorită şi-a căutat cu tot dinadinsul „bărbatul viselor" doar ca să rămână dezamăgită. Rut, pilda noastră de femeie care a ştiut să aştepte, a făcut tocmai invers:

Şi el [Boaz] *a zis: „Fii binecuvântată de Domnul, fiică! Această faptă de pe urmă mărturiseşte şi mai mult pentru tine decât cea dintâi că n-ai umblat după tineri, săraci sau bogaţi. Acum, fiică, nu te teme, îţi voi face*

tot ce vei zice, căci toată cetatea știe că ești o femeie cinstită" (Rut 3:10-11).

Rut – singură, tânără, văduvă – trebuie să fi simțit dorința de a-și găsi un soț. Dar nu a pornit la „vânătoare de soți". În loc să „umble după bărbați", Rut a așteptat ca Domnul să i-l aducă pe cel ales. Rut a avut siguranță.

Sentimentele de nesiguranță

De ce tind femeile să „umble după bărbați"? De ce li se pare greu să aștepte liniștite ca viitorul soț să înceapă și să dezvolte relația? Răspunsul este unul singur: nesiguranța. Lumea femeii nesigure se limitează la a căuta ceva (căsătoria) sau pe cineva (Făt-Frumos), care ar putea fi pierdut sau luat de altcineva. Nesiguranța poate opri femeile să se bucure cu adevărat chiar știind că relația cu un bărbat nu oferă siguranță, deoarece numai Dumnezeu poate oferi siguranță.

Nesiguranța te face să ții cu dinții de o relație. Te simți nesigură pe tine dacă n-ai vreun bărbat în preajmă. Când el nu este cu tine, ți-e teamă că nu va mai veni și nu te va suna. Vrei să ți se dedice de teama să nu-l pierzi. Îi ceri tot timpul și atenția. Toate planurile tale, toate visurile tale depind de el. Nesiguranța într-o relație poate duce la gelozie și certuri, te poate face să nu mai fii sigură pe tine când el se uită la alte femei. Vrei să știi exact ce program are și cu cine-și petrece timpul. Nu vrei să fie înconjurat de alte femei interesante sau atractive; te-ai simți în pericol într-o astfel de situație.

Nesiguranța te poate face să ai așteptări nerealiste și o atitudine autoritară în relația cu un bărbat. Când te rănește sau te dezamăgește, rămâi supărată zile întregi.

Trăiești cu frica să nu faci un pas greșit și să-l pierzi. Simți mereu nevoia să „definești" relația și să dai glas dragostei voastre. Simți că trebuie să-i dovedești tot mai mult că-l iubești.

Nesiguranța aduce frustrare și neliniște într-o relație. Îți spui mereu că nu poți trăi fără el, și apoi o spui cu voce tare numai pentru a-l ține lângă tine.

Lisa i-a spus, chiar, prietenului ei că este însărcinată pentru a-l face să se căsătorească cu ea. Planul ei s-a întors împotriva ei, văzându-se nevoită să mintă din ce în ce mai mult când soțul și-a dat seama că nu era însărcinată. Lisa crezuse că numai dacă el va fi cu totul al ei va fi fericită și sigură. Planul ei i-a provocat, dimpotrivă, remușcări și a îndepărtat-o de el. Supărarea lui că s-a căsătorit fără să se simtă pregătit a dus la o căsnicie plină de neînțelegeri.

De ce să crezi o minciună?

De ce simt femeile că ele trebuie să umble după bărbați? Pentru că cele mai multe cred o minciună. Ele își zic: „Trebuie să-mi caut eu alesul, pentru că s-ar putea ca Domnul să nu-mi dea cel mai bun soț." Ce final crezi că ar fi avut povestea lui Rut dacă ea ar fi crezut minciuna aceasta? S-ar fi întors acasă cu Orpa și s-ar fi măritat cu un bărbat din poporul ei? Sau s-ar fi dus, totuși, cu Naomi în țara străină, dar și-ar fi ales singură bărbatul care să aibă grijă de a și de soacra ei? Dacă ar fi luat aceste decizii greșite, n-ar fi primit niciodată binecuvântarea și bucuria venite prin Boaz, iar noi n-am fi avut parte de binecuvântata carte Rut.

Dragele mele, Dumnezeu vă lasă să alegeți între planul Lui și planul vostru. Rut nu s-ar fi gândit niciodată că un om ca Boaz putea fi alesul. Perspectiva ta este mult prea limitată ca să afli cine și unde este prințul tău. Numai Dumnezeu știe toate lucrurile. Încerci cumva să iei viața în mâinile tale? Îți faci planuri de viitor, când Dumnezeu ar trebui să le facă? Nu accepta nimic sub standardele lucrurilor mărețe pe care le are

Dumnezeu pentru tine. Adu la picioarele Lui încercările tale de a struni lucrurile așa cum vrei tu. Cu siguranță nu vrei să regreți într-o zi că ți-ai ales singură „partenerul de viață": nu te lăsa amăgită de perspectiva ta limitată, de sentimentul că o relație te poate face să te simți în siguranță. Dumnezeu poate și îți va da ce e mai bun pentru tine, dacă accepți planul Lui.

Dragostea sigură

Modul unic în care am fost create le face pe unele dintre noi să lupte cu nesiguranța. Dumnezeu a creat fiecare fată cu nevoia de a fi iubită și a-l iubi pe tatăl ei pământesc. Când a făcut lumea, Dumnezeu a pus în centrul ei familia. Un tată protejează, iubește și poartă de grijă soției și copiilor lui. Modelul ideal de tată se găsește în dragostea blândă, plină de grijă, a Tatălui ceresc. Multe dintre femeile de astăzi n-au avut un tată care să urmeze acest model. Faptul că nu au avut parte de dragostea unui tată a lăsat goluri adânci în inima lor.

Karen descria această realitate astfel:

„N-am simțit niciodată că sunt iubită când aveam nevoie de dragoste. Am vrut să cunosc pe cineva pe care să-l iubesc și care să mă iubească în cel mai profund mod. Am întâlnit și am fost prietena unui băiat absolut minunat. Era creștin, arăta bine, era sociabil și, cel mai important, mă iubea. Am avut o relație minunată vreme de aproape doi ani. Am vrut să-i fiu soție, dar el nu dădea semne c-ar fi vrut să se căsătorească. Aveam douăzeci și unu de ani și eram virgină. Îmi doream să-l țin pentru mine și eram gata să fac orice pentru asta. Nu intenționasem să-mi compromit standardele înalte, dar am simțit că dacă ne vom apropia mai mult îi voi demonstra dragostea mea și-l voi câștiga pentru mine. De copil mi-am dorit mult ca tatăl meu să mă iubească, dar părea că nu reușeam să-i câștig dragostea. Am crezut că prietenul meu va putea umple nevoia după dragoste din inima mea. Am greșit amarnic. Mi-

am pierdut și virginitatea și prietenul dintr-o singură mișcare. Cred că dacă aș fi rezolvat problema nesiguranței din viața mea, aș fi înțeles că nici un bărbat nu-mi poate împlini nevoia după dragostea sigură."

Te gândești, probabil, că atunci când erai mică simțeai nevoia ca tatăl tău să te iubească, să te accepte și să te îndrăgească. Dacă el nu te-a putut iubi așa cum ai fi dorit, poate ai continuat să cauți un bărbat care să reușească. Nici un om, nici chiar soțul tău, nu poate împlini nevoia după dragostea sigură. Isus, care *„este Același ieri, și azi, și în veci"*, este singurul care nu te va dezamăgi (Evrei 13:8).

Vino la Tatăl ceresc acum. Spune-I dorința inimii tale de a fi iubită. Aruncă-te în brațele lui deschise, gata să te îmbrățișeșe și să te strângă la piept. El te privește cu dragoste. El așteaptă să-ți dea dragostea care împlinește. Poate că El va vrea să-ți dea și un soț care să te iubească. Cel cu care te vei căsători nu va putea să împlinească, însă, nevoia ta de siguranță. Doar dragostea lui Dumnezeu aduce siguranță.

Manipulare și manevrare

Când vezi o femeie care caută un soț nu te gândești că nu are siguranță. Nesiguranța locuiește adânc în inimă. Ceea ce vedem noi este abilitatea ei de a manipula și manevra. Când o femeie manipulează o situație, se simte mulțumită crezând că deține controlul.

La un colegiu a fost acceptat ca student unul dintre cei mai chipeși tineri pe care i-a avut vreodată acea școală. De fiecare dată când trecea pe coridoare, toate studentele începeau să șușotească. Când intra în sala de mese, toate fetele tăceau (asta da minune, nu-i așa?).

O grămadă de fete au dat buzna în biroul Lindei, secretara decanului, ca să se intereseze de orarul tânărului. De ce era important orarul lui? Această informație le-ar fi oferit șansa unei experiențe „vitale". Aceste tinere firești i-au aflat orarul, și de

cum termina orele *fugeau* unde se putea să apară el, așteptându-l „din întâmplare" pe coridoare. În fiecare zi, aceste manipulatoare erau hotărâte să-l întâlnească „din întâmplare" după cursul de Literatură Engleză sau de Educație Civică. Un lucru e cert: tot fugind pe coridoare după orarul lui, fetele se mențineau în formă mai ceva decât după o zi de aerobic!

Manipularea și manevrarea pot fi folosite și ca surogat, de pildă femeia poate pretinde că vrea să ajute un bărbat. Sunt femei care vor să se căsătorească în ideea că vor ajunge în cer pentru binele făcut bietului bărbat. Ele vor neaparat să poarte de grijă unui bărbat, așa că se mulțumesc cu orice bărbat neajutorat. Aceste femei scumpe (dar înșelate) caută un bărbat care să aibă nevoie de ele și se străduiesc să-i împlinească nevoile sperând că astfel îi vor câștiga inima. Ele sunt atrase de orice bărbat cu nevoi speciale.

La o conferință, un bărbat necăsătorit a menționat în treacăt că avea nevoie de niște insigne cu nume, așa că o mulțime de femei au dat fuga să le cumpere. Goneau de parcă s-ar fi grăbit la un magazin cu reduceri. Manipularea se manifestă ca surogat și atunci când un bărbat pretinde că are nevoie de cineva care să-i deretice prin casă că-i vin părinții în vizită. Când un astfel de tânăr, prea ocupat cu activitățile bisericii ca să mai vadă și de casă, își face cunoscută nevoia, sunt destule „Marta" gata să-l ajute, dar prea puțin atente la motivele din spatele acțiunii lor. „Marta" presupune că el o va aprecia și va ajunge s-o observe sau poate chiar să-i ceară o întâlnire. În ciuda faptului că o prietenă din biserică are mare nevoie de ajutor, Marta preferă să-l ajute pe el.

Care este diferența? Femeile vor mai degrabă să slujească un barbat datorită posibilității de a primi o „răsplată" mult mai mare ulterior. Ele visează ca șorțul „surogat" să se transforme mai apoi în inel de logodnă. O femeie înțeleaptă spunea: „Nu

face pentru un bărbat ceva ce n-ai face pentru o femeie." Multe femei sunt gata să pregătească prăjituri pentru bărbați chipeși, dar puține gătesc pentru o soră obișnuită. (Mare mirare că băieții ăștia nu se îngrașă: secretul s-ar putea să fie fuga de aceste femei manipulatoare!).

Femeia manipulatoare știe că o prietenă are nevoie de ajutor, dar o lasă să se descurce singură. Dar dacă un bărbat doar face aluzia că-i este sete, ea este gata să treacă prin foc pentru a-i aduce un pahar cu apă, repetând totodată în gând versetul din Scriptură despre paharul de apă oferit celui însetat. Lasă-l pe Dumnezeu să te folosească la slujirea fraților și surorilor tale fără motive ascunse. Rut n-a slujit de la început un bărbat încântător, ci o văduvă amărâtă – propria ei soacră.

Un alt mod de a manevra este să joci rolul mamei pe lângă un bărbat. Femeile nesigure se înșală adesea crezând că, dacă fac atâtea pentru un tânăr, îi vor câștiga cu siguranță inima. *Greșit!* Este foarte ușor pentru un bărbat, tânăr sau mai în vârstă, să lase o femeie să-i slujească. De ce? Pentru că majoritatea bărbaților sunt obișnuiți cu sacrificiile mamei lor. Mama lor bună s-a jertfit pentru ei încă de când erau în pântecele ei. Desigur, tânărul spune „Mulțumesc," dar tinerii nu se căsătoresc cu mamele lor! Când o femeie face un lucru frumos pentru un bărbat, el nu va sta toată ziua să se gândească la fapta ei altruistă (s-ar putea să fie obișnuit cu astfel de jertfe). Femeia aceea va începe să se simtă folosită.

Unele femei gătesc, cos nasturi, spală hainele – toate lucrurile pe care le face o mamă – presupunând că își repetă rolul pentru când vor fi împreună. Din păcate pentru tine, s-ar putea ca tânărul căruia-i slujești cu atâta dăruire să se îndrăgostească de o femeie care nu știe nici găti, nici coase și care preferă să ducă hainele la spălătorie, unde sunt și uscate și împăturite.

Elisabeth Elliot a fost descori întrebată: „Ce trebuie să fac pentru a-l face să mă observe?" Citește cu atenție sfatul ei:

Răspunsul meu este „nimic". Adică nimic pentru bărbatul respectiv. Nu-i da telefoane. Nu-i scrie scrisori cu abțibilduri, flori sau altceva sub semnătura ta și nu le pune în cutia de scrisori a școlii. Nu-l aștepta pe coridoare ca să-i spui: „Trebuie neapărat să vorbesc cu tine!" Nu-ți lua o înfățișare tristă, nu-l ignora, nu-l urmări, nu-i face servicii, nu vorbi despre el cu toate prietenele tale. Poți face un lucru, însă: adu înaintea Domnului toate dorințele tale. Dacă acesta este bărbatul pe care-L vrea pentru tine, amintește-ți că Domnul *„nu lipsește de nici un bine pe cei ce duc o viață fără prihană"* (Psalmul 84:11). Folosește-ți energia că să asculți de El, nu să umbli după băieți. Dumnezeu are metodele Lui prin care să vă aducă împreună. El n-are nevoie de ajutorul sau de sfatul tău.[1]

Ține minte cuvântul *nimic*. Această simplă doză de realitate te poate ajuta să-ți verifici mereu motivațiile când te raportezi la un băiat.

Verificarea motivației

Asta nu înseamnă că nu poți face fapte bune pentru un băiat; este doar o avertizare care să te îndemne să-ți verifici motivația. O femeie cu motivații egoiste își va face în minte planuri prin care să-l manevreze pe bărbatul viselor ei pentru a-i atrage atenția. Înainte de a merge la o întâlnire unde sunt și băieți, așa cum verifici dacă-ți stă bine părul, dacă te-ai aranjat cum trebuie și dacă-ți sunt curați dinții, tot așa verifică-ți și inima. Cere-I Domnului să-ți descopere motivațiile greșite din inimă. Înainte de a găti ceva pentru un frate, de a-i cumpăra o carte sau a-i trimite o scrisoare cu subînțeles, ai mare grijă și verifică-ți cu sinceritate motivațiilea înaintea Domnului, ca El să-ți arate tot ce este în inima ta. Poți să te ferești de multe dureri și lacrimi dacă înveți să-ți verifici mereu motivațiile din spatele acțiunilor.

Pentru a avea motivații curate, verifică-le zilnic. Proverbe 16:2 spune: „*Toate căile omului sunt curate în ochii lui, dar cel ce cercetează duhurile este Domnul.*"

Manipularea și manevrarea pot fi fatale. Dacă recurgi la manipulare pentru a atrage un bărbat, va trebui să manipulezi și pentru a-l păstra! Asta nu înseamnă că nu trebuie să te străduiești pentru a avea o relație sănătoasă, dar este o mare deosebire între străduință și manipulare. Vei înțelege deosebirea dintre cele două doar dacă-ți verifici motivația. Refuză să faci parte din echipa manipulării și manevrării!

Oprirea vânătorii

Pentru a opri vânătoarea de băieți trebuie mai întâi să încetezi să manipulezi și să manevrezi. Precum lui Rut, Dumnezeu îți poate da harul să faci acest lucru. Ai încredere că Dumnezeu îți va purta de grijă indiferent de împrejurări. Nu-ți pune istețimea la lucru. Dumnezeu cercetează inimile oamenilor din perspectiva veșniciei. Prin această perspectivă de ansamblu El vede mult mai bine decât tine. Încrede-te în El și lasă-L să-ți dovedească dragostea Lui, de care poți depinde.

Trebuie apoi să cauți siguranța în Cristos. El vrea să fii sigură de dragostea Lui; vrea să te protejeze, să te conducă și să te iubească. Pentru a-ți întări siguranța de sine, predă-ți inima și sentimentele Domnului. Debby își amintește un moment specific din viața ei când s-a imaginat stând în fața Domnului. A văzut fața plină de blândețe și dragostea Tatălui. S-a văzut aducând Tatălui ceresc inima ei însingurată și frântă, după ce trecuse printr-o experiență dureroasă. În ziua aceea, Debby și-a predat Domnului toate sentimentele și s-a rugat:

Tată, inima mea este firavă și ușor de frânt. Am încercat să găsesc pe cineva care să mă prețuiască, dar n-am luat aminte la

perspectiva Ta. Prin urmare, inima mea s-a frânt și sentimentele mi-au fost călcate în picioare. Îți cer să-mi iei și să-mi păzești inima. Nu vreau să mai am gânduri și sentimente care să mă facă să-mi dau inima mult prea repede. Voi veni îndată la Tine când voi simți că încep să mă îndrăgostesc. Ține, te rog, cheia inimii și sentimentele mele până în ziua în care va apărea bărbatul pe care mi L-ai pregătit.

Debby mi-a spus de mai multe ori că acesta a fost un moment de turnură pentru ea. A vrut să se încreadă în Domnul și în acest domeniu important al vieții ei, dar s-a gândit și că, probabil, nu va mai trăi niciodată simțirile năucitoare ale dragostei pentru un bărbat. Ori de câte ori ieșea cu un băiat stătea în rugăciune ca să se asigure că inima și sentimentele ei erau încă în mâna Tatălui ceresc. S-a temut deseori că nu va mai simți „bătăile învăpăiate ale inimii îndrăgostite" și probabil se va căsători cu unul dintre băieții „simpatici" care o curtau.

Într-o zi, în timp ce se ruga, și-a dat seama că s-a îndrăgostit de un tânăr pe nume Bill. Se întâlneau deja de câteva luni și ispita de a da frâu liber sentimentelor era puternică. Totuși, a scris următoarele cuvinte în jurnalul ei:

Simt că țin cu adevărat la Bill. Tată, tu știi ce este mai bine pentru mine. Mi-am dat inima și sentimentele în mâna Ta. Voi aștepta să-mi confirmi că el este alesul și nu mă voi încrede doar în sentimente. Tu nu vei îngădui ca inima mea să se frângă din nou, dacă o las în grija Ta. Mă încred în Tine să mă liniștești și voi aștepta momentul ales de Tine.

În finalul rugăciunii pentru o perspectiva corectă, Debby scria: ***Cu Isus pe primul loc, și prietenul meu pe al doilea, voi avea pace și siguranță trainică.***

Cuvintele ei îți par bune, dar de unde să începi? Pentru a deveni sigură meditează la Cuvântul lui Dumnezeu. Proverbe 1:33 ne îndeamnă să ascultăm de Dumnezeu și vom trăi în

siguranță. Cu cât citești mai mult, cu atât înțelegi cine este Dumnezeu – care este caracterul Lui – lăsând la o parte ceea ce crezi sau ai auzit că este El. Vei fi surprinsă să afli cât de diferit te privește El față de ceea ce ai crezut până acum. Citește Psalmii și notează toate promisiunile pe care le-a făcut celor ce se încred în El. Psalmul 16:11 spune: „*Îmi vei arăta cărarea vieții* [dacă mă voi căsători sau nu]*; înaintea Feței Tale sunt bucurii nespuse* [prezența Lui, nu căsătoria, dă bucurie] *și desfătări veșnice în dreapta Ta*" [ce-ar putea cere o fată mai mult ?].

Citind Cuvântul lui Dumnezeu vei afla ce crede Dumnezeu despre tine. În 1 Petru 2:4, Dumnezeu spune că te-a ales și ai preț în ochii Lui. El te numește prețioasă, onorată, iubită și răscumpărată în Isaia 43:1-6. Isaia 43:7 spune că ai fost creată pentru slava Lui. Tu ești deosebită înaintea lui Dumnezeu – atât de deosebită că are planuri cu tine, „*gânduri de pace, și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde*" (Ieremia 29:11b).

Noul Testament este plin de gândurile lui Dumnezeu pentru tine. Tu ești acceptată (Romani 15:7); nu ești învinovățită (Romani 8:1); ești fiica Lui (Ioan 1:12) (A-propos, fiica unui Împărat este *prințesă*. Comportă-te ca o prințesă de preț, cum și ești de fapt, și cere să fii tratată ca o tânără de viță nobilă). De asemenea, tu ești templul lui Dumnezeu (1 Corinteni 3:17). El îți este de ajuns în ce privește viața (2 Corinteni 3:5) și îți dă biruința Lui (2 Corinteni 2:14). Biblia, scrisoarea Lui de dragoste pentru tine, este plină de lucrurile minunate pe care le spune Dumnezeu despre tine.

Nu lăsa nesiguranța să te împingă la manevre ascunse sau la manipulare. În loc să începi vânătoarea de soț sau prieten, folosește-ți forțele pentru a-ți consolida caracterul (Rut 3:11). Așteaptă, ca o femeie sigură, ca Tatăl ceresc să împlinească planurile Lui pentru tine.

Când învăț să stau liniștită
Și mă odihnesc în voia Sa,
Când știindu-L aici sunt sigură
Și mă-ntorc din calea rea,
Inima așteaptă povața Sa.

JMK

Cum să fii o femeie sigură

Gândește-te la lucrurile pe care le consideri cele mai importante și cărora le oferi mult timp și energie (de pildă: înfățișarea, banii, cariera, familia, prieteniile, băieții). Dacă ți-ar fi luate toate deodată, cum ai reacționa? Siguranța vieții se bazează pe lucruri care nu pot fi luate. Ți-ai zidit viața pe lucruri care te fac să fii sigură sau nesigură?

_____

_____

_____

Ai ajuns la concluzia că manipulezi pentru a câștiga un bărbat? Proverbe 4:23 te îndeamnă să-ți păzești inima. Scrie în ce moduri poți răspunde când ești ispitită să „prinzi" un băiat.

_____

_____

_____

Meditează la Coloseni 3:1-3. Cum te vor ajuta aceste versete data viitoare când te vei simți nesigură și vei vrea să-ți iei viitorul în propriile mâini?

_____

_____

Ce poate face o femeie în aşteptare cu sentimentele ei până-şi întâlneşte alesul? Enumeră câteva opţiuni din Psalmul 37:3-7.

Mărturiseşte, în jurnalul tău, toate momentele în care ai încercat să manipulezi o persoană sau o situaţie. Caută-ţi siguranţa personală la Împăratul ceresc şi cere-I Duhului Sfânt să te ajute.

Dacă relaţia voastră s-ar sfârşi, care ar fi urmarea faptului că te-ai bazat pentru siguranţă pe Domnul şi nu pe fostul prieten? Poţi mulţumi Domnului pentru o prietenie chiar dacă nu este de durată? Căutând siguranţa de sine în dragostea veşnică a lui Dumnezeu (vezi Evrei 13:5), femeia va putea zidi relaţii trainice de prietenie fără să renunţe la standarde în favoarea unui viitor incert.

Capitolul 8

Femeia împlinită

Abia te-ai întors de la o conferință a tinerilor, unde ți-ai adus din nou neliniştile înaintea Domnului, ca El să-ți dea pace şi împlinire. În timp ce asculți mesajele de pe robotul telefonului, auzi o voce cunoscută. Cel mai căutat burlac te roagă să vă întâlniți la sfârşitul săptămânii. Rămâi calmă, dăruind Domnului toate aşteptările tale? Sau sari în maşină şi te duci la magazin să-ți cumperi farfurii de porțelan şi să probezi nişte rochii de mireasă? Nu cumva gândul la întâlnirea cu cel mai fermecător burlac din oraş te face să treci prin „stresul pre-romantic?" Sau îl rogi pe Isus să fie Domnul aşteptărilor tale?

Pentru ca o femeie singură să experimenteze mulțumirea de sine în această lume a „cuplurilor", trebuie să evite nemulțumirea. Femeia singură trebuie să învețe misterul mulțumirii şi puterea ei asupra torturii dorinței.

Tortura dorinței

Se spune că suferința înseamnă a avea parte de tot ce nu vrei

(singurătate) și a vrea ceea ce nu ai (un soț). Ca femeie nemăritată poți spune *Amin* la o asemenea definiție a suferinței? Știi prea bine ce înseamnă să te trezești dimineața gândindu-te că nu ai ce ai vrea să ai – un soț. Cum rezişti acestei dorințe din suflet?

A dori ceea ce nu are este condiția universală a omului. Ea nu se limitează la cei necăsătoriți. Este adevărat că dorința de a avea un soț se poate împlini în ziua nunții, dar este curând înlocuită de așteptări pe care căsnicia nu le poate împlini nici într-o mie de ani. Dacă ești nemulțumită acum, când nu ai soț, poți fi sigură că vei fi nemulțumită și după căsătorie.

Misterul mulțumirii pare să-i scape femeii nemăritate. Ea presupune că împrejurările exterioare îi justifică condiția, permițându-i să fie nemulțumită că nu are ce-și dorește. Fără a fi învățat să renunțe la povara teribilului ei egoism, această femeie continuă să lupte cu dorințele care o frământă. Neliniștea cauzată de dorința ei neîmplinită face ca perioada de așteptare să fie aproape imposibil de suportat. De fapt, femeia nemulțumită percepe cuvântul *așteaptă* ca pe un blestem. Femeia mulțumitoare, însă, este gata să aștepte ce are Dumnezeu mai bun pentru ea.

Puterea de a aștepta

Privind la împrejurări, Rut ar fi avut dreptate să fie nemulțumită. Rămasă văduvă de tânără, situația ei ar fi justificat amărăciunea și autocompătimirea. De fapt, însăși soacra își schimbase numele din Naomi (plăcută) în Mara (amărăciune) pentru a da glas nemulțumirii din suflet. Totuși, Rut a ales să se apropie de Dumnezeul lui Israel, despre care a aflat că este demn de încredere și în situații dificile.

Deoarece făcea totul cu mulțumire, Rut a câștigat atenția și binecuvântarea celui mai de seamă burlac din oraș. Naomi i-a spus că Boaz era candidatul perfect care o putea „cumpăra" (vezi

legea leviratului din Deuteronomul 25:5-10). Asta însemna că legea mozaică îi permitea lui Boaz, rudenia cea mai apropiată a lui Rut, să răscumpere văduva fără copii şi astfel să continue şirul genealogic al familiei. Legea putea cere chiar ca Boaz să se căsătorească cu Rut. Închipuie-ţi că-l întâlneşti pe cel mai dorit burlac din oraş şi-i spui: „Legea îţi cere să te căsătoreşti cu mine înainte să împlinesc treizeci de ani!"

Naomi a instruit-o pe Rut cum să se apropie de Boaz şi să-i ceară să fie răscumpărătorul ei ca rudenia cea mai de aproape. Acest episod al istorisirii este relatat în capitolul 3 din cartea Rut. Răspunsul lui Boaz la cererea lui Rut este pe măsură: „Acum, fiică, nu te teme, îţi voi face tot ce vei zice, căci toată cetatea ştie că eşti o femeie cinstită" (Rut 3:11). Închipuie-ţi că un bărbat îţi spune: „Voi face tot ce ceri!" Bunăvoinţa lui Boaz a răspuns în mod direct caracterului ei, adică felului în care se raportase ea la viaţă şi la Dumnezeu.

Rut se întoarce acasă cu veşti bune. Totuşi, Naomi nu răspunde invitându-şi nora la magazin ca să-i cumpere rochia de mireasă. O femeie nerăbdătoare şi nemulţumită ar fi considerat că un burlac binevoitor şi interesat de ea este de-ajuns pentru a comanda invitaţiile de nuntă. Femeia mulţumitoare, însă, consideră că nu se cuvine să se comporte astfel.

Răspunsul Naomei la bunăvoinţa lui Boaz ar fi pentru multe femei necăsătorite de astăzi ca o găleată de apă pe inimile lor înflăcărate. „Şi Naomi a zis: 'Fii liniştită, fiica mea, până vei şti cum se va isprăvi lucrul acesta, căci omul acesta nu va avea odihnă până nu va sfârşi lucrul chiar azi'" (Rut 3:18). Cine trebuie să *aştepte*? Femeia trebuie să aştepte. Cine este cel care nu va avea odihnă? Bărbatul, Boaz, nu va avea odihnă.

Aşteaptă. Sfatul acesta nu vrea să-ţi pricinuiască suferinţă, ci dimpotrivă, s-o preîntâmpine. Femeile au parte adesea de dureri

nedorite când o iau înaintea planului lui Dumnezeu. Naomi știa că s-ar putea să existe o altă rudenie mai apropiată decât Boaz, care să aibă drept de răscumpărare asupra lui Rut (rudenia respectivă chiar a existat, dar, fără știrea ei, acesta s-a descalificat ca răscumpărător renunțând oficial la drepturi). Naomi n-a vrut ca Rut să fie cuprinsă de dezamăgire în cazul în care lucrurile ar fi luat o turnură neașteptată.

Cărările nemulțumirii

Faptul că nu este căsătorită poate fi destul de greu pentru o femeie, dar când un bărbat o momește și-i frânge inima, femeia poate ajunge pe cărările periculoase ale nemulțumirii. Multor femei le este atât de teamă că ar putea cădea într-o astfel de capcană, încât le trebuie ani buni să-și revină și să-și recâștige încrederea într-un bărbat.

Este un mister că unii bărbați nu sunt conștienți de capacitatea lor de a înșela. „Nimeni să nu fie cu vicleșug și cu nedreptate în treburi față de fratele [sora] său; pentru că Domnul pedepsește toate aceste lucruri (1 Tesaloniceni 4:6). A înșela înseamnă a trezi dorințe fizice și emoționale pe care nu le poți împlini. De vreme ce mulți bărbați nu înțeleg cum se poate ca prin acțiunile lor să-și înșele surorile în Cristos, femeile necăsătorite trebuie să poată distinge situațiile în care un bărbat ar putea înșela o femeie. Înțelegând intențiile reale ale bărbatului, femeia necăsătorită poate evita dezamăgirea emoțională și își poate controla sentimentele.

Unul dintre modurile în care bărbatul poate înșela femeia este folosindu-se de anumite fapte sau vorbe. Un tânăr încântător își începea scrisoarea cu cuvintele: *Draga mea Rază de soare*. Întrebat cine era „Raza de soare", a răspuns că așa alinta el o prietenă de la școală. Îi dăduse acest nume tandru

într-o seară, pe când priveau apusul soarelui de pe dealul de lângă universitate. Când a fost întrebat dacă au gânduri serioase, tânărul a răspuns: „Oh, nu, suntem doar prieteni şi nu văd nici un viitor în relaţia noastră." A fost sfătuit să nu-şi mai numească prietena „Rază de soare", fiindcă astfel o înşela emoţional. Dar, ca mulţi alţi bărbaţi, tânărul nu a înţeles că numind-o Rază de soare ea s-ar putea să viseze la „razele de soare" din viitorul lor de după absolvire.

Un al doilea mod în care bărbatul poate înşela femeia este folosindu-se de „legea nescrisă" propusă de filme şi luată de bună de majoritatea creştinilor, adică: prietenia cu sexul opus trebuie să fie romantică, dar să treacă de barierele emoţionale. În această privinţă, filmele încurajază tocmai imaginea surferilor care iau cu asalt valul învolburat. A delimita graniţe emoţionale, spun ele, înseamnă a ataca dreptul la dragoste. Ironia este că, dimpotrivă, dragostea adevărată este păzită de aceste graniţe şi de înşelările dureroase.

Ken şi Jackie şi-au stabilit câteva linii directoare specifice în ce priveşte comunicarea, curăţia şi conducerea în relaţia lor de prietenie. Fiind colegi de clasă şi totodată creştini, cei doi au considerat că stabilirea unor ţeluri şi limite va face ca relaţia lor să meargă în direcţia bună, să fie înfloritoare şi de durată. Contrar opiniei societăţii, ei au continuat să se ghideze după aceste linii directoare în ultimii douăzeci de ani – şi relaţia lor este tot mai romantică pe zi ce trece.

Într-o reclamă la McDonald's, un tânăr îi arată clar fetei cu care iese în oraş care va fi direcţia relaţiei lor. Chiar înainte de a urca în maşină, băiatul face o ultimă observaţie: „Vreau să înţelegi că asta e o simplă întâlnire, nu te cer în căsătorie." Fata zâmbeşte în pripă, urcă în maşină şi cei doi se duc la McDonald's şi la cinematograf. Am putea crede că tânărul a fost pur şi simplu deschis, cinstit, dar observaţia lui ar trebui să pună în gardă fetele cu privire la scopul acţiunilor unui bărbat.

Un alt treilea mod în care bărbatul poate înșela femeia este concentrându-se exclusiv asupra potențialului sau viitorului relației lor, în detrimentul oportunității de a-și dezvolta prietenia în prezent. Astfel, multor femei li se transmite că nu pot fi împlinite deplin în prezent, în momentul de față. Această idee duce deseori la tulburare emoțională, făcând dificilă așteptarea în mulțumire. Toate aceste discuții despre viitorul vostru împreună, despre căsătorie, despre casa pe care o veți cumpăra devin mult mai clare după logodnă. În loc să discutați exclusiv despre „ceea ce poate fi", gândiți-vă la acțiuni specifice prin care să vă dezvoltați prietenia în prezent în mod pozitiv.

Porunca a unsprezecea

Având în vedere aceste modalități generale prin care femeile pot fi înșelate de bărbați, trebuie să știi că te poți și autoînșela, refuzându-ți cu bună știință mulțumirea sau împlinirea de sine. Ca femeie necăsătorită, te poți autoînșela tot așa cum înșală un bărbat. Rămâi mulțumită luând ca model „Porunca a unsprezecea": nu te înșela singură.

Femeile se pot înșela confundând slujirea creștină cu căsnicia. Un tânăr vrea să te ajute să crești în credință, iar tu îi interpretezi greșit grija crezând că va duce inevitabil la căsătorie. Un băiat și o fată sunt în aceeași echipă de lucrare creștină, apropierea lor spirituală fiind greșit înțeleasă de ea ca ascunzând intenții romantice.

Intențiile înțelese greșit de către cei doi nu duc decât la conflicte. Accidentele pot fi evitate numai dacă femeia mulțumită, împlinită, își va coordona sentimentele cu realitatea: a face parte din aceeași echipă de slujire creștină este un privilegiu, nu automat o oportunitate de căsătorie. Zilnic, peste tot în lume, femeile sfârșesc cu inima frântă pentru că pun sentimentele, iar

nu dedicarea, pe primul loc. Femeile, tinere sau mai în vârstă, refuză să-şi controleze propriile sentimente. La urmă se văd neajutorate din punct de vedere emoţional, supărate pe bărbaţii care nu s-au ridicat la înălţimea aşteptărilor şi emoţiilor lor.

Un gest cât de nevinovat poate duce la fantezii inimaginabile. Un bărbat îţi trimite o simplă felicitare, mulţumindu-ţi pentru contribuţia la proiect sau lucrare. Cum răspunzi unui asemenea gest? Pui felicitarea la loc de cinste, visezi la un viitor împreună cu el şi dai frâu liber aşteptărilor?

Consilierii ajută tot mereu bărbaţii şi femeile să-şi interpreteze corect relaţiile. De mai bine de un an, Nancy făcea consiliere pentru că avea inima frântă şi sentimentele răvăşite de autoînşelare. I-a povestit consilierei cum s-a înşelat în relaţia cu bărbaţii.

Proaspăt convertită la creştinism, Nancy a luat şi ea parte la întâlnirile tinerilor, unde a început să fie atentă la nevoile conducătorului de tineret. Ea a venit în întâmpinarea lucrurilor speciale de care se ocupă o mamă pentru fiul ei sau o fată pentru prietenul ei. Nu doar că s-a ocupat de aceste probleme, dar a fost şi o adevărată încurajare pentru el prin credinţa ei care creştea văzând cu ochii. I-a acordat fiecare moment liber pe care-l avea, ajutându-l în multele aspecte pe care trebuie să le rezolve conducătorii de tineret. Dacă trebuia să consilieze o femeie, el o chema întotdeauna şi pe ea. Dacă un invitat special trebuia adus de la aeroport, o suna pe ea. Ea îi stătea zi şi noapte la dispoziţie pentru a rezolva orice problemă. Pentru cineva fără experienţă, totul ar putea părea în ordine – o creştină convertită de curând ajută acest bărbat la lucrarea cu tineretul. Lipsa de prudenţă a pastorului asociată cu propria ei imaturitate spirituală au dus la un deznodământ fatal. Tânăra a confundat slujirea creştină cu căsnicia, înşelându-se singură.

După ce au petrecut Crăciunul împreună, împărtăşindu-şi

multe sentimente adânci, ea a plecat în Israel pentru o lună. La întoarcere, el a întâmpinat-o cu vestea șocantă că se logodise între timp. Dar i-a cerut el vreodată să-și împartă viața cu a lui? Nu. El s-a logodit cu o fată minunată, dar care nu luase parte atât de activ la întâlnirile tinerilor. Evident, asta a distrus-o pe Nancy. Și cazul ei nu este izolat. Numărul femeilor necăsătorite care se autoînșală crește ca o epidemie.

Pentru a da greutate Poruncii a Unsprezecea va trebui să reziști ispitei de a mai face fapte „altruiste" pentru vreun bărbat fără a-ți evalua motivațiile. Câte daruri ai făcut unor băieți pentru că ai simțit că relația s-ar putea să fie de durată? La câte slujiri n-ai pus umărul pentru a avea șansa să fii văzută de el? De câte ori ai fost gata să ajuți un frate, dar dacă în locul lui ar fi fost o soră în Cristos n-ai fi ajutat-o?

Cel mai ușor mod de a încălca Porunca a Unsprezecea este jucând rolul de „mamă sau soție surogat" pentru un frate în Domnul. Îți jertfești timpul și atenția pentru a-i împlini nevoile speciale ascunzându-te după o atitudine altruistă? Sunt femei care spală hainele unui bărbat sau îi fac curat în apartament fără ca acesta să le fi cerut să iasă împreună. Poți la fel de bine să-i speli și mașina! Ceea ce nu știe o femeie necăsătorită este că, făcând fapte bune pentru un bărbat, nu-i va câștiga automat dragostea. De ce? De cele mai multe ori el este obișnuit ca o femeie să-l slujească. Îți amintești de mămica lui bună?...

Un creștin devotat ar trebui să facă fapte bune, dar când slujirea ta se limitează la bărbații din grupul tău, faptele tale se va întoarce în final asupra ta. S-ar putea să sfârșești cu inima frântă de autoînșelare când vei înțelege că respectivul bărbat a primit slujirea ta ca pe un lucru obișnuit.

Într-o tabără de vară, o tânără s-a pus cu totul la dispoziția unui anumit băiat din grup. Vreme de zece săptămâni, în timpul lor liber l-a ajutat să se pregătească pentru viitoarele examene și

să învețe pagini întregi. La început, ajutorul pe care i-l dădea i-a impresionat pe ceilalți din grup. Mai pe urmă însă a devenit evident pentru toți, cu excepția lui, că sentimentele ei față de el s-au schimbat și că nu mai era sora în Cristos, ci se voia prietena cu așteptări romantice. Poate fi cineva învinovățit de suferința de la sfârșitul verii? Dacă amândoi ar fi fost mai prudenți și mai înțelepți, ar fi putut rămâne buni prieteni fără ca ea să se autoînșele.

Când vacanța s-a terminat și toți s-au dus la casele lor, el a îmbrățișat-o voios și, după ce i-a mulțumit din inimă, s-a dus să-și dea examenele și s-a căsătorit la scurt timp cu o tânără din localitatea lui. Ce s-a întâmplat cu fata lăsată în urmă, care a primit doar mulțumiri? A învățat o lecție dură, dar era răvășită emoțional. Și-a dăruit inima fără băgare de seamă. A dăruit ore întregi din timpul ei în speranța că sentimentele îi vor fi împărtășite, dar a rămas cu amintirea dureroasă că a dat atât de mult fără a primi nimic în schimb. Motivația ei a fost greșită. S-a înșelat singură pentru că nu și-a verificat sentimentele.

Fanteziile prenuțiale

Unul dintre modurile în care putem evita autoînșelarea este disciplina zilnică în ce privește „fanteziile prenuțiale". Asemenea fantezii s-ar putea să te scoată din monotonie, dar sunt periculoase. Ele vor face tot mai dificilă mulțumirea de sine, fiindcă nu presupun doar a visa cu ochii deschiși, ci îți atacă mulțumirea și evlavia. Poate ești atât de obișnuită cu ele, încât nici nu sesizezi că ai început să visezi cu ochii deschiși la prințul tău.

Deseori nemulțumirea femeii poate fi cauzată mai mult de fanteziile ei, decât de împrejurările neprielnice sau frustrante. Meditează un moment la trei cuvinte din 2 Corinteni 10:5:

răsturnarea izvodirilor minții. Când te imaginezi cu un tânăr întâlnit la școala duminicală sau la serviciu ai a face doar cu propria-ți fantezie. Ce ar trebui să faci când începi să visezi cu ochii deschiși la un băiat care nu te curtează sau cu care nici măcar nu te-ai întâlnit? Trebuie să-ți aduci toate gândurile la Isus și să le lași în mâinile Lui puternice. Aducerea zilnică a fanteziilor tale înaintea lui Isus este temelia unei vieți pline de mulțumire, fie că ești căsătorită sau nu. Acum acestea sunt doar fantezii prenuptiale, dar după căsătorie ele pot continua aducându-ți alți bărbați în minte.

Nedisciplinarea în ce privește „izvodirile minții" poate duce la autoînșelare și nemulțumire nefondată. Sally nu s-a disciplinat în această privință și a fost rănită inutil. A participat ca și consilier la o conferință națională de tineret, unde a întâlnit un tânăr creștin din zona ei. S-au simțit bine discutând în pauza dintre sesiuni, iar la întoarcerea acasă el a început să o sune. După fiecare convorbire ea visa cu ochii deschiși și le spunea prietenelor că ar putea avea o relație de durată. S-a gândit și la faptul că el era mai tânăr decât ea, dar nu și-a lăsat fanteziile distruse de un detaliu atât de neînsemnat. Cu fiecare telefon, fanteziile ei îmbrăcau culori tot mai vii. Visele ei s-au transformat curând în coșmaruri. În timpul unei convorbiri, el o întrebă: „Te deranjează dacă vin să te vizitez în vacanța de primăvară?" Ea a primit cu bucurie propunerea, dar a urmat partea a doua: „Te superi dacă vin cu niște prieteni?" Ea a presupus că erau doi prieteni pe care el îi ucenicia, dar a fost foarte surprinsă să audă că numele lor nu erau Bill și John, ci Becky și Sarah. După ce s-a recules, i-a răspuns politicoasă că un astfel de plan n-ar merge. A pus telefonul în furcă simțindu-se trădată și supărată că el s-a gândit să folosească casa ei (aflată la malul mării) ca loc numai bun de vacanță. Poate că tânărul n-a fost sensibil la nevoile ei, dar durerea ei se trăgea din faptul că petrecuse zile

şi nopţi visând cu ochii deschişi la o posibilă relaţie. Ar fi putut evita durerea şi supărarea dacă s-ar fi disciplinat abţinându-se de la aceste fantezii prenunţiale.

Prietenii ne hrănesc deseori fanteziile prenunţiale. După doar o singură întâlnire cu un băiat deosebit, fata va împărtăşi detaliile întâlnirii cu prietenele, iar acestea nu se vor limita doar să-i împărtăşească bucuria, ci îi vor hrăni fanteziile prin întrebări de genul: „Crezi că el e alesul? Crezi că el e Boaz pe care-l aştepţi de-atâta vreme?" Nu doar noi trebuie să ne disciplinăm fanteziile, ci avem nevoie şi de prieteni care să ne amintească să n-o luăm înaintea planului lui Dumnezeu. O asemenea „monitorizare" a sentimentelor şi strunirea lor de către prietenii noştri este foarte necesară femeii creştine necăsătorite.

Monitorizarea spirituală

Când o prietenă te sună să-ţi spună totul despre seara petrecută cu un bărbat special, simţi încă din primele cuvinte că fata a început călătoria în lumea poveştilor. Pe când îţi spune că el este un fost prieten care tocmai a devenit creştin şi a intrat din nou în viaţa ei, tu fii foarte atentă. Poate că, în timp ce ea continuă relatarea, eşti ispitită să-i spui: „Probabil el e Boaz al tău" – dar n-o spune! Aminteşte-ţi de înţeleapta Naomi şi nu-ţi induce prietena în eroare. Dacă încurajezi entuziasmată speranţe false într-o situaţie prezentă, care mâine s-ar putea să nu mai fie, îţi ajuţi prietena să se autoînşele. Dacă vrei s-o ajuţi să-şi „monitorizeze" reacţiile, aminteşte-i că o convorbire telefonică nu este de-ajuns pentru a-l invita acasă la ea să-i întâlnească părinţii. Dimpotrivă, arată-i că trebuie să aştepte până când vede că relaţia lor se dezvoltă.

S-ar putea ca sfatul tău să nu fie apreciat de la început, dar rezultatul „monitorizării" va fi pozitiv. Asta nu înseamnă că

nu te poți bucura pentru prietena ta care tocmai s-a întâlnit cu un bărbat evlavios. Un dar mai mare decât simplul fapt că-i împărtășești bucuria este s-o încurajezi să nu grăbească relația dintre ei dând frâu liber fanteziilor prenuțiale. Multe lacrimi au curs din cauza relațiilor care nu s-au dezvoltat decât în visurile ei sau ale lui.

La o ieşire cu prietenele, o fată le spunea celorlalte că nu voia să ia în considerare „monitorizarea spirituală" pe care i-o propunea mama ei în ce privește fanteziile prenupțiale. Îi era teamă de răspunsul calm şi rezervat pe care i-l dăduse mama ei după ce i-a relatat întâlnirea plină de farmec cu bărbatului visurilor ei. Mama ei, o femeie înțeleaptă, s-a arătat reținută şi chiar cinică auzindu-şi fiica turuind despre Făt-Frumos. Cum putea o mamă atât de sociabilă şi încurajatoare să aibă rezerve când fiica îi povestea visând cu ochii deschişi la bărbatul pe care merită să-l aştepți? Avea mama informatori despre care fata nu ştia? A angajat vreun detectiv particular să-l urmărească pe bărbatul visurilor ei pentru a găsi dovezi incriminatoare? Evident că nu! Această mamă, întocmai ca Naomi, a dat dovadă de înțelepciune evaluând răspunsul dat fiicei şi nelasându-se înşelată de o relație de care se putea alege praful.

Cât de bine este să auzi că o mamă şi-a ajutat fiica să nu se autoînşele. Deseori, mamele sunt atente doar la apariția unui bărbat care le curtează fiicele. În loc să-şi încurajeze fiica să-şi folosească timpul liber pentru Isus (ca o tânără sârguincioasă), mama şi fiica analizează şi reanalizează absența bărbaților disponibili pentru fată şi merg împreună la cumpărături ca să-şi aline golul sufletesc. Nu toate am fost binecuvântate cu o mamă care să ne „monitorizeze spiritual", dar putem învăța de la această mamă să fim la rându-ne sfetnici duhovniceşti pentru tinerele care au nevoie de ajutor.

Cum poți fi un sfetnic duhovnicesc? Data viitoare când o

prietenă este extaziată că tocmai s-a întors de la întâlnirea cu un băiat extraordinar, roagă-te să-i poți împărtăși bucuria, dar și s-o îndemni cu curaj să-și aducă visurile înaintea Domnului și să nu dea glas așteptărilor înainte de momentul ales de El. Un sfetnic duhovnicesc înțelege importanța de a aduce așteptările înaintea Celui căruia orice tânără își poate încredința dorințele și visurile. Ea își poate încuraja prietenele să aducă înaintea Domnului fanteziile prenupțiale, ca să ajungă la adevărul din Psalmul 62:5: „Da, suflete, încrede-te în Dumnezeu, căci de la El îmi vine nădejdea."

Te-ai fi așteptat ca la vârsta asta să te fi căsătorit deja? Ai așteptat toată viața să te măriți, și deja ești divorțată? Aceste așteptări înșelate îți arată că ai nevoie de dragostea lui Dumnezeu și de încurajare din partea unui sfetnic duhovnicesc care să-ți amintească mereu să n-o iei înaintea voii lui Dumnezeu în ce privește relația cu bărbații.

Au fost odată două femei care au avut de făcut față provocării să-și sfătuiască prietena curtată de „Făt-Frumos". Aceste femei erau nevoite să stingă mereu focul entuziasmului prietenei lor. Ele și-au „monitorizat" răspunsurile și s-au limitat la realitate, nu la fanteziile și speranțele ei. Prietena lor așteptase însă destul de multă vreme să vină Boaz al ei, așa că până și cel mai mic gest de atenție din partea unui bărbat îi era de-ajuns. Dar, deoarece prietenele ei au fost realiste și au biruit ispita de a-i idealiza ca pe un cuplu „perfect", tânăra s-a putut relaționa corect la prietenul ei. Discuțiile nemonitorizate pot duce la înșelare fără precedent.

În mod ironic, uneori tocmai prietenele care ți-au încurajat fanteziile sunt cele care ajung să te consoleze când Făt-Frumos curtează o altă fată rupând relația cu tine. Dezamăgirea ta va fi pe măsura falselor așteptări care, deși încurajate de prietene, au existat doar în mintea ta. Data viitoare când o prietenă îți

povestește despre seara petrecută cu un astfel de bărbat, nu te entuziasma peste măsură, ci spune-i: „Mă bucur pentru tine și că-mi împărtășești sentimentele tale. Fă acum un lucru bun și, înainte să începi să te visezi alături de el la noapte, roagă-te aducându-l pe acest Făt-Frumos înaintea voii lui Dumnezeu." Făcând așa, îi vei fi un adevărat prieten și sfetnic duhovnicesc.

Mii de lacrimi fără rost
Venite din necugetată bucurie
Curs-au visând la Făt-Frumos,
Când nici măcar pe-aproape nu e...

JMK

Dacă nu ai pe cineva să-ți „monitorizeze" sentimentele, roagă-te Domnului să-ți dea o asemenea prietenă.

Misterul mulțumirii

Fie că ești sau nu căsătorită, fie că ești în închisoare sau la cumpărături, cheia pentru a te bucura de prezent este mulțumirea interioară. Când definești fericirea în „termenii tăi" pierzi foarte mult, iar bucuria ta este doar de suprafață. A fi necăsătorită nu înseamnă că trebuie să fii nemulțumită, cum nici a fi căsătorită nu înseamnă că trebuie să fii mulțumită. Nemulțumirea este rezultatul dureroasei poveri de a cere de la viață doar ce vrei tu.

Femeile căsătorite se plâng că sunt nemulțumite la fel de mult ca femeile necăsătorite, dacă nu chiar mai mult. Ambele categorii trebuie să învețe să fie mulțumite. Apostolul Pavel, pe când era închis într-o temniță întunecoasă și rece, scria despre miracolul mulțumirii care nu depinde de împrejurări. El arăta că secretul ține de învățarea continuă, la care s-a supus din proprie voință, iar nu în răzvrătirea față de condițiile exterioare:

Nu zic lucrul acesta având în vedere nevoile mele; căci m-am deprins să fiu mulţumit cu starea în care mă găsesc. Ştiu să trăiesc smerit, şi ştiu să trăiesc în belşug. În totul şi pretutindeni m-am deprins să fiu sătul şi flămând, să fiu în belşug şi să fiu în lipsă. Pot totul în Cristos, care mă întăreşte (Filipeni 4:11-13).

Fie că eşti sau nu căsătorită, trebuie să înveţi că Isus te va întări în cele mai întunecate sau înălţătoare situaţii. Mulţumirea adevărată se învaţă. Nu te naşti cu ea şi nu o poţi cumpăra de la magazine specializate pe produse de calitate. Fiecare vis spulberat sau aşteptare neîmplinită poate fi prilejul potrivit pentru a învăţa să fii mulţumită. Aceste împrejurări exterioare pot fi şcoala unde primeşti teme pentru a învăţa mulţumirea. A învăţa să fii mulţumită înseamnă a depinde cu totul de Isus, pentru că situaţiile dificile fără puterea lui Isus îţi pot fura mulţumirea. Nu te lăsa înşelată crezând că n-ai nevoie de puterea lui Isus ca să faci faţă chiar şi situaţiilor pozitive. Când soarele străluceşte puternic şi nu sunt nori pe-aproape, presupui că te poţi încălzi la razele lui fără teamă că vine ploaia; totuşi, acest sentiment de siguranţă te-ar putea face să-L ignori pe Isus: „Ca nu cumva în belşug să mă lepăd de Tine şi să zic: 'Cine este Domnul'" (Proverbe 30:9a).

Nu te mai certa cu arbitrul

Înţelegi acum cât de incompatibile sunt frica şi evlavia plină de mulţumire? Eşti gata să laşi în urmă nemulţumirea care ţi-a furat pacea şi bucuria?

Dacă te laşi înşelată de un bărbat, de o prietenă sau chiar de tine însăţi nu faci altceva decât să-ţi sporeşti nemulţumirea. Totuşi, sursa nemulţumirii nu o reprezintă împrejurările în care te afli, ci *mândria* ta. Mândria poate fi definită ca o părere mai

înaltă despre sine decât meritățm. Când viața femeii necăsătorite nu o ia în direcția dorită de ea (să aibă un soț, carieră, copii, casă etc.), încep certurile. Și cu cine se ceartă femeia necăsătorită? Cu nimeni altul decât cu arbitrul, mijlocitorul: Isus. „Pacea lui Cristos... să stăpânească [să arbitreze, să mijlocească] în viețile voastre..." (Coloseni 3:15).

Nu doar o astfel de femeie are probleme cu arbitrul, ci fiecare femeie, urmașă a Evei, trebuie să învețe să aibă încredere în Arbitrul ceresc. De la bun început, problema femeii a fost că nu a ascultat de Arbitru, ci a încercat să-și trăiască viața potrivit dorințelor ei. De ce s-ar lua femeia la ceartă cu Arbitrul Atotînțelept? „Prin mândrie se ațâță certurile" (Proverbe 13:10a).

Meditează la versetul acesta, care arată clar lupta ce se dă în noi: „De unde vin luptele și certurile între voi? Nu vin oare din poftele voastre, care se luptă în mădularele voastre? Voi poftiți, și nu aveți..." (Iacov 4:1-2). Cercetează-te sincer, ca să vezi ce răzvrătiri naște mândria ta, care te îndeamnă să-ți trăiești viața după propria dorință. Lasă-ți mândria în mâinile lui Isus și primește în schimb puterea Lui, ca de acum încolo să accepți orice decizie dată de Arbitru. Faptul că ești curtată nu este răsplata sau premiul trăirii pentru Isus. O seară petrecută singură, fără întâlniri cu un bărbat, este adesea seara în care Arbitrul Atotînțelept te protejează.

Da, numai în Dumnezeu mi se încrede sufletul; de la El îmi vine ajutorul (Psalmul 62:1).

Cum să fii o femeie mulțumită

Ai un sfetnic duhovnicesc? Ești un model duhovnicesc pentru cineva? (Citește Proverbe 28:23 și Evrei 3:13.) Te simți nevrednică să-ți asumi acest rol în viața unei prietene? De ce?

Recitește metodele de înșelare pe care le poate folosi bărbatul și cele de autoînșelare. (Citește 1 Tesaloniceni 4:6).

O femeie mulțumită este capabilă să renunțe la pretenția ca toate să se întâmple după placul ei. Ești o femeie mulțumită? (Citește Judecători 21:25, Luca 1:38 și Matei 26:39).

Mândria presupune o părere mult mai înaltă despre sine decât merităm. Nu poți renunța la mândrie când este vorba despre dorințele tale? (Citește Proverbe 13:19, 16:18, 29:23; Ieremia 5:3 și Iacov 4:1-2).

Îți rozi unghile sau ești stresată la gândul că „ai trecut de mult de treizeci de ani", lăsând să-ți fie furată mulțumirea? Ce-L oprește pe Dumnezeu să-ți poarte de grijă? (Citește Matei 6:27, Isaia 30:18 și 64:4).

Capitolul 9

Femeia convinsă

În ajunul nunții ei, Cindy, o femeie convinsă, îi scria următoarea scrisoare mirelui ei:

Iubitule,

Ani de zile mi-am căutat perechea, dar m-am ales doar cu visuri spulberate, cu inima zdrobită, cu o nesfârșită așteptare. Îmi doream tot ce-i mai bun, dar Domnul m-a învățat să mă opresc din alergare și să mă odihnesc la pieptul Lui.

Așa că într-o seară m-am rugat: „Doamne, așa cum ai adus somnul peste Adam până a fost gata să-și cunoască aleasa, la fel alină-mi dorințele până voi fi gata să-l întâlnesc pe cel ales de Tine."

Din acel moment, Domnul mi-a dat pacea, iar când alții s-au îmbulzit în jurul meu, El mi-a păzit inima și m-a cruțat de zbateri.

Știind că m-am dat Lui cu toată inima, Domnul mi te-a adus pe tine și n-am mai fost nicicând singură.

Prietenii ce mă cunosc se-ntreabă, poate, ce va fi mâine: voi fi din nou cea veche, cu mii de așteptări? Într-o zi, prietena mea A. M. m-a întrebat direct ce aștept, de fapt, de la un bărbat. Mi-am luat repede jurnalul și am scos o listă cu treizeci de calități pe care țineam să le aibă alesul meu.

Citindu-i-le una după alta, A. M. mă privi uimită și, gândindu-se o clipă, zise:

„Vai, Cindy, tu vrei să te măriți cu Dumnezeu!" Da, Dumnezeu nu ești, dar pentru mine ești cerul pe pământ. Când mi te-a dat, Dumnezeu mi-a auzit rugăciunile și le-a împlinit desăvârșit.

N-am întrebări fără răspuns, îndoieli, ezitări sau rezerve. Tu ești prințul meu, cavalerul meu în armură strălucitoare, darul meu din depărtări, darul meu de la Dumnezeu.

Cindy Jordan Feldewerth

Pare oare de necrezut ca o femeie a anilor '90 să-și oprească privirile asupra unui cavaler în armură strălucitoare? A fost Cindy doar o idealistă, norocoasă să găsească bărbatul care întrunește toate cele „treizeci de calități" de pe lista ei? O prietenă necăsătorită (Rut a zilelor noastre) mi-a scris o scrisoare în care recunoștea că idealurile ei înalte o fac să se simtă ca un „călător singuratic". Iată ce-mi spunea: „Atât de des întâlnesc femei care nu vor să se despartă radical de cultura lumii și să caute standardele lui Dumnezeu." Oare am început să ne coborâm standardele pentru că avem impresia că am rămas în urma colegilor noștri? Oare modelul de femeie din Proverbe 31 ni se pare demodată? Poate femeii „cosmopolite" așa i se pare, dar nu și femeii cu convingeri adânci. Dumnezeu a pregătit ce este mai bun pentru cei ce-L caută.

Deoarece Rut a așteptat ce a avut Dumnezeu mai bun, a

ajuns să se căsătorească cu Boaz, nu cu un bărbat oarecare. Rut nu doar s-a căsătorit cu omul care era „stâlpul puterii" (Boaz), ci a fost binecuvântată să-i nască un copil (pe Obed), care face parte din genealogia lui Isus Cristos. Deciziile înțelepte luate de Rut au fost urmate de experimentarea copleșitoarei bunătăți a lui Dumnezeu.

Bunuri alterate

Rut n-a îngăduit ca influența culturii ei păgâne s-o împiedice să adopte noi standarde și să ia hotărâri înțelepte pentru viața ei, spre slava lui Dumnezeu. Rut ar fi putut urma tradiția familiei ei păgâne, care era departe de standardele lui Dumnezeu. Rut ar fi putut renunța la viața evlavioasă presupunând că este blestemată să fie un „bun alterat". Dar n-a făcut-o. Ea a ales, dimpotrivă, să o rupă cu păcatul familiei ei și să înceapă o viață nouă, evlavioasă.

După ce a devenit creștină, lui Jackie i-a fost rușine că n-a avut parte de o copilărie trăită în evlavie. Iată cum își descria situația :

> Știam că mi-a fost iertat trecutul, dar deseori mă luptam cu sentimentul că eram un „bun alterat". Am început să invidiez fetele venite din familii evlavioase, cu o înaltă moștenire spirituală. Ori de câte ori îmi era prezentat un băiat credincios, deosebit, îmi spuneam: „Nu sunt destul de bună." La fel m-am simțit și eu când mi-am întâlnit soțul. El îl primise pe Isus încă de la unsprezece ani, frecventase biserica cu regularitate, n-a fumat niciodată, n-a băut și nu a avut relații cu alte fete. Standardele lui înalte mă intimidau. În anii în care am fost prieteni credeam că nu mă va cere în căsătorie din cauza trecutului meu păcătos și familiei mele necreștine. Dar m-a surprins! În vreme ce continuam să iau hotărâri care să mă despartă de influențele

negative din trecutul meu, Dumnezeu a lucrat așa încât ne-a adus pe mine și pe Ken împreună, să fim una spre slava Lui. Ca și David, m-am gândit: *„Cine sunt eu, Doamne, Dumnezeule, și ce este casa mea de m-ai făcut să ajung unde sunt?"* (2 Samuel 7:18)

Putem pune capăt moștenirii păcătoase. Destinul tău nu este determinat de șansă sau de soartă, ci este rezultatul alegerilor înțelepte.

Destinul – Șansă sau Alegere?

Crezi că idealurile și standardele tale nu sunt destul de înalte? Te simți ispitită să mimezi evlavia, să trăiești o viață fără substanță? Lumea în care trăia Rut era foarte asemănătoare cu America de astăzi. Judecători 21:25 descrie vremurile lui Rut: „Pe vremea aceea nu era împărat în țară; fiecare făcea ce-i plăcea." Și noi trăim într-o cultură în care parcă nimeni nu se teme de Dumnezeu și fiecare face ce-i place.

Ca și Rut, vei fi puternic afectată de hotărârile pe care le iei. Hotărârile înțelepte au ajutat-o pe Rut să o rupă cu trecutul păgân al familiei ei și să înceapă o nouă viață, pe care Cuvântul lui Dumnezeu o menționează triumfal. Dumnezeu nu S-a schimbat – și nici oamenii. Standardele înalte din Cuvântul lui Dumnezeu nu sunt irelevante, ci cu totul destoinice să ne arate planul măreț al lui Dumnezeu pentru viața noastră. Alegerile bazate pe convingeri adânci, și nu pe șansă, îți vor determina destinul. Cât de înțelepte ți-au fost hotărârile din trecut privind prietenia cu bărbații? Ai făcut alegeri greșite, despre care poți spune că sunt rezultatul lipsei de convingeri solide privind dragostea, relațiile sexuale și prietenia? Alegerile din prezent te vor afecta tot restul vieții în domeniul delicat și deseori plin de conflicte al relațiilor dintre bărbat și femeie.

Nu poți lua hotărâri bune fără convingeri biblice solide. Nu-ți schimba atât de ușor standardele în ce privește prietenia/relația cu un bărbat. Prea multe lucruri depind de hotărârile luate în acest domeniu. Acesta este un avertisment care reiese și din strofa unui cântec de Jon Mohr, cu titlul *Guard Your Heart* (Păzește-ți inima):

Inima se clatină lesne
Îmbiată de miasma simțurilor.
Nu te-avânta-n voia lor,
Lasă soarta, ci-alege
Să nu trăiești în agonie
O inutilă tragedie.

Încă de la începutul vremurilor, Dumnezeu le-a arătat oamenilor direcția de urmat pentru evitarea tragediilor inutile. Un text din Scriptură care arată clar rezultatul propriilor noastre hotărâri spre fericire sau nefericire este Deuteronomul 30:15-20. Nu lăsați televizorul, muzica, literatura, profesorii sau colegii să schimbe hotărârile evlavioase pe care vreți să le luați.

Purtătorii de standarde

Să revenim o clipă la lucrurile esențiale. Ce este convingerea și cum ne formăm convingeri biblice? Convingerea este standardul care ne propulsează hotărârile. Gândește-te de unde ți-ai luat standardele privind prietenia cu un bărbat: din definiția dată lor în filme, bazată pe ideea de dragoste ca romantism, sau din Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu?

Femeia convinsă îi îngăduie Domnului să-i înnoiască mintea în fiecare zi. Ea petrece timp căutând în Cuvântul lui Dumnezeu standarde care o conduc la ce are Dumnezeu mai

bun pentru ea. Ea a luat deja cea mai importantă hotărâre din viață, anume să fie o femeie evlavioasă. Și-a sădit în minte o nouă mărturisire de credință: perspectiva lui Dumnezeu despre dragoste și romantism. Convingerile pe care și le-a format, bazate pe Cuvântul lui Dumnezeu, o ajută să nu fie luată de valul lumii acesteia. Ea este o non-conformistă, așa cum cere Scriptura în Romani 12.2: „Nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită." Vezi expresia *a deosebi bine*: convingerile tale (luate din filme sau, dimpotrivă, din Biblie) îți condiționează capacitatea de a „deosebi bine" relațiile pe care le-ai avut sau pe cele viitoare.

Dacă vrei să trăiești după standardele lui Dumnezeu în ce privește dragostea, relațiile sexuale și prietenia, trebuie să fii pregătită pentru împotrivirea de care au parte „purtătorii de standarde". Când trăiești conform propriilor convingeri, mulți prieteni te vor considera ruptă de realitate. Unele prietene vor crede chiar că ești încăpățânată. Nu este ușor să ții piept unei astfel de opoziții din partea celor dragi, dar Domnul îți va da putere să refuzi compromisul. Adevăratul purtător de standarde face parte din avangardă. Prin puterea lui Isus poți sta tare, fără să te clatini, așteptând ce are Dumnezeu mai bun pentru tine. Femeia care nu are idealurile înalte stabilite de Cuvântul lui Dumnezeu își lasă deciziile în voia soartei. Ea vrea să se căsătorească cu Făt-Frumos, nu cu Boaz, pentru că nu poate discerne clar omul din spatele înfățișării exterioare.

De vreme ce convingerile biblice sunt în contradicție cu cele afișate în filme, sunt puțini și aceia dintre creștini care-și iau ca bază standardele biblice. Această realitate amară este zugrăvită pe larg în Scripturi. Iacov 4:4-5 spune: *Suflete preacurvare! Nu știți că prietenia lumii este vrăjmășie cu Dumnezeu? Așa că cine vrea să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș cu Dumnezeu.*

Credeți că degeaba vorbește Scriptura? Când vei refuza întâlnirile cu bărbați despre care știi că nu trăiesc după standardele lui Dumnezeu, vei arăta că începi să-ți iei în serios devotamentul față de Dumnezeu. Dacă prietenii te presează și ți se împotrivesc, cere-I Domnului să te facă prietenă cu El, și nu vrăjmașa Lui compromițându-ți standardele.

Organizațiile guvernamentale americane legiferează standarde pentru bunurile de larg consum. De exemplu, carnea este comercializată în funcție de categorie, calitate și greutate. Cu cât mai important decât carnea este bărbatul cu care nădăjduiești să-ți petreci restul vieții?! Nu-l poți evalua cu adevărat după o simplă privire sau întâlnire pripită. O relație menită să dureze o viață necesită cele mai înalte standarde de evaluare. Sunt și astăzi bărbați care pot trece cu brio un asemenea test și care „merită să fie așteptați".

Evită bărbații de suprafață

Ce este un bărbat de suprafață? Este bărbatul care-și ia înfățișarea exterioară drept carte de vizită. Este greu să-ți dai seama cine este el cu adevărat din cauza „machiajului și costumului" pe care-l poartă. Lucrurile cu care se afișază din punct de vedere fizic, social sau chiar spiritual nu sunt decât actorie. Un astfel de bărbat este opusul lui Boaz.

Un astfel de clown poate fi evitat. Standardele și convingerile tale te vor ajuta să faci diferența între cei doi. Acest capitol pune accentul pe adevăratul Boaz. Cunoașterea caracteristicilor adevăratului Boaz dă la iveală superficialitatea celuilalt.

Înainte ca o tânără să accepte să fie prietena unui bărbat, ar trebui să aibă clar definită în minte alternativa biblică la relațiile încurajate în filme. Ca și precondiție a prieteniei voastre va trebui să-ți cercetezi motivele pentru care o accepți (subiect

discutat în capitolul despre mulțumire). Accepți oferta lui pentru că nu te-a mai invitat nimeni de câțiva ani? Ieși la plimbare cu cineva care s-ar putea să nu fie cu adevărat creștin, pentru că ai impresia că o întâlnire – chiar și cu un bărbat superficial – este mai bună decât nimic? Multe femei își pierd vremea cu bărbați cărora nu le pasă de ele. Decât să stea o seară acasă singure, mai degrabă ies cu astfel de oameni. Unele femei sunt în stare să renunțe și la convingeri pentru a câștiga un anumit bărbat. Ai cumva impresia că întâlnirile cu anumiți bărbați te fac mai valoroasă? Multe femei necăsătorite sunt prizoniere ale acestei lumi când vine vorba despre întâlniri. Ele pun semnul egalității între stima de sine și numărul întâlnirilor avute în ultima lună cu un bărbat.

Ce fel de oferte accepți: cele venite de la bărbați superficiali sau de la Boaz? Dacă bifezi prima variantă, trebuie să-ți formezi idealuri mai înalte. Unei frumoase tinere de liceu i s-a propus să întocmească o listă de standarde biblice în ce privește întâlnirile cu băieții și să le pună în aplicare. Astfel, fata s-a întâlnit mai des cu tineri de caracter decât superficiali, convingerile ajutatând-o să vadă cu ce fel de băieți se întâlnește și se împrietenește. Oare standardele lui Dumnezeu îți conduc atât inima, cât și investițiile pe care le faci în relații?

Una dintre absolventele Universității Auburn a plecat de la școală nu numai cu o diplomă, ci și cu o listă specifică de calități pe care trebuia să le întrunească viitorul soț. Vezi dacă lista ei cuprinde calitățile pe care le cauți tu la Făt Frumos.

Creștin plin de Duhul (Efeseni 5:18).

Isus nu este doar un ornament, ci are primul loc în viața lui (Marcu 12:30).

Umil: înțelege ce înseamnă să depinzi total de Isus (Filipeni 4:13).

Devotat lucrării: oriunde-ar fi, este disponibil (1 Corinteni 4:2).

Motivator: om cu viziune, preocupat de sufletele pierdute (Romani 10:14).

Suflet sensibil: atent la nevoile altora (Galateni 6:2).

Înțelege marea responsabilitate a soțului față de soție (Efeseni 5:25-31).

Destul de smerit pentru a fi ucenic (se lasă învățat) și gata să-i ucenicizeze pe alții (Matei 28:19-20).

Om al rugăciunii: știe că secretul succesului este timpul petrecut cu Dumnezeu (Coloseni 4:2).

Familist: își dorește copii și vrea să-i crească corect spre slava lui Dumnezeu (Proverbe 22:6).

Având standarde clare în ce privește relația și întâlnirile cu bărbații vei evita compromisul și deciziile greșite, care vin din sentimente și nu din voia lui Dumnezeu. Aceste principii călăuzitoare vizând prietenia îi vor asigura lui Dumnezeu primul loc în viața ta, și nu lui Făt Frumos (nu face din el un idol). Standardele clare și împărtășirea lor cu o soră în Cristos te vor ajuta să pășești sigură de convingerile tale. Ca să eviți întâlnirile întâmplătoare sau sentimentele nepotrivite ai nevoie de standarde de care să fii gata să dai socoteală.

Un element pe care vrem să-l menționăm este motivul ascuns pentru care atât de multe femei sunt atrase de bărbați superficiali. Chestiunea standardelor este cea mai relevantă, dar poate părea simplistă. De fapt, multor femei le este greu să-și înnobileze standardele și să-și schimbe comportamentul fiindcă trăiesc încă în trecut. Conflictele nerezolvate cu tatăl lor, cu fratele sau cu fostul prieten pot întuneca mintea femeii atrăgând-o spre tineri superficiali. În acest caz îți sugerăm să te abții de la întâlniri o vreme și să nu accepți vreo invitație până îți rezolvi conflictele din trecut. Această metodă a fost folosită de multe femei necăsătorite, prinse în lanțurile vechilor tipare de întâlnire. În această perioadă de abstinență au avut timp să

stabilească noi modalități, biblice, în care să-și definească relația și întâlnirile cu bărbații.

Dacă ai stat deja cu Domnul stabilindu-ți standarde pentru relații și întâlniri, vei fi încurajată citind materialul următor. Dar dacă, după vechiul tău obicei, lași întâlnirile cu bărbații la voia întâmplării și nu faci alegeri biblice, oprește-te și nu mai accepta propuneri până când îți stabilești convingeri solide. Prea multe depind de acest pas!

Odată ce ți-ai stabilit standardele și înțelegi că trebuie să-ți verifici constant motivele (aducând Domnului zilnic izvodorile minții), pregătește-te să iei în considerare și alte elemente care călăuzesc relația de succes.

Lanțurile din ziua nunții

„Acum vine mireasa; dar, vai, e îmbrăcată în... lanțuri!" Nu trebuia să fie „îmbrăcată în alb"? Ultimul cuvânt al expresiei este „lanțuri", dar nu pentru că avem a face cu mireasa vreunui motociclist, ci pentru că a luat cumplita hotărâre de a se căsători cu un necredincios. Lanțurile simbolizează viitoarea ei experiență în căsnicia cu un necreștin. Cuvântul lui Dumnezeu vorbește clar despre căsătoria cu necreștini. Textul cel mai des folosit ca bază a acestei convingeri este 2 Corinteni 6:14-17, dar Iosua are un mesaj și mai sfâșietor pentru cei ce nu iau în considerare acest standard:

> *Dar dacă vă veți abate și vă veți alipi de neamurile acestea care au rămas printre voi, dacă vă veți uni cu ele prin căsătorii și dacă veți intra în legături cu ele, să fiți încredințați că Domnul, Dumnezeul vostru, nu va mai izgoni aceste neamuri dinaintea voastră; ci ele vă vor fi o cursă și un laț, un bici în coaste și niște spini în ochi, până veți pieri de pe fața acestei țări bune pe care v-a dat-o Domnul, Dumnezeul vostru* (Iosua 23:12-13).

Trebuie să fii nesocotit ca să n-asculți de Dumnezeu în ce privește căsătoria cu un necredincios.

Când femeia a trecut printr-o perioadă mai lungă în care n-a avut întâlniri, singurătatea o îndeamnă să-și compromită convingerile și să accepte prietenia unui necreștin. Singurătatea o poate împinge să facă acest lucru. Ea ar putea chiar să-și justifice fapta argumentând că astfel poate fi o mărturie pentru Isus. Multe femei au fost înșelate de prietenia cu necredincioși, și totul a început de la o simplă „întâlnire în scop misionar". Gândește-te la următorul aspect: partenerul necredincios este necredincios încă de la prima întâlnire. Este evident că orice bărbat cu care te întâlnești îți poate deveni soț. Nu accepta invitații din partea unui necredincios.

Multe femei sunt atât de disperate să se întâlnească cu un bărbat, încât faptul că și el merge la biserică îi este de-ajuns ca să accepte invitația. Fiecare biserică este frecventată și de oameni care caută doar să-și potolească foamea spirituală sau să-L mulțumească pe Dumnezeu. Fixează-ți standarde mai înalte și nu ceda ispitei de a accepta invitația unui bărbat a cărui relație cu Dumnezeu nu se dezvoltă.

Bărbatul-după-care-merită-să-aștepți

Cum ai caracteriza bărbatul ideal? Un grup de femei înțelepte au fost rugate să descrie Bărbatul-după-care-merită-să-aștepți, și toate au răspuns dintr-o suflare: lider spiritual. Una dintre ele îl definea astfel: „Îmi doresc un bărbat căruia îi place să vorbească despre Isus, iar dragostea lui pentru Isus este evidentă." Mulți bărbați vorbesc despre Isus 60 de secunde, și în restul vremii despre mașină sau despre slujba lor. O femeie mi-a împărtășit un verset care ar trebui, consideră ea, să reiasă din viața lui: *Pe cine altul am eu în cer afară de Tine* [Doamne]*? Și pe pământ*

nu-mi găsesc plăcerea în nimeni decât în Tine (Psalmul 73:25). Există astfel de bărbați duhovnicești? Da, dar ei sunt excepția, nu regula. Caracterul lor cere femeii care-i află să aibă răbdare.

Înainte să subliniem calitățile specifice lui Boaz ne vom opri asupra anumitor stereotipuri legate de înfățișarea fizică. Fie că ți-ar plăcea un bărbat bronzat, cu ochi-albaștri și blond sau un bărbat înalt, brunet și chipeș, trebuie să-ți lași preferințele în seama lui Dumnezeu. Fiecare avem anumite preferințe, dar o asemenea gândire trebuie predată lui Isus. Prea multe femei au pierdut comori minunate, ascunse în bărbați evlavioși, pentru că aceste comori nu-l aveau în exterior pe Făt-Frumos. Probabil că Domnul nu-ți va cere să te lași curtată de un bărbat care-ți produce repulsie prin fizicul său. Dar trebuie să fii deschisă față de cei ce nu se potrivesc stereotipului pe care-l ai în minte. Deseori bărbații satisfac privirea, dar secătuiesc inima. Amintește-ți că în câțiva ani acest Făt-Frumos se poate schimba într-un bărbat palid, cu chelie și ochelari cu dioptrii mari pe ochii lui frumoși.

O actriță faimoasă îi spunea unui psihiatru creștin că toți cei cinci soți ai ei fuseseră foarte chipeși (adevărați Feți-Frumoși), dar putrezi pe dinăuntru. Câte femei simt, la sfârșitul lunii de miere, că s-au măritat cu un străin? În câte familii de curând formate soții sunt dezamăgiți de comportamentul celuilalt? Cele mai multe probleme de consiliere vin din chestiuni care țin de personalitate, nu de înfățișarea fizică.

Cartea Rut nu prezintă doar istoria unei femei aflate în așteptare, dar și caracterul cavalerului ei în armură strălucitoare. Din primul verset în care este menționat Boaz îi putem vedea clar calitățile speciale care-l deosebesc de bărbații superficiali.

Este bine să vrei să te căsătorești cu cineva pentru calitățile lui prezente, și nu pentru cele pe care crezi că și le va însuși în viitor. Cea mai obișnuită greșeală a femeilor care-și caută un soț este să

încerce să-l schimbe după căsătorie. Deoarece este imposibil să schimbi un om, caută să-ţi fixezi standarde clare pentru prietenie şi nu accepta bărbaţi care nu le îndeplinesc. Femeia necăsătorită poate evita relaţiile tragice luând în considerare următoarele caracteristici pentru bărbatul care vrea să-i fie prieten.

Consideră că nevoile altora sunt mai presus decât ale lui. Acest bărbat acceptă oamenii aşa cum sunt, arătând dragoste chiar dacă nu i se răspunde cu dragoste. El va continua să iubească din devotament, şi nu datorită sentimentelor.

Nu faceţi nimic din duh de ceartă sau din slavă deşartă; ci în smerenie fiecare să privească pe altul mai presus de el însuşi. Fiecare din voi să se uite nu la foloasele lui, ci la foloasele altora (Filipeni 2:3-4).

Se bucură de relaţia cu Cristos. Nu trebuie să-l întrebi dacă este creştin. Bucuria lui în Domnul îi luminează faţa.

V-am spus aceste lucruri pentru ca bucuria mea să rămână în voi, şi bucuria voastră să fie deplină (Ioan 15:11).

Menţine relaţii sănătoase. Acest bărbat caută să aibă o relaţie bună cu toţi – de la prieteni la părinţi. El ascultă diferitele opinii fără să se simtă ameninţat de ele. Îşi impune să nu se lanseze în lupte inutile. Face totul ca să-i ierte pe cei ce i-au greşit şi caută să-şi ceară iertare când greşeşte. Nu poartă pică altora.

Urmăriţi pacea cu toţi oamenii... (Evrei 12:14).

Refuză s-o ia înaintea lui Dumnezeu. Nu-l interesează atât de mult să fie cineva, să facă ceva sau să aibă un anumit lucru, cât să aştepte momentul hotărât de Dumnezeu. El alege să nu fie impulsiv, pentru a rămâne în voia lui Dumnezeu.

Taci înaintea Domnului şi nădăjduieşte în El... (Psalmul 37:7).

Caută să împlinească nevoile practice ale altora. Nu este atât de ocupat încât să nu-şi poată face timp pentru alții. Este interesat de bunăstarea altora şi este gata să dea timp, bani şi energie pentru binele lor.

Fiți buni unii cu alții, miloși... (Efeseni 4:32).

Apără dreptatea. El urăşte orice vine în contradicție cu caracterul sfânt al lui Dumnezeu. Este cunoscut de cei cu care lucrează ca om integru.

Slavă, cinste şi pace va veni însă peste oricine face binele...(Romani 2:10).

Îndeplineşte responsabilitățile primite de la Dumnezeu. Îşi foloseşte abilitățile cu care l-a înzestrat Dumnezeu, înțelegând că alături de Isus este în stare să facă orice slujbă dată de Dumnezeu. Nu este nici prea încrezător şi nici prea împovărat cu sentimente de inferioritate. Nu este un visător, dorindu-şi mai multe abilități, ci este un ispravnic ce-şi foloseşte cu credincioşie talentele primite. Poți depinde de acest om, care va continua să ducă la bun sfârşit chiar şi o lucrare mai dificilă.

Încolo, ce se cere de la ispravnici este ca fiecare să fie găsit credincios în lucrul încredințat lui (1 Corinteni 4:2).

Înțelege importanța sentimentelor şi emoțiilor. Unele femei se simt atrase de bărbații autoritari, presupunând că firea lor dominatoare le va da siguranță. Alte femei caută soți pe care să-i poată domina, dar în final ajung să le disprețuiască slăbiciunile. Un om blând este cel mai bun: el are inițiativă, dar

o echilibrează răspunzând cu blândeţe sentimentelor celuilalt.

Astfel, dar, ca nişte aleşi ai lui Dumnezeu, sfinţi şi preaiubiţi, îmbrăcaţi-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândeţe, cu îndelungă răbdare (Coloseni 3:12).

Alungă ispita compromisului. Un astfel de bărbat refuză să intre în situaţii imorale sau necurate. Nu rămâne prieten cu cineva care-l îndeamnă la beţie sau chefuri. El evită vorbele care duc la certuri sau gelozie. Nu se lasă controlat de mânie sau distrus de nervi.

Omul care nu este stăpân pe sine este ca o cetate surpată şi fără ziduri (Proverbe 25:28).

Nici unul dintre cei ce te vor curta nu vor avea toate aceste calităţi în mod desavârşit. Fiecare ne aflăm pe diferite trepte de maturitate. Un bărbat al lui Dumnezeu se străduieşte să se conformeze caracterului lui Cristos. Mare atenţie, însă, când o calitate a Duhului lui Dumnezeu lipseşte total din viaţa unui bărbat, iar el nu vrea să îndrepte acel aspect înainte de căsătorie. Înţelege că dacă lipseşte caracterul înainte de nuntă, va lipsi şi după aceea,iar căsnicia ar putea avea mari probleme.

A fost Boaz, cavalerul lui Rut, ultimul bărbat evlavios, sau doar unul dintre mulţi? În mod clar, Dumnezeu încă mai pregăteşte bărbaţi ca Boaz pentru fiicele Lui din prezent. Asta nu înseamnă că un bărbat trebuie să fie perfect ca să-i accepţi invitaţia de a ieşi cu el. El trebuie, mai degrabă, să crească în asemănarea cu Cristos prin lucrarea Duhului Sfânt, şi asta înainte să-i accepţi invitaţia.

Vrei să te căsătoreşti cu un cavaler în haine strălucitoare? Atunci formează-ţi standarde înalte! Căsătoria cu un bărbat care-l iubeşte pe Domnul şi vrea să-L slujească este unul

dintre cele mai mari privilegii în viață. Merită, indiferent cât aștepți sau cât te costă. Stabilește-ți clar convingerile și nu face compromisuri lăsându-te curtată de bărbați care nu au călăuzirea Duhului Sfânt al lui Dumnezeu. Aceste standarde îți vor păzi inima. Proverbe 4:23 spune: „Păzește-ți inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieții."

Cum să fii o femeie convinsă

Notează standardele pe care ți le-ai stabilit pentru bărbatul căruia i-ai da inima ta și arată versetele din Biblie care te-au ajutat să-ți formezi aceste convingeri. De ce te-ai oprit în mod special asupra lor?

_____

_____

_____

De ce este o problemă să accepți să fii curtată de băieți buni, dar necreștini? Care este diferența dintre un „băiat bun" care frecventează biserica și un creștin care crește spiritual? Ce urmări poate avea ea asupra căsniciei tale?

_____

_____

_____

Dacă vremea de așteptare devine tot mai grea și întâlnești un bărbat care te iubește, dar are mari probleme de caracter, ce sacrifici dacă te căsătorești cu el? Recitește fiecare caracteristică din secțiunea Bărbatul-după-care-merită-să-aștepți: gândește-te ce va lipsi căsniciei tale dacă soțul tău, tatăl copiilor tăi, nu ar avea respectiva calitate.

_____

_____

_____

Bifează mai jos fiecare dintre caracteristicile pe care le poți schimba la soțul tău după căsătorie:

— Neinteresat de comunicare (Proverbe 14:10)
— Personalitate dominatoare (Romani 12.3)
— Mânios (Iacov 1:19-20)
— Tendințe de ceartă (Proverbe 20:3)
— Dificultăți în a-și cere iertare (Efeseni 4:32)
— Vorbe urâte (Efeseni 5:4)
— Nedornic să slujească în biserică (Evrei 10:24-25)
— Incapacitate de a păstra o slujbă (1 Timotei 5:8)
— Gelos (1 Corinteni 13:4)
— Egoist (2 Corinteni 5:15)
— Depresiv (2 Corinteni 4:16)
— Nedarnic (2 Corinteni 9:7)
— Stă mereu „cu gașca lui" (1 Corinteni 15:33)
— Ochi neastâmpărați (1 Tesaloniceni 4:2-7)
— Mincinos (Efeseni 4:25)
— Imatur (Efeseni 4:15)
— Tinde să se refugieze în muncă (1 Timotei 6:7-11)

Ce spune Biblia despre aceste calități în comparație cu evlavia?

_____

_____

_____

Femeia care știe să Aștepte

Capitolul 10

Femeia răbdătoare

Janis şi Linda erau prietene şi colege de cameră de multă vreme. Dulapul lor era ticsit cu rochii de domnişoară de onoare din toate modelele imaginabile. „Ah", îşi ziceau ele surâzând, „am fost domnişoare de onoare la nunta multor prieteni, dar încă stăm aici aşteptând bărbatul pe care ni-l pregăteşte Dumnezeu." Linda obişnuia să adauge: „Un lucru-i sigur: când voi păşi în biserică îmbrăcată în alb, vreau să se cânte *Mare este credincioşia Ta*!"

E de admirat că unele tinerele nu-şi pierd simţul umorului în lungile perioade de aşteptare ; totuşi, se pune întrebarea cum poate o femeie să aibă răbdare când aşteptarea pare că nu se mai sfârşeşte? Aşteptarea nu-i uşoară nici când eşti tânără, iar cu timpul devine tot mai grea.

Dumnezeu Şi-a arătat într-un mod aparte credincioşia faţă de cele două prietene care au aşteptat ce avea El mai bun pentru ele. El a îngăduit ca fiecare să-şi întâlnească alesul la doar câteva săptămâni una după alta. Linda şi Janis s-au bucurat de credincioşia lui Dumnezeu în timp ce făceau planuri de nuntă,

dar și participând fiecare la nunta celeilalte. Au experimentat credincioșia lui Dumnezeu în căsnicie la fel ca pe vremea când stătuseră în așteptare, deoarece au avut răbdare ca Dumnezeu să le făurească viitorul la momentul ales de El.

A fost ușoară vremea de așteptare? Nu. A meritat să aștepte? După mulți ani de căsnicie și câte șase copii, cele două prietene au răspuns sigure pe ele: „Slavă Domnului, da, așteptarea a meritat!"

Așteaptă plină de curaj! Nu ești singură în așteptarea ta, nici în sentimentele și zbaterile tale. Multe femei evlavioase au așteptat și au biruit. Multe alte femei și-au pierdut speranța și s-au compromis. Așteaptă răbdătoare și vei ieși biruitoare în viitorul plănuit de Tatăl pentru tine. Merită să aștepți viitorul cu răbdare, deoarece Tatăl ți l-a plănuit avându-te mereu în vedere.

Rut a fost un minunat exemplu de femeie răbdătoare. Rut n-a îngăduit împrejurărilor sau singurătății să o facă să-și piardă răbdarea. Dimpotrivă, s-a luptat din răsputeri să-și consolideze relația cu Tatăl ceresc și L-a lăsat pe El să-I dea un soț dacă credea de cuviință. Ideea că „se trece" nu a făcut-o să se teamă de viitor. Prioritatea ei era să fie o femeie de caracter, nu să-și facă rost de bărbat. Știind că pe Dumnezeu nu-l limitează împrejurările sau vârsta ei, Rut a răbdat fiecare zi în parte, folosind vremea de așteptare pentru a deveni cum dorește Dumnezeu. La sfârșitul așteptării, Dumnezeu a ales să-i dea un soț. În Rut 4:13 vedem finalul poveștii de dragoste: „Boaz a luat-o pe Rut, care i-a fost nevastă... ."

De ce este așteptarea atât de grea?

Dacă Dumnezeu este credincios, de ce ne pierdem răbdarea atât de ușor? De ce este atât de greu să așteptăm? De ce-ți pare

mai uşor să te mulţumeşti cu mai puţin decât binele pregătit de Dumnezeu pentru tine? Teama este una dintre marile piedici în cale aşteptării. Ţi-e frică că „ceasul tău biologic" trece şi Dumnezeu nu ia seama? Ţi-e teamă, cu fiecare nuntă la care mergi, că în curând vei rămâne singura nemăritată? Simţi că ar trebui să te căsătoreşti cu „băiatul de gaşcă" care tocmai te-a cerut în căsătorie, fiindcă s-ar putea să nu mai găseşti altul? Sau probabil ţi-e teamă de singurătate – oare nu cinezi mereu de una singură, şi chiar în biserica plină de oameni stai retrasă?

Teama dă la iveală presiuni interne. Dar există şi presiuni externe. Societatea împinge femeile spre căsătorie, făcându-le să creadă, chipurile, că duce lipsă de bărbaţi. Părinţii tăi vor nepoţi, iar verii tăi se întreabă ce nu-i în regulă cu tine. Simţi că nu mai poţi lua parte la întâlnirile cu tinerii, dar nici la ale tinerilor căsătoriţi (unde merg prietenele tale) nu te poţi duce. Ca şi cum asta n-ar fi de ajuns, statisticile recente despre celibat te duc de-a dreptul în pragul disperării:

> În Statele Unite, statisticile arată că femeile caucaziene născute la mijlocul anilor '50, care au terminat o universitate şi care la vârsta de 30 de ani încă sunt necăsătorite, au 20% şanse de a se căsători. La 35 de ani şansele sunt de doar 5%. Femeile trecute de patruzeci de ani au şanse mai mari să cadă victime unui atac terorist decât să facă parte dintre cele 2,6% care ajung să depună jurământul căsătoriei.[1]

Ce încurajator! Lumea încearcă să descurajeze femeile necăsătorite, iar diavolul foloseşte frica, lăsându-le deznădăjduite. Astfel de presiuni determină femeile necăsătorite să ia iniţiativa, în loc să aştepte în răbdare ce are Dumnezeu mai bun pentru ele.

Consecințele nerăbdării

Femeia care nu așteaptă răbdătoare momentul ales de Dumnezeu își atrage consecințe grave. Societatea este plină de astfel de pilde dureroase. Unele termină în divorț; altele ajung să se separe emoțional de soți, având în comun doar faptul că locuiesc sub același acoperiș. Altele lasă în urmă copii răniți de teama și nesiguranța văzute în căsnicia nesănătoasă a părinților. Singurătatea celor doi soți și durerea adusă de o astfel de viață sunt un chin de nedescris. Planul lui Dumnezeu nu este ca femeia să fie nevoită să trăiască așa.

Nerăbdarea de a-și găsi un soț poate face femeia să creadă că este „dreptul" ei să se întâlnească cu un bărbat fără evlavie sau chiar necreștin. În Iosua 23:12-14, Domnul Își avertizează poporul să nu se căsătorească cu necredincioși. Dumnezeu știe că un soț necredincios va fi la urmă „o cursă și un laț, un bici în coaste și niște spini în ochi..." (Iosua 23:13). În replică, multe tinere spun că nu fac decât să se vadă, nu să se căsătorească cu necredincioși. Gândiți-vă, însă: se poate ca în societatea noastră cineva să se căsătorească fără să se fi întâlnit înainte cu viitorul soț? Fiecare bărbat cu care te întâlnești este un potențial soț.

Căsătoria cu necreștini aduce durere soției credincioase. Ca femei vrem să fim cunoscute și iubite pentru ceea ce suntem. Un om mort spiritual nu va ajunge să-ți cunoască profunzimile inimii. El va fi orb la multe lucruri pe care vei vrea să i le împărtășești; niciodată nu te va cunoaște și înțelege pe deplin.

Fii cu băgare de seamă când crezi că ești „îndrăgostită" sau „nu poți trăi fără el". Gândește-te de două ori! Gândește-te cât de singură te vei simți când soțul nu va veni la biserică cu tine. Gândește-te la certurile care vor apărea între voi din cauză că el nu va înțelege adâncimile sufletului tău, convingerile tale. Dacă nu iei seama la aceste lucruri acum, într-o zi vei spune: „Înainte

nu puteam trăi fără el; acum abia de pot trăi cu el." 2 Corinteni 6:14-15 spune răspicat: „Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul? Ce înțelegere poate fi între Cristos și Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios?"

Există o consecință și mai gravă decât nefericirea în căsnicia alături de un bărbat necredincios. Ești gata să-ți vezi copiii respingându-și mereu tatăl? Crezi că merită să plătești prețul, când tu ești singura care te trezești duminica dimineața ca să duci copiii la biserică? Va merita compromisul când copiii te vor întreba de ce nu-L iubește tata pe Isus? Copiii tăi ar putea chiar să-L respingă pe Domnul și să-și trăiască viața în păcat, fiindcă tu ai ales să te căsătorești cu acest bărbat minunat, dar pierdut. De obicei, copiii urmează exemplul tatălui – fie el rău sau bun. Exodul 34:7 dă un avertisment pe care nu-l poți ignora: „...nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat și pedepsește fărădelegea părinților în copii și în copiii copiilor lor până la al treilea și al patrulea neam!" Nu te căsătorești doar cu un bărbat, ci îți alegi un tată pentru copiii tăi.

Când te căsătorești, nu-ți alegi binecuvântări sau blesteme doar pentru tine, ci și pentru generațiile care vor veni după tine. Dacă alegi să-ți aștepți răbdătoare cavalerul în armură strălucitoare, vei primi binecuvântările și moștenirea unui prinț. Dacă te grăbești trecând peste planul lui Dumnezeu și te măriți cu un bărbat fără cunoștință de Dumnezeu, vei culege roadele unei vieți blestemate, dar nu de una singură. Viețile copiilor și nepoților tăi vor fi afectate în mod direct de bărbatul cu care te căsătorești.

Meditează la versetele următoare:

Iată toate binecuvântările care vor veni peste tine și de care vei avea parte, dacă vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeului tău (Deuteronomul 28:2).

Dar dacă nu vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeului tău... iată toate blestemele care vor veni peste tine și de care vei avea parte (Deuteronomul 28:15).

Dumnezeu Și-a avertizat poporul în Deuteronomul cu privire la urmările pe termen lung ale alegerilor lor. Probabil că în zilele noastre copiii noștri nu sunt în pericol să fie duși robi în alte țări, dar sunt și astăzi multe sclavii ale păcatului, care-i pot ține legați.

Fiii tăi și fiicele tale vor fi dați ca robi pe mâna altui popor, ți se vor topi ochii de dor uitându-te toată ziua după ei și mâna ta va fi fără putere (Deuteronomul 28:32).

Ai văzut durerea din ochii mamei al cărei fiu este dependent de droguri sau a cărei fiică se prostituează? Nu poate decât să stea și să privească suferind.

Deuteronomul 28:2, 15 și 32 ne arată că Dumnezeu a vrut întotdeauna să-Și binecuvânteze poporul, dar nu i-a forțat să facă ce este bine. În Cuvântul Său, Dumnezeu ne spune deseori să așteptăm, să fim atenți și să avem încredere în El. El nu se va lăsa așteptat prea mult. Inima Lui plină de dragoste ne îndeamnă să-L ascultăm și să punem în aplicare ce ne spune, ca El să ne binecuvinteze pe noi și pe cei ce într-o zi se vor uita la noi și ne vor urma pilda. Cuvintele date copiilor lui Israel în Deuteronomul 30:15-20 demonstrează dragostea și grija Sa pentru alegerile noastre:

...Alege viața, ca să trăiești tu și sămânța ta, iubind pe Domnul, Dumnezeul tău, ascultând de glasul Lui și lipindu-te de El... (Deuteronomul 30:19-20).

Trebuie să aștepți cu răbdare ce are Dumnezeu mai bun pentru tine. Dacă vezi că ai început să fii nerăbdătoare, vino

înaintea lui Dumnezeu așteptând împlinirea planului Său.

Te poți ruga în felul următor:

> Doamne, Tu ești Dumnezeul Suveran. Tu știi totul despre mine și mă iubești mai mult decât oricine. Știi ce simt, de ce am nevoie și care este viitorul meu. Mărturisesc că am luat lucrurile în mâinile mele. Mărturisesc că-mi este teamă să mă încred deplin în Tine. Aleg astăzi să privesc la Tine pentru viitorul meu – iar nu la împrejurări. Îți mulțumesc că, știindu-Mi slăbiciunea, ești tare pentru mine și în mine. Te iubesc. Aleg să mă încred în Tine.

Rostește această rugăciune sau una asemănătoare ori de câte ori ți-e teamă. Psalmul 103:13-14 ne asigură că El ne înțelege și are milă de noi:

> *Cum se îndură un tată de copiii lui, așa Se îndură Domnul de cei ce se tem de El. Căci El știe din ce suntem făcuți; Își aduce aminte că suntem țărână* (Psalmul 103:13-14).

Creșterea în răbdare

Kimmy, o tânără de aproape treizeci de ani, a mărturisit că viața ei a intrat pe făgașul cel bun și a văzut roadele răbdării când și-a predat pe deplin viața lui Isus. Ea spunea: „Îmi amintesc că i-am spus Domnului: 'Nu mă interesează dacă mă voi căsători vreodată, vreau doar să Te iubesc, să-Ți fac pe plac și să Te cunosc.' Din acel moment am avut pace și o nouă putere de viață. M-am implicat în lucrarea cu adolescenții din biserica mea și am aflat bucurie slujind altora. O fată mi-a spus că mama ei credea că sunt nebună, pentru că, la vârsta mea, în loc să-mi caut un soț, aveam grijă de adolescenți."

Kimmy l-a slujit pe Domnul cu credincioșie și mulțumire, iar după câțiva ani viitorul mire a recunoscut în ea femeia pe

care i-a pregătit-o Dumnezeu. S-au căsătorit curând, pentru că își folosiseră vremea de așteptare în vederea pregătirii. Kimmy mărturisea: „Dumnezeu nu mi-a împlinit toate dorințele când eram necăsătorită, dar mi le-a schimbat și a îngrijit de nevoile mele mult mai bine decât mi-aș fi imaginat."

O femeie necăsătorită mai în vârstă, care căuta să fie răbdătoare, a venit înaintea Domnului vrând să știe de ce întârzâie alesul ei. Și-a cercetat inima crezând că, probabil, avea mult prea multe probleme dacă Dumnezeu o ținea atâta vreme să-și aștepte și să se pregătească pentru viitorul cavaler. Imaginea ei de sine a început să aibă de suferit, femeia învinovățindu-se pentru întârzâierea alesului. Cu blândețe, tatăl i-a arătat un verset biblic pe care să se sprijinească: „Locuiește în țară și umblă în credincioșie" (Psalmul 37:3b).

Nu a înțeles clar ce însemna versetul respectiv pentru ea, dar a ales să creadă că, așa cum era, trebuia să fie a Domnului. Luând pentru sine lucrurile bune găsite în Scripturi, a înțeles că „fata împăratului este plină de strălucire înăuntru" (Psalmul 45:13a), și astfel și-a refăcut imaginea de sine înlăturând sentimentele și gândurile nepotrivite și alegând să fie după voia lui Dumnezeu.

Prea puțin știa ea că Dumnezeu a folosit acele zile pentru a i-l pregăti pe Boaz. Noi, femeile, nu suntem singurele care trebuie să așteptăm ca să fim pregătite pentru viitorul soț. Alesul femeii era creștin doar de curând, iar imaturitatea lui spirituală nu l-ar fi ajutat în căsnicie. Bărbatul a avut nevoie de timp pentru a-și lua ca temelie solidă Cuvântul lui Dumnezeu și a experimenta slobozenia de păcatele trecute.

Când s-au întâlnit, ea a înțeles de ce a trebuit să aștepte. În timp ce ea se încredea tot mai mult în Domnul, cavalerul ei renunța la trecut și lucra la noua viață. Dumnezeu n-a lăsat-o să aștepte mai mult decât a fost necesar. Ea își dorea un cavaler, dar a așteptat cu răbdare momentul ales de Dumnezeu. Acum cei

doi îl slăvesc pe Dumnezeu ocupându-se de lucrarea cu oamenii dependenți de alcool și droguri.

Așteaptă cu răbdare. Poate astfel îi dai lui Dumnezeu timp să-ți pregătească alesul, nu pe tine. Lasă-L pe Tatăl ceresc să-Și ducă la îndeplinire lucrarea și nu te abate de la drumul stabilit de Domnul în privința alesului tău. Problemele personale rezolvate înainte de căsătorie vă vor scuti de stres și necazuri inutile după căsătorie. Psalmul 37:7 spune: „Taci înaintea Domnului și nădăjduiește în El...” Nu aștepta bărbatul sau viitorul perfect din imaginația ta, ci așteaptă-L pe Dumnezeu. Versetele 3, 4 și 5 din Psalmul 37 dă femeii răbdătoare câteva sfaturi pe care să le urmeze în așteptarea lucrării Lui.

Înțelegerea faptului că viața de căsnicie nu este un vis, ci este foarte reală, te poate ajuta să aștepți mai răbdătoare. În loc să fii invidioasă, vorbește cu o femeie evlavioasă căsătorită și vezi câte poveri în plus are de purtat. Vezi lucrurile pe care nu le poate face, și nu doar faptul că are un soț. Înțelege că, de fapt, căsnicia nu presupune doar dialog, trandafiri, îmbrățișări și sărutări, mic-dejun la pat sau fericire netulburată. Căsnicia este minunată, dar necesită muncă pe măsură, chiar dacă a avut loc la vremea și după voia lui Dumnezeu. Căsnicia este bună, dar să nu crezi că-i mereu rai.

De vreme ce nimeni nu-i perfect, este greu să învățați cum să fiți „una”. Căsnicia nu este un fel de tratament pentru orice boală sau o soluție pentru orice problemă sufletească. Dacă așa ai crezut, ar trebui să mai aștepți, căci așa ceva nu există. Deși fiecare avem o latură romantică, trebuie să fim realiști în ce privește căsătoria, ca să nu suferim un șoc.

„Un alt lucru care m-a ajutat să aștept cu răbdare,” îmi scria Kimmy, „a fost simțul umorului. Obișnuiam să glumesc spunându-mi că sunt veșnic domnișoară de onoare, niciodată mireasă, sau că-mi pot deschide propriul magazin la câte rochii

de domnișoară de onoare am. Glumeam pe seama faptului că eram nemăritată în loc să-mi zic „vai de mine"".

Alătură-te altor tinere necăsătorite și plănuiți diferite activități. Nu sta închisă-n casă vinerea seara. Du-te cu ele la un film sau la restaurant, ocupă-te de lucrarea cu copiii, cu adolescenții sau cu vârstnicii. Poți face multe lucruri pentru a te ține ocupată și a te feri de nerăbdare.

Creșterea în răbdare este grea, dar este și mai rău să te căsătorești înainte de momentul ales de Dumnezeu. S-ar putea ca Dumnezeu să nu lucreze cum îți închipui, dar vrea tot ce este mai bun pentru tine. O tânără necăsătorită spunea: „Și eu mi-am făcut planuri de viață în adolescență: îmi voi întâlni viitorul soț la 19 ani, mă voi căsători la 21 și vom avea primul copil la 23. Acestea erau planurile mele, dar evident nu și ale lui Dumnezeu. Acum am 41 de ani și mă bucur de o viață minunată fiind încă necăsătorită.

Nu știi ce va veni mâine, dar știi Cine ține în mâini ziua de mâine. Spune împreună cu psalmistul:

> *Doamne, eu n-am o inimă îngâmfată, nici priviri trufașe, nu mă îndeletnicesc cu lucruri prea mari și prea înalte pentru mine. Dimpotrivă, sufletul îmi este liniștit și potolit ca un copil înțărcat care stă lângă mama sa; da, sufletul meu este ca un copil înțărcat. Pune-ți nădejdea în Domnul,* [rostește numele tău], *de acum și până în veac!* (Psalmul 131).

Liniștea găsită de psalmist este rezultatul alegerii pe care a făcut-o. Timpul acordat liniștirii inimii nu a fost ceva natural pentru el. Tânăra noastră a ales de bunăvoie să se retragă din vâltoarea vieții și să-și liniștească sufletul (mintea, voința și sentimentele). Ca psalmistul, a ales să-și pună încrederea în Dumnezeu. Încerci să faci lucrări care sunt mai presus de puterile tale? Vezi tu limpede ce este în inima unui bărbat? Cunoști tu viitorul? Îl poți cunoaște pe Cel ce pătrunde inima

bărbaților și știe viitorul. Odihnește-te în liniște la pieptul Lui. El îți va aduce pacea de care ai nevoie. Răbdarea nu vine de la sine, ci printr-un act al voinței trebuie să alegi să te încrezi în Dumnezeu indiferent ce se întâmplă. Așteaptă cu răbdare ce are Dumnezeu mai bun pentru tine.

Fiecare femeie nemăritată înțelege la un moment dat că nu toate femeile se mărită. Căsătoria nu este obligatorie, deși Dumnezeu lasă femeilor căsnicia pentru a le împlini anumite nevoi. Căsătoria nu este un drept, deși Dumnezeu plănuiește căsnicia pentru multe femei. Căsătoria nu ne desăvârșește, deși femeile care se căsătoresc în Domnul sunt despovărate de anumite slăbiciuni. Dacă căsătoria ar fi fost o nevoie, un drept sau ar fi desăvârșit femeile, toate femeile evlavioase s-ar căsători. Sunt multe care aduc slavă Numelui lui Dumnezeu, dar care n-au avut prinți pământești, deși au avut răbdare.

O astfel de femeie răbdătoare scria:

> Cred că una dintre trăsăturile femeii răbdătoare este și perspectiva realistă asupra viitorului. Pentru mine asta înseamnă și că s-ar putea să nu mă căsătoresc niciodată. Am putut trăi cu gândul așteptării bunătății lui Dumnezeu, dar mi-a fost greu să accept realitatea că s-ar putea ca Dumnezeu să nu vrea să mă căsătoresc. Citind Biblia am ajuns la Isaia 54:5. Acest verset spune că am deja un Mire. El este Mirele! Eu fac parte din Mireasa Lui. El vrea să-L cunosc pe El, Mirele. El vrea să știu că sunt a Lui, vrea să-I cunosc dragostea pentru mine. El vrea să trăiască în mine. Așa că am început să umblu cu Mirele, Domnul Isus. Încă îmi doresc să mă căsătoresc; de fapt, de multe ori am tânjit să am un soț și chiar am plâns. Au fost momente când am crezut că mi-am întâlnit alesul, dar mai apoi am rămas dezamăgită. Mereu am știut însă că mă pot întoarce la Mirele care mi-a înțeles dorul și durerea. El m-a încurajat arătându-mi tot mai mult dragostea Lui.

O altă femeie necăsătorită, pe nume Beverly, a gândit următorul studiu biblic menit să o liniștească și să o facă răbdătoare:

De ce vreau să mă căsătoresc? de Beverly Seward Brandon	*Cum poate împlini Dumnezeu nevoile inimii mele?*
Vreau să fiu iubită.	„Te iubesc cu o iubire veșnică…" (Ieremia 31:3).
Vreau ca cineva să mă adore.	„Împăratul mă duce în odăile lui... Iubitul meu [se deosebește] din zece mii" (vezi Cântarea Cântărilor 1:4, 5:10).
Vreau ca cineva să mă țină de mână.	„…Eu te sprijinesc cu dreapta Mea biruitoare" (Isaia 41:10).
Vreau să fiu acceptată și prețuită.	Sunt acceptată de Preaiubitul meu (vezi Efeseni 1:6).
Vreau un „loc", un loc al meu pe care să-l creez și să-l folosesc.	Ne putem odihni la umbra Celui Atotputernic (vezi Psalmul 91:1).
Vreau ajutor în zilele de necaz.	„Cheamă-mă în ziua necazului și Eu te voi izbăvi…" (Psalmul 50:15).
Vreau să-mi împărtășesc viața – bucuriile și necazurile – cu cineva (profunzime).	Dumnezeu va împărtăși cu mine comori îngropate și bogății ascunse (vezi Isaia 45:3).

Vreau pe cineva care să-mi sprijine cauza – să lupte pentru mine.	Dumnezeu va lupta pentru tine (vezi Exod 14:14).
Vreau ca cineva să-mi împlinească nevoile.	Dumnezeu îmi împlinește toate nevoile (vezi Filipeni 4:19).
Vreau intimitate.	Domnul este aproape de cei neprihăniți (vezi Psalmul 140:13).
Vreau ca cineva să mă ajute în viață.	Nu este nimeni ca Dumnezeu: El trece pe ceruri ca să-ți vină-n ajutor (Deuteronomul 33:26)
Vreau să trec prin viață susținută și purtată. Nu vreau să port singură povara vieții.	Chiar și la bătrânețe, Dumnezeu mă va sprijini, mă va purta și mă va scăpa (Isaia 46:6).
Vreau un partener pentru viața asta.	Dumnezeu ne cheamă să umblăm smeriți cu El (Mica 6:8).
Îmi doresc copii.	Dumnezeu ne dă copii spirituali ca nisipul de pe țărmul mării, dacă investim in viețile altora (Isaia 48:19).

Răspunsul lui Beverly la acest studiu este: „Domul, Creatorul meu, este Mirele meu. Doar El poate împlini nevoile adânci ale inimii mele. Nici un bărbat nu mă poate împlini pe deplin. Doar El poate. El este Cel după care tânjesc. Doar Dumnezeu este de ajuns."

Indiferent de ceea ce vezi sau simți, Dumnezeu deține controlul în situația ta. Ca femeie în așteptare poți merge din biruință în biruință dacă alegi să ai răbdare în această vreme.

Nu lăsa ca dorințele și nerăbdarea să-ți răpească viața cu care Dumnezeu vrea să te binecuvânteze acum, când încă ești necăsătorită. Înțelege că fericirea și împlinirea nu vin odată cu căsătoria. Dacă ții neapărat să te căsătorești pentru a găsi fericirea, ai grijă ca dorința ta să nu te priveze de binecuvântările depline ale lui Dumnezeu. Dumnezeu știe ce este mai bine pentru tine. Momentul ales de El este desăvârșit și El va purta de grijă femeilor care știu să aștepte.

Cum să fii o femeie răbdătoare

Notează lucrurile care te fac să-ți pierzi răbdarea. Care dintre ele crezi că-L preocupă cel mai mult pe Dumnezeu? Adu-le înaintea Lui și cere-I să te ajute să te încrezi în El în vremea de așteptare. „Mă voi încrede în El cât timp aștept, pentru că Dumnezeu nu întârzie niciodată" – iată un motto bun.

_____

_____

_____

Citește Deuteronomul 28:1-48. Notează pe o hârtie binecuvântările pregătite de Dumnezeu pentru Israel, poporul Lui. Scrie pe spatele aceleiași coli ce anume le-a cerut Dumnezeu să facă. Ce dorește El de la tine?

Citeşte din nou Deuteronomul 28:1-48. Notează blestemele care vin în urma neascultării de Dumnezeu. Mărturiseşte în ce fel ai fost neascultătoare de Dumnezeu de-a lungul vieţii.

Citeşte Deuteronomul 30 şi notează toate modalităţile prin care Dumnezeu a vorbit poporului cu blândeţe, încercând să-l ajute să aleagă ce este bine. Cum te poţi dărui astăzi Domnului, fiindu-i credincioasă şi aşteptându-L răbdătoare? Vezi, în versetele 11-14, cum înţelege El ce simt copiii Lui.

Fă din Psalmul 27 (sau dintr-un alt text) rugăciunea ta şi memorează-l ca să-l poţi folosi în zilele mai grele.

Note finale

Capitolul 1: Femeia care se leapădă de sine

[1] Kenneth G. Smith, *Learning to Become a Woman*, InterVarsity Press, Downers Grove, Illinois, 1972 (coperta spate).

[2] *Scofield Bible*, Oxford University Press, New York, 1967, p.51 (notă la Genesa 35:19).

[3] A. W. Tozer, *The Pursuit of God*, Christian Publishing, Inc., Camp Hill, Pennsilvania, 1982, p.16.

[4] Elizabeth Elliot, *Loneliness*, Oliver Nelson, Nashville, Tennessee, 1988, p. 16.

[5] A. W. Tozer, *The Pursuit of God*, p. 29.

[6] Elizabeth Elliot, *A Chance to Die*, Fleming H. Revell Company, Old Tappan, New Jersey, 1987, p.117.

Capitolul 2: Femeia sârguincioasă

[1] John Fisher, *A Single Person's Identity*, Discovery Papers, Catalog Nr. 3154, 5 august 1973, p. 3.

[2] Elizabeth Elliot, *A Chance to Die*, Fleming H. Revell Company, Old Tappan, New Jersey, 1987, p.117.

[3] Charles F. Stanely, *Handle With Prayer*, Victory Books, Wheaton, Illinois, 1982, p.15.

[4] Richard J. Foster, *Celebration of Discipline*, Harper & Row, San Francisco, California, 1978, p.117.

Capitolul 3: Femeia credincioasă

[1] *USA Today*, 10 aprilie 1990, p. 4.

[2] Elizabeth Elliot, *A Chance to Die*, Fleming H. Revell Company, Old Tappan, New Jersey, 1987, p.117.

[3] Elisabeth Elliot, *Passion and Purity*, Fleming H. Revell Company, Old Tappan, New Jersey, 1984, p.59-60.

Capitolul 5: Femeia devotată

[1] A. W. Tozer, *The Root of the Righteous*, Christian Publishing, Inc., Camp Hill, Pennsylvania, 1985, p. 5.

[2] Tozer, *The Root of the Righteous*, p. 5.

[3] W. E. Vine, *M. A. Vine's New Testament Dictionary of New Testament Words*, p. 639.

Capitolul 6: Femeia pură

[1] Nadine Joseph, „New Rules of Courtship", *Newsweek Magazine*, ediție specială, vară/toamnă 1990, p. 27.

[2] E. Cundall; Leon Morris, *Judges and Ruth, an Introduction and Commentary*, InterVarsity Press, Downers Grove, Illinois, 1968, p. 287.

[3] Tim Stanford, „The Best of Sex", *Campus Life Magazine*, februarie 1992, p. 25-26.

[4] Tim Stanford, „The Best of Sex", p. 25-26.

Capitolul 7: Femeia sigură

[1] Elisabeth Elliot, *Passion and* Purity, Fleming H. Revell Company, Old Tapan, New Jersey, 1984, p. 59-60.

Capitolul 10: Femeia răbdătoare

[1] Eloise Salholz, „Too Late for Prince Charming?" *Newsweek*, 2 iunie 1986.